

DEN EUROPÆISKE UNION

EUROPA-PARLAMENTET

RÅDET

**Bruxelles, den 26. april 2024
(OR. en)**

2016/0224/A(COD)

PE-CONS 16/24

**ASILE 27
JAI 231
MIGR 58
FRONT 40
CODEC 394**

LOVGIVNINGSMÆSSIGE RETSAKTER OG ANDRE INSTRUMENTER

Vedr.: **EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om en fælles procedure for international beskyttelse i Unionen og om ophævelse af direktiv 2013/32/EU**

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2024/...

af ...

om en fælles procedure for international beskyttelse i Unionen og om ophævelse af direktiv 2013/32/EU

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 78, stk. 2, litra d),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²,

efter den almindelige lovgivningsprocedure³, og

ud fra følgende betragtninger:

¹ EUT C 75 af 10.3.2017, s. 97 og EUT C 155 af 30.4.2021, s. 64.

² EUT C 207 af 30.6.2017, s. 67 og EUT C 175 af 7.5.2021, s. 32.

³ Europa-Parlamentets holdning af 10.4.2024 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af

- (1) Formålet med denne forordning er at strømline, forenkle og harmonisere medlemsstaternes proceduremæssige ordninger ved at indføre en fælles procedure for international beskyttelse i Unionen. Med henblik herpå foretages der en række indholdsmæssige ændringer i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU⁴, og nævnte direktiv bør ophæves og erstattes af en forordning. Henvisninger til det ophævede direktiv bør gælde som henvisninger til denne forordning.
- (2) En fælles politik på asylområdet, som bygger på en fuldstændig og inklusiv anvendelse af Genèvekonventionen om flygtnings retsstilling af 28. juli 1951 som suppleret ved New York-protokollen af 31. januar 1967 ("Genèvekonventionen"), indgår som et grundlæggende element i Den Europæiske Unions målsætning om gradvis at indføre et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er åbent for tredjelandstatsborgere og statsløse, som søger beskyttelse i Unionen. En sådan politik bør bygge på princippet om solidaritet og en retfærdig ansvarsfordeling, herunder af de finansielle følger, mellem medlemsstaterne.

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26. juni 2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse (EUT L 180 af 29.6.2013, s. 60).

- (3) Det fælles europæiske asylsystem er baseret på fælles standarder for asylprocedurer, anerkendelse af retten til asyl og beskyttelse på EU-plan og modtagelsesforhold og opretter et system til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for at behandle en ansøgning om international beskyttelse. Trods de fremskridt, der er gjort i udviklingen af det fælles europæiske asylsystem, er der fortsat betydelige forskelle mellem medlemsstaterne med hensyn til, hvilke procedurer der anvendes, anerkendelsesprocenter, arten af beskyttelse, de materielle modtagelsesforhold og de ydelser, der gives til personer, som ansøger om eller er tildelt international beskyttelse. Disse forskelle giver i høj grad anledning til sekundære bevægelser og undergraver målet om at sikre, at alle ansøgere behandles ens i det fælles europæiske asylsystem, uanset hvor i Unionen de ansøger om international beskyttelse.

- (4) I sin meddelelse af 6. april 2016 om en reform af det fælles europæiske asylsystem og om fremme af lovlige migrationsveje til Europa, fastlagde Kommissionen prioritetsområder, hvor det fælles europæiske asylsystem strukturelt burde forbedres, nemlig oprettelse af et bæredygtigt og retfærdigt system til at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for at behandle en ansøgning om international beskyttelse, styrkelse af Eurodacsystemet, opnåelse af øget konvergens i asylsystemet, forhindring af sekundære bevægelser inden for Unionen og et udvidet mandat til Den Europæiske Unions Asylagentur, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2303⁵ ("Asylagenturet"). Nævnte meddelelse er i overensstemmelse med opfordringerne fra Det Europæiske Råd den 18.-19. februar 2016 med henblik på at gøre fremskridt hen imod en reform af Unionens nuværende rammer, så der sikres en human, retfærdig og effektiv asylpolitik. I meddelelsen foreslås desuden en vej fremad i overensstemmelse med den samlede tilgang til migration, som Europa-Parlamentet fastsatte i sin beslutning af 12. april 2016 om situationen i Middelhavsområdet og behovet for en holistisk EU-tilgang til migration.

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2303 af 15. december 2021 om Den Europæiske Unions Asylagentur og om ophævelse af forordning (EU) nr. 439/2010 (EUT L 468 af 30.12.2021, s. 1).

- (5) For at opnå et velfungerende fælles europæisk asylsystem bør der gøres væsentlige fremskridt med hensyn til konvergen mellem de nationale asylsystemer. De nuværende forskellige asylprocedurer i alle medlemsstaterne bør erstattes med en fælles procedure for tildeling og fratagelse af international beskyttelse, som skal anvendes i alle medlemsstaterne i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../...⁶⁺, og dermed sikre procedurens rettidighed og effektivitet. For at sikre lige behandling af ansøgninger om international beskyttelse, klarhed og retssikkerhed for den enkelte ansøger bør ansøgninger om international beskyttelse fra tredjelandstatsborgere og statsløse behandles efter en procedure, som er omfattet af de samme regler, uanset i hvilken medlemsstat ansøgningen indgives.
- (6) Denne harmonisering af og konvergen mellem de nationale asylsystemer bør opnås, uden at medlemsstaterne forhindres i at indføre eller opretholde gunstigere bestemmelser, hvor det er fastsat i denne forordning.

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../... af ... om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse, om ændring af Rådets direktiv 2003/109/EF og ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU (EUT L, ..., ELI: ...).

⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) i teksten, og indsæt forordningens nummer, dato, titel og EUT-henvisning i fodnoten.

- (7) En fælles procedure for tildeling og fratagelse af international beskyttelse bør begrænse sekundære bevægelser blandt ansøgere om international beskyttelse på tværs af medlemsstaterne, i tilfælde hvor disse bevægelser skyldes forskelle mellem de retlige rammer, ved at strømline procedurer og ved at præcisere ansøgernes rettigheder og forpligtelser samt følgerne af manglende overholdelse af disse forpligtelser; den bør også skabe lige vilkår for anvendelsen af forordning (EU) .../...⁺ i medlemsstaterne.
- (8) Denne forordning bør finde anvendelse på alle ansøgninger om international beskyttelse, der fremsættes på medlemsstaternes område, herunder ved den ydre grænse eller i medlemsstaternes territorialfarvande eller transitområder, og på fratagelse af international beskyttelse. Hvis personer, der søger international beskyttelse, befinder sig i en medlemsstats territorialfarvande, bør de sættes i land og få deres ansøgninger behandlet i overensstemmelse med denne forordning.
- (9) Denne forordning bør finde anvendelse på ansøgninger om international beskyttelse i forbindelse med en procedure, hvor det undersøges, om ansøgerne kan anerkendes som personer med international beskyttelse i overensstemmelse med forordning (EU) .../...⁺. Ud over international beskyttelse kan medlemsstaterne også tildele en anden national humanitær status i medfør af deres nationale ret til de personer, som ikke kan anerkendes med henblik på flygtningestatus eller subsidiær beskyttelsesstatus. For at strømline procedurerne i medlemsstaterne bør medlemsstaterne også have mulighed for at anvende nærværende forordning på ansøgninger om enhver anden form for lignende beskyttelse.

⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) i teksten.

- (10) Med hensyn til behandlingen af de personer, der er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, er medlemsstaterne bundet af forpligtelserne i henhold til de folkeretlige instrumenter, som de er part i.
- (11) Det bør være muligt at mobilisere midlerne fra Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1147⁷, og andre relevante EU-fonde ("fondene") for at yde støtte til medlemsstaternes indsats med at anvende nærværende forordning, i overensstemmelse med reglerne for anvendelsen af de relevante fonde, og uden at dette berører andre prioriteter, der støttes af fondene. I den forbindelse bør medlemsstaterne kunne gøre brug af tildelingerne under deres respektive programmer, herunder de beløb, der stilles rådighed efter midtvejsrevisionen. Navnlig kan tiltag, som medlemsstaterne tager med henblik på at etablere tilstrækkelig kapacitet til at gennemføre grænseproceduren, støttes finansielt ved hjælp af de fonde, der stilles til rådighed under den flerårige finansielle ramme 2021-2027. Det bør være muligt at stille yderligere støtte til rådighed under de tematiske faciliteter, navnlig til de medlemsstater, der kan være nødt til at øge deres kapacitet ved de ydre grænser, eller som står over for et særligt pres eller har særlige behov med hensyn til deres asyl- og modtagelsessystemer og ved deres ydre grænser.

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1147 af 7. juli 2021 om Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden (EUT L 251 af 15.7.2021, s. 1).

- (12) Asylagenturet bør yde medlemsstaterne den fornødne operationelle og tekniske bistand i forbindelse med anvendelsen af denne forordning, navnlig ved at stille eksperter til rådighed til at bistå de nationale myndigheder med at modtage og registrere ansøgninger om international beskyttelse og til at bistå den besluttende myndighed i udførelsen af dens opgaver med hensyn til behandlingen af ansøgninger om international beskyttelse samt til at give opdaterede oplysninger om og analyser af tredjelande, herunder oplysninger om oprindelseslande og vejledning om situationen i specifikke oprindelseslande. Ved anvendelsen af denne forordning bør medlemsstaterne tage hensyn til de operationelle standarder, indikatorer, retningslinjer og bedste praksis, som Asylagenturet har udviklet.
- (13) For at sikre en korrekt anerkendelse af dem, der har behov for beskyttelse som flygtninge som omhandlet i Genèvekonventionens artikel 1, eller personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, bør alle ansøgere have effektiv adgang til proceduren, mulighed for at samarbejde fuldt ud og kommunikere på en passende måde med de kompetente myndigheder, så de navnlig kan fremlægge de relevante oplysninger i sagen, og tilstrækkelige proceduremæssige garantier til, at de kan gå videre med sagen i alle faser af proceduren.

- (14) Ansøgere bør gives en reel mulighed for at fremlægge alle de elementer, som de pågældende har til rådighed, og som underbygger ansøgningen eller er relevante for procedurerne i overensstemmelse med denne forordning, for de kompetente myndigheder. Derfor bør ansøgere med begrænsede undtagelser have ret til at blive hørt i en personlig samtale om ansøgningens antagelse til behandling eller om ansøgningens antagelse til realitetsbehandling, alt efter hvad der er relevant. Hvis ansøgeren ikke er i stand til at deltage i sin personlige samtale, kan myndighederne anmode ansøgeren om at fremlægge en lægeerklæring. For at retten til en personlig samtale skal kunne udøves effektivt, bør ansøgere bistås af en tolk, hvis det er nødvendigt for at sikre en tilfredsstillende kommunikation, og gives mulighed for at forklare ansøgningen på fyldestgørende vis. Ansøgere bør gives tilstrækkelig tid til at forberede sig og rådføre sig med deres juridiske rådgiver eller en anden vejleder, der i henhold til national ret er godkendt eller har tilladelse til at yde juridisk rådgivning ("juridisk rådgiver"), eller en person, der har til opgave at yde juridisk vejledning. Under samtalen bør ansøgere have mulighed for at blive bistået af den juridiske rådgiver. Den personlige samtale bør finde sted under forhold, der sikrer passende beskyttelse af privatlivets fred og fortrolighed, og bør foretages af kompetent personale med passende uddannelse, herunder, hvis det er nødvendigt, eksperter, der er udsendt af Asylagenturet, eller personale fra myndigheder i andre medlemsstater. Hvis samtalen om sagens realitet udelades med henblik på at sikre hurtig adgang til international beskyttelse, bør dette ikke berøre forpligtelsen til at undersøge, om ansøgerne opfylder betingelserne i forordning (EU) .../...⁺ til at få tildelt flygtningestatus, inden det undersøges, om ansøgerne opfylder betingelserne for at blive tildelt subsidiær beskyttelse. Da den personlige samtale er en central del af behandlingen af ansøgningen, bør samtalen optages, og ansøgerne, deres repræsentanter og deres juridiske rådgivere bør have adgang til rapporter fra eller udskrifterne af samtalen hurtigst muligt efter, at den er fundet sted, og under alle omstændigheder i rimelig tid, inden den besluttende myndighed træffer en afgørelse.

⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) i teksten.

- (15) Den personlige samtale er en central del af en effektiv og retfærdig asylprocedure. For at sikre optimale rammer for kommunikation bør fysiske samtaler foretrækkes, og samtaler på afstand via videokonference bør kun ske undtagelsesvist. Foruden hensyn til folkesundheden kan den besluttende myndighed have legitime grunde til at vælge at gennemføre samtaler på afstand via videokonference, f.eks. hvis sårbarheder gør det umuligt for en asylansøger at rejse eller gør det vanskeligt af helbredsmæssige eller familiemæssige årsager, for at gennemføre samtaler med frihedsberøvede ansøgere, ansøgere i oversøiske territorier eller i situationer, hvor der er behov for deltagelse på afstand af en tolk med særlige tolkefærdigheder. I tilfælde af samtaler på afstand bør den besluttende myndighed være forpligtet til at anvende alle de samme proceduremæssige garantier, som når der afholdes fysiske samtaler, idet privatlivets fred og fortrolighed sikres, og der tages behørigt hensyn til databeskyttelse. Det bør i den enkelte sag inden samtalen vurderes, om det er hensigtsmæssigt at afholde samtalen på afstand via videokonference, da samtaler på afstand muligvis ikke er en hensigtsmæssig metode for alle asylansøgere på grund af deres unge alder, eventuelle syns- eller hørenedsættelser eller deres mentale sundhedstilstand, idet der navnlig tages hensyn til visse sårbare grupper såsom ofre for tortur, eller traumatiserede ansøgere. Barnets tarv bør være et primært hensyn. Der bør lægges særlig vægt på potentielle teknologiske vanskeligheder, som kan have forstyrrende virkninger for samtalen, føre til en ufuldstændig eller uforståelig optagelse af samtalen eller påvirke lagring og genfinding af optagelsen.

- (16) Det er i både medlemsstaternes og ansøgernes interesse, at ansøgerne på et meget tidligt tidspunkt modtager omfattende oplysninger om den procedure, der skal følges, og om deres rettigheder og forpligtelser. Derudover er det afgørende at sikre en korrekt anerkendelse af behovet for international beskyttelse allerede ved fasen med den administrative procedure ved at sikre oplysninger af høj kvalitet og juridisk støtte, hvilket fører til mere effektiv og bedre beslutningstagning. Med henblik herpå bør adgang til juridisk vejledning, retshjælp og juridisk repræsentation være en integreret del af den fælles procedure for international beskyttelse. Hurtigst muligt efter at en ansøgning om international beskyttelse er blevet registreret, bør ansøgere efter anmodning gives gratis juridisk vejledning i forbindelse med den administrative procedure. For desuden at sikre effektiv beskyttelse af ansøgernes rettigheder, især retten til forsvar og rimelighedsprincippet, bør ansøgerne efter anmodning og i henhold til betingelserne i denne forordning ydes gratis retshjælp og juridisk repræsentation i forbindelse med klageproceduren. Medlemsstaterne bør også have mulighed for at fastsætte bestemmelser om gratis retshjælp og juridisk repræsentation i forbindelse med den administrative procedure i overensstemmelse med national ret.
- (17) Visse ansøgere kan have behov for særlige proceduremæssige garantier, blandet andet på grund af deres alder, køn, seksuelle orientering, kønsidentitet, handicap, alvorlige fysiske eller psykiske sygdom eller alvorlige fysiske eller psykiske mén, herunder hvor de er følge af tortur, voldtægt eller andre alvorlige former for psykologisk, fysisk, seksuel eller kønsrelateret vold. Det er nødvendigt at vurdere, om nogle af de enkelte ansøgere har behov for særlige proceduremæssige garantier.

- (18) Det relevante personale hos de kompetente myndigheder i medlemsstaterne samt den læge eller psykolog, der vurderer behovet for særlige proceduremæssige garantier, bør være tilstrækkeligt uddannet til at opdage tegn på sårbarhed hos ansøgere, der kan have behov for særlige proceduremæssige garantier, og til at håndtere disse behov, når de er konstateret.
- (19) Denne forordning berører ikke Kommissionens mulighed for i overensstemmelse med artikel 13 i forordning (EU) 2021/2303 at anmode Asylagenturet om at udvikle operationelle standarder, indikatorer, retningslinjer og bedste praksis i forbindelse med gennemførelsen af EU-retten om asyl.
- (20) Ansøgere, som er identificeret som havende behov for særlige proceduremæssige garantier, bør gives tilstrækkelig støtte, således at der skabes de nødvendige betingelser for en reel og effektiv adgang til procedurerne. Hvis det ikke er muligt at yde tilstrækkelig støtte inden for rammerne af en fremskyndet behandlingsprocedure eller en grænseprocedure, bør ansøgere med behov for særlige proceduremæssige garantier undtages fra disse procedurer.

- (21) For at sikre reel lighed mellem kvindelige og mandlige ansøgere bør behandlingsprocedurerne være kønssensitive. Navnlig bør de personlige samtaler være tilrettelagt på en sådan måde, at både kvindelige og mandlige ansøgere har mulighed for at tale frit om deres tidligere erfaringer, herunder i tilfælde hvor der er tale om forfølgelse på grund af køn, kønsidentitet eller seksuel orientering. Med henblik herpå bør ansøgere gives en reel mulighed for at blive hørt i en samtale adskilt fra deres ægtefælle, partner eller andre familiemedlemmer. Hvis ansøgeren anmoder herom, og hvor det er muligt, bør interviewere og tolke være af det køn, som ansøgeren foretrækker. Der bør tages passende hensyn til de komplicerede aspekter af kønsrelaterede ansøgninger i alle procedurer.
- (22) Hvor det er nødvendigt og behørigt begrundet med henblik på behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, bør de kompetente myndigheder kunne kræve, at ansøgeren kropsvisiteres eller at vedkommendes ejendele gennemses. Disse ejendele kan omfatte elektronisk udstyr såsom bærbare computere, tabletcomputere og mobiltelefoner. Enhver sådan kropsvisitation og gennemsøgning bør foretages på en måde, der respekterer de grundlæggende rettigheder og proportionalitetsprincippet.

- (23) Medlemsstaterne bør i første række tage hensyn til barnets tarv ved anvendelsen af denne forordning i overensstemmelse med artikel 24 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ("chartret") og De Forenede Nationers konvention af 1989 om barnets rettigheder. Ved vurderingen af barnets tarv bør medlemsstaterne navnlig tage behørigt hensyn til den mindreåriges trivsel og sociale udvikling, herunder vedkommendes baggrund. I henhold til artikel 12 i De Forenede Nationers konvention om barnets rettigheder vedrørende barnets ret til at blive hørt bør den besluttende myndighed give mindreårige mulighed for en personlig samtale, medmindre dette ikke er i overensstemmelse med barnets tarv. Den besluttende myndighed bør tilrettelægge en personlig samtale for en mindreårig under hensyntagen til navnlig vedkommendes alder og modenhed.
- (24) Uden at det berører medlemsstaternes kompetence med hensyn til erhvervelse af statsborgerskab, og det forhold at det i henhold til folkeretten er op til hver enkelt medlemsstat under behørig hensyntagen til EU-retten at fastsætte betingelserne for erhvervelse og fortabelse af statsborgerskab, bør medlemsstaterne ved anvendelsen af denne forordning overholde deres internationale forpligtelser over for statsløse i overensstemmelse med internationale menneskerettighedsinstrumenter, herunder, hvor det er relevant, i henhold til konventionen om statsløse personers retsstilling, der blev vedtaget i New York den 28. september 1954. Hvor det er relevant, bør medlemsstaterne bestræbe sig på at identificere statsløse og styrke beskyttelsen af dem og dermed give statsløse mulighed for at få adgang til grundlæggende rettigheder og mindske risikoen for forskelsbehandling eller ulige behandling.

- (25) Hvis det efter en grundig vurdering fra de kompetente nationale myndigheders side konkluderes, at ansøgeren udgør en fare for den nationale sikkerhed eller den offentlige orden, navnlig i forbindelse med alvorlige forbrydelser eller terrorisme, bør en medlemsstat have mulighed for at gøre en undtagelse fra ansøgerens ret til at forblive på dens område under den administrative procedure, forudsat at anvendelsen af en sådan undtagelse ikke fører til, at ansøgeren udsendes til et tredjeland i strid med princippet om non-refoulement.
- (26) Den fælles procedure strømliner fristerne for, hvornår en person kan få adgang til proceduren, og for den besluttende myndigheds behandling af ansøgningen. Eftersom et uforholdsmæssigt stort antal ansøgninger, der fremsættes inden for samme tidsrum, kan skabe forsinkelser i adgangen til proceduren og behandlingen af ansøgninger, kan der dog være behov for en vis grad af fleksibilitet, der gør det muligt undtagelsesvis at forlænge disse frister. For at sikre en effektiv proces bør disse frister kun forlænges som en sidste udvej, eftersom medlemsstaterne regelmæssigt bør gennemgå deres behov for at opretholde et effektivt asylsystem og i denne forbindelse udarbejde beredskabsplaner, når det er nødvendigt, og eftersom Asylagenturet bør yde medlemsstaterne den fornødne operationelle og tekniske bistand. I tilfælde hvor medlemsstaterne ikke regner med at kunne overholde fristerne, bør de anmode om bistand fra Asylagenturet. I tilfælde, hvor der ikke indgives en sådan anmodning, og hvor en medlemsstats asylsystem på grund af et uforholdsmæssigt stort pres bliver ineffektivt med henblik på opretholdelsen af et velfungerende fælles europæisk asylområde, kan Asylagenturet på grundlag af en gennemførelsesretsakt fra Rådet efter forslag fra Kommissionen træffe foranstaltninger til støtte for den pågældende medlemsstat.

(27) Adgangen til den fælles procedure bør være baseret på en tretrinstitgang, som består af fremsættelse, registrering og indgivelse af en ansøgning. Fremsættelsen af en ansøgning er det første trin og udløser anvendelsen af denne forordning. Hvis en tredjelandsstatsborger eller statsløs udtrykker ønske om at modtage international beskyttelse fra en medlemsstat, betragtes det, som om vedkommende fremsætter en ansøgning. Hvis ansøgningen modtages af en myndighed, der ikke er ansvarlig for registrering af ansøgninger, bør medlemsstaterne i overensstemmelse med deres interne procedurer og organisation anvende denne forordning, således at der kan sikres effektiv adgang til proceduren. Det bør være muligt at udtrykke ønsket om at modtage international beskyttelse fra en medlemsstat på alle måder, og den enkelte ansøger skal ikke nødvendigvis bruge specifikke ord såsom "international beskyttelse", "asyl" eller "subsidiær beskyttelse". Det afgørende element bør være, at en tredjelandsstatsborger eller statsløs udtrykker frygt for at blive forfulgt eller lide alvorlig overlast, hvis vedkommende rejser tilbage til sit oprindelsesland, eller at en statsløs udtrykker frygt for de samme konsekvenser, hvis vedkommende rejser tilbage til det land, hvor vedkommende tidligere havde sædvanligt opholdssted. Hvis der hersker tvivl om, hvorvidt en erklæring skal forstås som en ansøgning om international beskyttelse, bør tredjelandsstatsborgeren eller den statsløse udtrykkeligt adspørges, om vedkommende ønsker at modtage international beskyttelse. Ansøgeren bør tildeles rettighederne i medfør af denne forordning og i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) .../...⁸⁺, så snart vedkommende fremsætter en ansøgning.

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) .../... af ... om fastlæggelse af standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse (EUT L, ..., ELI: ...).

⁺ EUT: Indsæt nummeret på direktivet i dokument PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)) i teksten, og indsæt direktivets nummer, dato, titel og EUT-henvisning i fodnoten.

- (28) Ansøgninger bør registreres, så snart de fremsættes. På dette stadie bør de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for registrering af ansøgninger, eller de eksperter, som er udpeget af Asylagenturet, og som bistår dem med denne opgave, registrere ansøgningen sammen med ansøgerens personoplysninger. Disse myndigheder eller eksperter bør oplyse ansøgeren om vedkommendes rettigheder og forpligtelser samt om konsekvenserne for ansøgeren i tilfælde af manglende opfyldelse af disse forpligtelser. Organisationer, der samarbejder med de kompetente myndigheder og bistår dem, bør også være i stand til at give disse oplysninger. Ansøgeren bør modtage et dokument, hvoraf det fremgår, at der er fremsat og registreret en ansøgning. Fristen for indgivelse af en ansøgning begynder at løbe fra det øjeblik, hvor ansøgningen registreres.
- (29) Ved ansøgningens indgivelse formaliseres ansøgningen om international beskyttelse. Ansøgeren bør modtage de nødvendige oplysninger om, hvordan og hvor vedkommendes ansøgning skal indgives, og ansøgeren bør gives en reel mulighed for at gøre dette. På dette stadie er ansøgeren forpligtet til hurtigst muligt at fremlægge alle til rådighed stående elementer og dokumenter, der er nødvendige for at kunne underbygge og færdiggøre ansøgningen, medmindre andet er fastsat i denne forordning. Fristen for den administrative procedure begynder at løbe fra det øjeblik, hvor ansøgningen indgives. Kort efter indgivelsen af ansøgningen bør ansøgeren modtage et dokument, der indeholder vedkommendes status som ansøger.
- (30) Det er særlig vigtigt at sikre, at mindreårige informeres på en børnevenlig måde.

- (31) Ansøgeren bør oplyses behørigt og rettidigt om sine rettigheder og forpligtelser skriftligt eller om nødvendigt mundtligt på et sprog, som vedkommende forstår eller med rimelighed forventes at forstå. I betragtning af det forhold, at ansøgningen i tilfælde, hvor f.eks. ansøgeren afviser at samarbejde med de nationale myndigheder ved navnlig at undlade at give de elementer, der er nødvendige for behandlingen af ansøgningen, eller ved at undlade at afgive sine fingeraftryk eller sit ansigtsbillede, afvises eller erklæres som værende implicit trukket tilbage, er det nødvendigt, at ansøgeren forudgående oplyses om konsekvenserne af ikke at opfylde disse forpligtelser.
- (32) For at personalet hos de myndigheder, der anvender denne forordning, er i stand til at opfylde deres forpligtelser, bør de have relevant viden om og modtage uddannelse inden for international beskyttelse, blandt andet med støtte fra Asylagenturet. De bør også gives de midler, herunder et tilstrækkeligt antal kompetente ansatte, og den vejledning, der kræves for, at de effektivt kan udføre deres opgaver. Til det formål bør hver medlemsstat regelmæssigt vurdere behovene hos den besluttende myndighed og de andre kompetente myndigheder for at sikre, at de altid er i stand til at behandle ansøgninger om international beskyttelse på en effektiv måde, navnlig når der er et uforholdsmæssigt stort antal ansøgninger inden for samme tidsrum.

- (33) Med henblik på at sikre effektiv adgang til behandlingsproceduren ved grænseovergangssteder og i faciliteter for frihedsberøvede bør oplysninger om muligheden for at fremsætte en ansøgning om international beskyttelse gøres tilgængelige. Det bør gennem tolkebistand sikres, at der kan kommunikeres tilstrækkeligt til, at de kompetente myndigheder forstår, hvorvidt en person udtrykker ønske om at fremsætte en ansøgning om international beskyttelse.
- (34) Der bør i denne forordning gives mulighed for, at ansøgere kan indgive en ansøgning på vegne af voksne, der har brug for bistand til at udøve rets- og handleevne, og mindreårige, hvis de i henhold til national ret ikke har rets- og handleevne til at indgive en ansøgning i eget navn. Fælles behandling af disse ansøgninger bør være tilladt.

- (35) For at sikre, at uledsagede mindreårige har effektiv adgang til proceduren og er i stand til at nyde godt af rettighederne og overholde forpligtelserne i henhold til denne forordning, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../...⁹⁺, direktiv (EU) .../...⁺⁺ og forordning (EU) .../...¹⁰⁺⁺⁺, bør de tildeles en repræsentant, herunder hvis det på et hvilket som helst tidspunkt under asylproceduren konstateres, at ansøgeren er en uledsaget mindreårig. Repræsentanten bør bistå og vejlede den mindreårig under proceduren med henblik på at varetage barnets tarv og bør navnlig bistå med indgivelsen af ansøgningen og den personlige samtale. Hvis det er nødvendigt, bør repræsentanten indgive ansøgningen på vegne af den mindreårig. En person bør udpeges til at bistå uledsagede mindreårige, indtil der er udpeget en repræsentant, herunder, hvor det er relevant, i forbindelse med aldersvurderingsprocedurer og de procedurer, der er fastsat i forordning (EU) .../...⁺⁺⁺⁺ og forordning (EU) .../...⁺⁺⁺⁺⁺.

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../... af ... om asylforvaltning og migrationsstyring, om ændring af forordning (EU) 2021/1147 og (EU) 2021/1060 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 604/2013 (EUT L, ..., ELI: ...).

⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) i teksten, og indsæt forordningens nummer, dato, titel og EUT-henvisning i fodnoten.

⁺⁺ EUT: Indsæt nummeret på direktivet i dokument PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)) i teksten.

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../... af ... om oprettelse af "Eurodac" til sammenligning af biometriske oplysninger med henblik på effektiv anvendelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../... og (EU) .../... og Rådets direktiv 2001/55/EF og på identificering af tredjelandsstatsborgere og statsløse personer med ulovligt ophold og om medlemsstaternes retshåndhævende myndigheders og Europols adgang til at indgive anmodning om sammenligning med Eurodacoplysninger med henblik på retshåndhævelse, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240 og (EU) 2019/818 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 603/2013 (EUT L, ..., ELI: ...).

⁺⁺⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 15/24 (2016/0132(COD)) i teksten, og indsæt forordningens nummer, dato, titel og EUT-henvisning i fodnoten.

⁺⁺⁺⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) i teksten.

⁺⁺⁺⁺⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 15/24 (2016/0132(COD)) i teksten.

Med henblik på at yde effektiv støtte til de uledsagede mindreårige bør repræsentanter eller en person, der midlertidigt kan fungere som repræsentant, gøres ansvarlige for et passende og begrænset antal uledsagede mindreårige og under normale omstændigheder højst 30 uledsagede mindreårige på samme tid. Medlemsstaterne bør udpege administrative eller judicielle myndigheder eller andre enheder, der er ansvarlige for at føre regelmæssigt tilsyn med sådanne repræsentanters udførelse af deres opgaver. En uledsaget mindreårig bør have ret til at indgive en ansøgning i eget navn, hvis vedkommende har rets- og handleevne i overensstemmelse med national ret. For at beskytte rettighederne og de proceduremæssige garantier for uledsagede mindreårige, der ikke har rets- og handleevne i overensstemmelse med national ret, bør ansøgningen indgives af repræsentanten så hurtigt som muligt under hensyntagen til barnets tarv. Hvis en uledsaget mindreårig indgiver en ansøgning i sit eget navn, bør det ikke forhindre vedkommende i at blive tildelt en repræsentant.

- (36) For at sikre, at behandlingen af ansøgninger om international beskyttelse foretages under behørig hensyntagen til barnets rettigheder, skal mindreårige gives specifikke børnevenlige proceduremæssige garantier og særlige modtagelsesforhold. Hvis der efter en ansøgers udsagn er grund til at betvivle, om en ansøger er mindreårig, bør det være muligt for den besluttende myndighed at foretage en aldersvurdering af den pågældende person. Der kan opstå tvivl om en ansøgers alder, når ansøgeren hævder at være mindreårig, men også når vedkommende hævder at være voksen. I betragtning af den særlige sårbarhed hos uledsagede mindreårige, som ofte vil mangle identifikation eller andre dokumenter, er det særlig vigtigt at sikre stærke garantier for at sikre, at sådanne ansøgere ikke udsættes for ukorrekte eller urimelige aldersvurderingsprocedurer.

- (37) Under alle omstændigheder bør aldersvurderinger foretages på en måde, der under hele proceduren først og fremmest tager hensyn til barnets tarv. En aldersvurdering bør foretages i to trin. Det første trin bør omfatte en tværfaglig vurdering, som kan omfatte en psykosocial vurdering og andre ikkelægelige metoder såsom en samtale, en visuel vurdering baseret på det fysiske udseende eller en vurdering af dokumentation. En sådan vurdering bør foretages af fagfolk med ekspertise inden for aldersvurdering og børns udvikling, såsom socialarbejdere, psykologer eller børnelæger, således at forskellige faktorer såsom fysiske, psykologiske, udviklingsmæssige, miljømæssige og kulturelle faktorer tages i betragtning. Hvis resultatet af den tværfaglige aldersvurdering ikke er entydigt, bør det som et andet trin være muligt for den besluttende myndighed at anmode om en lægeundersøgelse som en sidste udvej og med fuld respekt for den enkeltes værdighed. Hvis der er forskellige procedurer til rådighed, bør der i en lægeundersøgelse foretrækkes de mindst invasive procedurer, inden der fortsættes til mere invasive procedurer, idet der tages hensyn til vejledning fra Asylagenturet, hvor det er relevant. Hvis resultaterne efter aldersvurderingen fortsat ikke er entydige, bør den besluttende myndighed antage, at ansøgeren er mindreårig.

- (38) For at sikre ansøgeres rettigheder bør der i alle ansøgninger om international beskyttelse på grundlag af de faktiske omstændigheder objektivt, upartisk og på individuelt grundlag træffes afgørelse, efter at der er foretaget en grundig undersøgelse, der tager hensyn til alle de elementer, som ansøgeren fremlægger, og til den enkelte ansøgers omstændigheder. For at sikre en stringent behandling af ansøgningerne bør den besluttende myndighed tage hensyn til relevante, nøjagtige og ajourførte oplysninger om den fremherskende situation i ansøgerens oprindelsesland på det tidspunkt, hvor der træffes afgørelse om ansøgningen. Disse oplysninger kan indhentes fra Asylagenturet og andre kilder såsom De Forenede Nationers Højkommissariat for Flygtninge. Den besluttende myndighed bør, hvor sådanne foreligger, også tage hensyn til de fælles analyser af situationen i specifikke oprindelseslande og de vejledende notater, som Asylagenturet har udarbejdet. Enhver udsættelse af procedurens afslutning bør være i fuld overensstemmelse med medlemsstaternes forpligtelser i henhold til forordning (EU) .../...⁺ og med retten til god forvaltning, uden at dette berører effektiviteten og rimeligheden af proceduren i medfør af nærværende forordning.
- (39) For at sikre ansøgerens rettigheder bør vedkommende modtage afgørelsen om sin ansøgning skriftligt. Hvis afgørelsen ikke tildeler ansøgeren international beskyttelse, bør ansøgeren gives de faktuelle og retlige begrundelser for afgørelsen, oplysninger om afgørelsens konsekvenser og de måder, hvorpå afgørelsen kan anfægtes.

⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) i teksten.

- (40) For at gøre procedurerne mere effektive og mindske risikoen for forsvinden og sandsynligheden for uautoriserede bevægelser bør der ikke være nogen proceduremæssige huller mellem udstedelsen af en negativ afgørelse om en ansøgning om international beskyttelse og udstedelsen af en afgørelse om tilbagesendelse. Der bør omgående udstedes en afgørelse om tilbagesendelse til ansøgere, som får afslag på deres ansøgninger. Uden at dette berører retten til adgang til effektive retsmidler, bør afgørelsen om tilbagesendelse enten indgå i den negative afgørelse om en ansøgning om international beskyttelse, eller, hvis der er tale om en særskilt akt, udstedes samtidig og sammen med den negative afgørelse eller uden unødigt ophold derefter.
- (41) I tilfælde af udlevering, overgivelse eller overførsel fra en international straffedomstol til et tredjeland eller en anden medlemsstat kunne den relevante kompetente myndighed tage hensyn til elementer, der blev lagt til grund, da der blev truffet afgørelse om udlevering, overgivelse eller overførsel, og som kan være relevante for en vurdering af risikoen for direkte eller indirekte refoulement.
- (42) Det er nødvendigt, at afgørelser om ansøgninger om international beskyttelse træffes af myndigheder, hvis personale har relevant viden og har modtaget passende uddannelse, herunder den relevante uddannelse fra Asylagenturet, i de relevante standarder, der finder anvendelse inden for asyl- og flygtningeretten, og at deres aktiviteter udøves under behørig hensyntagen til de gældende etiske principper. Dette bør også gælde for personale fra myndigheder i andre medlemsstater og for eksperter, der er indsat af Asylagenturet til at bistå en medlemsstats besluttende myndighed i behandlingen af ansøgninger om international beskyttelse.

- (43) Uden et det berører udførelsen af en tilstrækkelig og komplet behandling af ansøgningen om international beskyttelse, er det i både medlemsstaternes og ansøgenes interesse, at der træffes en afgørelse hurtigst muligt. De maksimale frister for varigheden af den administrative procedure bør fastsættes, så proceduren for international beskyttelse strømlines. På den måde bør ansøgere kunne få en afgørelse om deres ansøgning på kortest mulig tid i alle medlemsstaterne og dermed være sikret en hurtig og effektiv procedure.
- (44) Med henblik på at afkorte procedurens samlede varighed bør medlemsstaterne i bestemte tilfælde og i overensstemmelse med deres nationale behov have fleksibilitet til at prioritere behandlingen af en hvilken som helst ansøgning og behandle den før andre tidligere fremsatte ansøgninger. Behandlingen af ansøgninger bør prioriteres uden dog dermed at fravige de normalt gældende procedurer, navnlig proceduren for antagelse til behandling eller den fremskyndede behandlingsprocedure, tidsfrister, principper og garantier for procedurerne. Kravet i denne forordning om at behandle visse ansøgninger efter den fremskyndede behandlingsprocedure eller grænseproceduren bør derfor ikke berøre medlemsstaternes fleksibilitet til at beslutte, om de vil prioritere sådanne ansøgninger eller ej. Under visse omstændigheder, navnlig når familier med mindreårige er omfattet af grænseproceduren, bør medlemsstaterne prioritere behandlingen af deres ansøgning.

- (45) Medlemsstaterne bør have mulighed for at afvise en ansøgning som uantagelig, f.eks. hvis et land, der ikke er en medlemsstat, anses for at være det første asylsøgende eller et sikkert tredjeland for ansøgeren, eller når en international ret har sørget for sikker omfordeling af ansøgeren til en medlemsstat eller et tredjeland, eller når omfordelingen først sker efter syv arbejdsdage fra den dato, hvor ansøgeren modtager afgørelsen om tilbagesendelse, og forudsat at vedkommende er blevet underrettet om konsekvenserne af ikke at fremsætte en ansøgning inden for denne frist, og at der ikke er fremkommet nye relevante elementer.
- Eftersom det fælles europæiske asylsystem er baseret på gensidig tillid og en formodning om overholdelse af de grundlæggende rettigheder, herunder de rettigheder, der er baseret på Genèvekonventionen og den europæiske menneskerettighedskonvention, er den omstændighed, at en anden medlemsstat allerede har tildelt international beskyttelse, som hovedregel en grund til at afvise en ansøgning fra den samme ansøger som uantagelig.
- Medlemsstaterne bør derfor have mulighed for at afvise en ansøgning som uantagelig, hvis en ansøger allerede er tildelt international beskyttelse i en anden medlemsstat. Derudover bør en ansøgning betragtes som uantagelig, hvis der er tale om en fornyet ansøgning uden nye relevante elementer.

- (46) Med henblik på anvendelsen af begreberne første asylansøger og sikkert tredjeland er det afgørende, at det tredjeland, som begreberne anvendes i, er part i og overholder Genèvekonventionen, medmindre dette tredjeland på anden måde yder effektiv beskyttelse i ret og praksis i overensstemmelse med grundlæggende menneskerettighedsstandarder såsom adgang til tilstrækkelige subsistensmidler til at opretholde en passende levestandard i forhold til den generelle situation i værtstredjelandet, adgang til lægebehandling og absolut nødvendig behandling af sygdomme og adgang til uddannelse på de betingelser, der generelt gør sig gældende i det pågældende tredjeland. En sådan effektiv beskyttelse bør forblive tilgængelig, indtil der kan findes en varig løsning. Det bør være muligt at udpege et tredjeland som et sikkert tredjeland med undtagelser for bestemte dele af dets område eller for klart identificerbare personkategorier.
- (47) Medlemsstaterne bør have mulighed for at anvende begrebet første asylansøger som grund til afvisning, hvis ansøgeren har modtaget effektiv beskyttelse og fortsat kan modtage denne beskyttelse i et tredjeland, hvis vedkommendes liv og frihed ikke er truet på grund af race, religion, nationalitet, tilhørsforhold til en bestemt social gruppe eller politisk overbevisning, hvis vedkommende hverken er udsat for forfølgelse eller for nogen reel risiko for alvorlig overlast som defineret i forordning (EU) .../...⁺, og hvis ansøgeren er beskyttet mod refoulement og mod udsendelse i strid med retten til beskyttelse mod tortur og grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf som fastsat i folkeretten.

⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) i teksten.

- (48) Medlemsstaterne bør have mulighed for at anvende begrebet sikkert tredjeland som grund for uantagelighed, hvis ansøgeren har mulighed for at anmode om og, såfremt betingelserne er opfyldt, modtage effektiv beskyttelse i et tredjeland, hvis vedkommendes liv og frihed ikke er truet på grund af race, religion, nationalitet, tilhørsforhold til en bestemt social gruppe eller politisk overbevisning, hvis vedkommende hverken er udsat for forfølgelse eller for nogen reel risiko for alvorlig overlast som defineret i forordning (EU) .../...⁺, og hvis vedkommende er beskyttet mod refoulement og mod udsendelse i strid med retten til beskyttelse mod tortur og grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf som fastsat i folkeretten. Ikke desto mindre bør medlemsstaternes besluttende myndigheder bevare retten til at vurdere en ansøgnings realitet, selv om betingelserne for, at den kan betragtes som uantagelig, er opfyldt, navnlig når de er tvunget hertil i henhold til deres nationale forpligtelser. En medlemsstat bør kun kunne anvende begrebet sikkert tredjeland, hvis der foreligger en sådan forbindelse mellem ansøgeren og det pågældende tredjeland, at det vil være rimeligt, at ansøgeren tager til det pågældende land. Forbindelsen mellem ansøgeren og det sikre tredjeland vil navnlig kunne betragtes som godtgjort, hvis medlemmer af ansøgerens familie befinder sig i det pågældende land, eller hvis ansøgeren har bosat sig eller opholdt sig i det pågældende land.
- (49) Formodningen om sikkerhed i forbindelse med tredjelande, med hvilke der er indgået aftaler af den art, der er omhandlet i denne forordning, finder ikke anvendelse, hvis sådanne aftaler suspenderes i overensstemmelse med artikel 218, stk. 9, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) i teksten.

- (50) Begreberne første asylsøgende og sikkert tredjeland bør ikke anvendes i forbindelse med en ansøger, der ansøger om og har ret til i den medlemsstat, der behandler ansøgningen, at nyde godt af de rettigheder, der er fastsat i Rådets direktiv 2003/86/EF¹¹ eller i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF¹², som familiemedlem til en tredjelandstatsborger eller unionsborger.
- (51) Ved vurderingen af, om kriterierne for effektiv beskyttelse i denne forordning er opfyldt af et tredjeland, bør adgang til tilstrækkelige subsistensmidler til at opretholde en passende levestandard forstås således, at det omfatter adgang til mad, tøj, bolig og husly og retten til at udøve lønnet beskæftigelse, f.eks. gennem adgang til arbejdsmarkedet, på betingelser, der ikke er mindre gunstige end dem, der under samme forhold gælder for tredjelandets ikkestatsborgere i almindelighed.
- (52) For at medlemsstaterne kan afvise en ansøgning som uantagelig på grundlag af begreberne første asylsøgende eller sikkert tredjeland bør der foretages en individuel vurdering af ansøgerens særlige situation, herunder eventuelle elementer, som ansøgeren har fremlagt, og som forklarer, hvorfor disse begreber ikke finder anvendelse på vedkommende. Hvis ansøgeren er en uledsaget mindreårig, bør den kompetente myndighed tage hensyn til barnets tarv, navnlig hvad angår tilstedeværelsen af varige og passende varetægts- og forældremyndighedsordninger.

¹¹ Rådets beslutning 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring (EUT L 251 af 3.10.2003, s. 12).

¹² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgernes og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77).

- (53) En ansøgning bør ikke afvises som uantagelig på grundlag af begreberne første asylland eller sikkert tredjeland, hvis det allerede på tidspunktet for undersøgelsen af ansøgningens antagelse til behandling er klart, at det pågældende tredjeland ikke vil tillade ansøgeren at indrejse eller genindrejse. Hvis ansøgeren i sidste ende ikke modtages eller tilbagetages i tredjelandet, efter at ansøgningen er blevet afvist som uantagelig, bør ansøgeren igen have adgang til proceduren for international beskyttelse i overensstemmelse med denne forordning.
- (54) Ansøgninger om international beskyttelse bør realitetsbehandles for at afgøre, om ansøgeren kan anerkendes med henblik på international beskyttelse i overensstemmelse med forordning (EU) .../...⁺. Der er ikke behov for realitetsbehandling, hvis en ansøgning afvises som uantagelig i overensstemmelse med nærværende forordning, hvis en anden medlemsstat er ansvarlig i overensstemmelse med forordning (EU) .../...⁺⁺, eller hvis en ansøgning afvises eller erklæres for implicit eller udtrykkeligt trukket tilbage.
- (55) Behandlingen af en ansøgning bør fremskyndes og afsluttes inden højst tre måneder i et begrænset antal tilfælde, blandt andet hvis ansøgeren kommer fra et sikkert oprindelsesland, hvis ansøgeren udelukkende fremsætter sin ansøgning for at forsinke eller hindre fuldbyrdelsen af en afgørelse om udsendelse, eller hvis der er alvorlige betænkeligheder, hvad angår den nationale sikkerhed eller offentlige orden. Medlemsstaterne bør kun kunne anvende en fremskyndet behandlingsprocedure på uledsagede mindreårige under de begrænsede omstændigheder, som er fastsat i denne forordning.

⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) i teksten.

⁺⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) i teksten.

- (56) For at sikre hurtige og retfærdige procedurer for alle ansøgere og ligeledes sikre, at ophold for ansøgere, der ikke kan anerkendes med henblik på international beskyttelse i Unionen, ikke forlænges unødigt, herunder også for personer, der er statsborgere i tredjelande, som er fritaget for kravet om at være i besiddelse af et visum i henhold til forordning (EU) 2018/1806, bør medlemsstaterne fremskynde behandlingen af ansøgninger fra ansøgere, der er statsborgere, eller, hvis der er tale om statsløse, tidligere har haft sædvanligt opholdssted i et tredjeland, hvor andelen af afgørelser, hvor der er tildelt international beskyttelse, udgør 20 % eller derunder af det samlede antal afgørelser for det pågældende tredjeland, idet der bl.a. tages hensyn til de betydelige forskelle mellem afgørelser i første instans og endelige afgørelser. Hvis der er sket en betydelig ændring i det pågældende tredjeland siden offentliggørelsen af de relevante data fra Eurostat og under hensyntagen til det vejledende notat i henhold til artikel 11 i forordning (EU) 2021/2303, eller hvis ansøgeren tilhører en bestemt kategori af personer, for hvilke den lave anerkendelsesprocent ikke kan anses for at være repræsentativ for deres behov for beskyttelse, fordi der er tale om en specifik forfølgelsesgrund, bør behandlingen af ansøgningen ikke fremskyndes. Tilfælde, hvor et tredjeland kan betragtes som et sikkert oprindelsesland eller et sikkert tredjeland for ansøgeren i henhold til nærværende forordning, bør fortsat gælde som en særskilt grund til at anvende henholdsvis den fremskyndede behandlingsprocedure eller proceduren for antagelse til behandling.

(57) Mange ansøgninger om international beskyttelse fremsættes ved en medlemsstats ydre grænse eller i en medlemsstats transitområde, herunder af personer, der pågribes i forbindelse med en irregulær passage af den ydre grænse, det vil sige på det tidspunkt, hvor den irregulære passage af den ydre grænse finder sted, eller nær ved den ydre grænse, efter at passagen har fundet sted, eller af personer, der sættes i land efter en eftersøgnings- og redningsoperation. For at kunne foretage identifikations-, sikkerheds- og helbredstjek ved de ydre grænser og henvise de berørte tredjelandstatsborgere og statsløse til de relevante procedurer er det nødvendigt at foretage en screening. Efter screeningen bør tredjelandstatsborgere og statsløse kanaliseres videre til den relevante asyl- eller tilbagesendelsesprocedure eller nægtes indrejse. Der bør derfor indføres en fase forud for indrejse bestående af en screening og en grænseprocedure ved asyl og tilbagesendelse. Der bør være gnidningsløse og effektive forbindelser mellem alle faser af de relevante procedurer for alle irregulære indrejser.

(58) Formålet med grænseproceduren ved asyl og tilbagesendelse bør være, at det ved de ydre grænser i princippet hurtigt kan vurderes, om ansøgninger er grundløse eller uantagelige, og hurtigt kan tilbagesende de personer, der ikke har ret til ophold, på en måde, der fuldt overholder princippet om non-refoulement, samtidig med at det sikres, at personer, hvis ansøgninger er velbegrundede, kanaliseres videre til den almindelige procedure og hurtigt får adgang til international beskyttelse. Medlemsstaterne bør derfor kunne kræve, at ansøgere om international beskyttelse forbliver ved eller i nærheden af den ydre grænse eller i et transitområde som hovedregel, eller på andre udpegede steder inden for deres område, så antageligheden af ansøgninger kan vurderes. Under nærmere fastsatte omstændigheder bør medlemsstaterne kunne realitetsbehandle en ansøgning, og i tilfælde af afslag på ansøgningen, vurdere om de pågældende tredjelandstatsborgere og statsløse skal tilbagesendes. Med henblik på at gennemføre grænseproceduren ved asyl og grænseproceduren ved tilbagesendelse som fastsat ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../...¹³⁺ bør medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger til at etablere en tilstrækkelig kapacitet med hensyn til modtagelse og menneskelige ressourcer, navnlig kvalificeret og veluddannet personale, der er nødvendig for på et givet tidspunkt at kunne behandle et fastsat antal ansøgninger og for at kunne fuldbyrde afgørelser om tilbagesendelse.

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../... af ... om fastsættelse af en grænseprocedure ved tilbagesendelse og om ændring af forordning (EU) 2021/1148 (EUT L, ..., ELI: ...).

⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 17/24 (2016/0224B(COD)) i teksten, og indsæt forordningens nummer, dato, titel og EUT-henvisning i fodnoten.

(59) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning, for så vidt angår beregning af de antal, der svarer til hver medlemsstats tilstrækkelige kapacitet og det maksimale antal ansøgninger, som en medlemsstat er forpligtet til at behandle i forbindelse med grænseproceduren pr. år, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. En medlemsstats tilstrækkelige kapacitet bør fastlægges efter en formel baseret på de samlede irregulære grænsepassager, der er indberettet af medlemsstaterne til den europæiske grænse- og kystvagt, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1896¹⁴, ("Frontex"), og som også omfatter ankomster efter eftersøgnings- og redningsoperationer og nægtelser af indrejse ved den ydre grænse, jf. Eurostats data beregnet over en treårig periode. Når gennemførelsesretsakten vedtages i overensstemmelse med denne forordning, bør dens vedtagelse tilpasses vedtagelsen af den årlige europæiske asyl- og migrationsrapport i henhold til forordning (EU) .../...⁺, som vurderer situationen langs alle migrationsruter og i alle medlemsstater. Som et yderligere element af stabilitet og forudsigelighed bør det maksimale antal ansøgninger, som en medlemsstat skal kunne behandle i forbindelse med grænseproceduren pr. år, fastsættes til fire gange den pågældende medlemsstats tilstrækkelige kapacitet. Omfanget af medlemsstatens forpligtelse til at etablere en tilstrækkelig kapacitet bør tage passende hensyn til medlemsstaternes betænkeligheder med hensyn til den nationale sikkerhed og offentlige orden. Kun ansøgninger, der er omfattet af grænseproceduren, bør medregnes med henblik på at nå op på den tilstrækkelige kapacitet.

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1896 af 13. november 2019 om den europæiske grænse- og kystvagt og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1052/2013 og (EU) 2016/1624 (EUT L 295 af 14.11.2019, s. 1).

⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) i teksten.

- (60) Medlemsstaterne bør vurdere ansøgninger ved en grænseprocedure, hvis ansøgeren udgør en fare for den nationale sikkerhed eller den offentlige orden, hvis ansøgeren, efter at have haft fuld mulighed for at give en tilfredsstillende redegørelse herfor, anses for forsætligt at have vildledt myndighederne ved at fremlægge falske oplysninger eller dokumenter eller ved at tilbageholde relevante oplysninger eller dokumenter vedrørende sin identitet eller nationalitet, som kunne have fået negativ indvirkning på afgørelsen, og hvis det er sandsynligt, at ansøgningen er grundløs, fordi ansøgeren er af en nationalitet, for hvilken andelen af afgørelser, hvor der er tildelt international beskyttelse, udgør 20 % eller derunder af det samlede antal afgørelser for det pågældende tredjeland. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordnings artikel 50, stk. 3, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. I andre tilfælde, såsom når ansøgeren kommer fra et sikkert oprindelsesland eller et sikkert tredjeland, bør anvendelsen af grænseproceduren være valgfri for medlemsstaterne.
- (61) I henhold til kapitel IV i direktiv (EU) .../...⁺ er de medlemsstater, der stiller modtagelsesfaciliteter til rådighed til gennemførelse af grænseproceduren ved asyl, forpligtet til at tage hensyn til den særlige situation og de særlige behov for sårbare personer, herunder mindreårige, personer med handicap og ældre. Sådanne personer bør derfor kun få adgang til en grænseprocedure, hvis modtagelsesforholdene inden for rammerne af den pågældende procedure opfylder kravene i nævnte direktivs kapitel IV. Hvis de modtagelsesforhold, der er til rådighed som led i en grænseprocedure, ikke længere opfylder de krav og standarder, der er fastsat i nævnte direktivs kapitel IV, bør grænseproceduren desuden ophøre med at finde anvendelse på de berørte personer.

⁺ EUT: Indsæt nummeret på direktivet i dokument PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)) i teksten.

- (62) Der kan også være omstændigheder, hvor ansøgernes særlige situation eller særlige behov, uanset hvilke faciliteter der er til rådighed, under alle omstændigheder ville forhindre dem i at få adgang til eller fortsat være omfattet af en grænseprocedure. I denne forbindelse bør en grænseprocedure ikke anvendes eller bør ophøre med at finde anvendelse, hvis der ikke kan ydes den nødvendige støtte til ansøgere med behov for særlige proceduremæssige garantier, eller hvis det er berettiget af sundhedsmæssige årsager, herunder årsager, som vedrører en persons mentale sundhed. I betragtning af vigtigheden af barnets rettigheder og behovet for at tage hensyn til barnets tarv bør uledsagede mindreårige ligeledes som hovedregel ikke være omfattet af grænseproceduren, medmindre der er rimelig grund til at betragte den mindreårige som en fare for medlemsstatens nationale sikkerhed eller offentlige orden, eller ansøgeren er blevet tvangsudvist på grund af alvorlige trusler mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden i henhold til national ret.
- (63) En grænseprocedure bør heller ikke anvendes eller bør ophøre med at finde anvendelse, hvis den fører til frihedsberøvelse af ansøgere under omstændigheder, hvor betingelserne for frihedsberøvelse af personer og de garantier, der gælder for frihedsberøvelse som fastsat i direktiv (EU) .../...⁺, ikke er opfyldt.
- (64) Da formålet med grænseproceduren bl.a. er at muliggøre en hurtig vurdering af ansøgninger, der sandsynligvis er uantagelige eller grundløse, med henblik på at muliggøre en hurtig tilbagesendelse af personer, der ikke har ret til ophold, bør denne procedure ikke anvendes eller bør ophøre med at finde anvendelse, hvis den besluttende myndighed finder, at begrundelsen for at afvise en ansøgning som uantagelig eller for at anvende den fremskyndede behandlingsprocedure ikke finder anvendelse eller ikke længere finder anvendelse.

⁺ EUT: Indsæt nummeret på direktivet i dokument PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)) i teksten.

- (65) Når medlemsstaterne anvender grænseproceduren ved behandling af en ansøgning om international beskyttelse, bør de sikre, at der træffes de nødvendige foranstaltninger for at indlogere ansøgerne ved eller i nærheden af de ydre grænser eller transitområderne som hovedregel i overensstemmelse med direktiv (EU) .../...⁺. Medlemsstaterne kan behandle ansøgningerne på et andet sted ved den ydre grænse end det sted, hvor asylansøgningen er fremsat, ved at overføre ansøgere til et bestemt sted ved eller i nærheden af den pågældende medlemsstats ydre grænse, eller på andre udpegede steder inden for deres område, hvor der findes passende faciliteter. Medlemsstaterne bør bevare muligheden for selv at afgøre, på hvilke bestemte steder de pågældende faciliteter skal oprettes. Medlemsstaterne bør dog søge at begrænse behovet for at overføre ansøgere med henblik herpå og derfor søge at oprette faciliteter med tilstrækkelig kapacitet ved de grænseovergangssteder eller dele af den ydre grænse, hvor de fleste ansøgninger om international beskyttelse fremsættes, også under hensyntagen til den ydre grænses længde og antallet af grænseovergangssteder eller transitområder. De bør give Kommissionen meddelelse om de bestemte steder, hvor grænseprocedurene vil blive gennemført.
- (66) Da visse faciliteter kan befinde sig på svært tilgængelige steder, bør medlemsstaterne sikre tilstrækkelig adgang for personale, der arbejder ved sådanne faciliteter.

⁺ EUT: Indsæt nummeret på direktivet i dokument PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)) i teksten.

(67) Barnets tarv bør komme i første række, når medlemsstaterne anvender de bestemmelser i denne forordning, der muligvis vedrører mindreårige. I denne forbindelse og i betragtning af mindreåriges særlige modtagelsesbehov bør den pågældende medlemsstat, når grænseproceduren anvendes, og antallet af ansøgere på et givet tidspunkt overstiger det antal, der svarer til en medlemsstats tilstrækkelige kapacitet, ikke prioritere mindreårige og deres familiemedlemmer, når den træffer afgørelse om, hvem der skal underkastes en grænseprocedure, medmindre de af vægtige grunde anses for at udgøre en fare for en medlemsstats nationale sikkerhed og offentlige orden. Når mindreårige og deres familiemedlemmer underkastes grænseproceduren, bør behandlingen af deres ansøgninger prioriteres. Modtagelsesfaciliteter for mindreårige og deres familiemedlemmer bør tilpasses til deres behov under fuld overholdelse af direktiv (EU) .../...⁺. Da det er af afgørende betydning at beskytte børn, bør Kommissionen, hvis de oplysninger, der er indhentet gennem den overvågning, der foretages i henhold til forordning (EU) 2021/2303, viser, at en medlemsstat ikke opfylder modtagelseskravene for mindreårige og deres familiemedlemmer, henstille, at anvendelsen af grænseproceduren på familier med mindreårige suspenderes, og den pågældende medlemsstat bør underrette Kommissionen om de foranstaltninger, der er truffet for at afhjælpe eventuelle mangler i Kommissionens henstilling. Henstillingen bør offentliggøres.

⁺ EUT: Indsæt nummeret på direktivet i dokument PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)) i teksten.

(68) Grænseprocedurens varighed for behandlingen af ansøgninger om international beskyttelse bør være så kort som mulig og samtidig sikre en fuldstændig og retfærdig behandling af ansøgningerne. Den bør under ingen omstændigheder overstige 12 uger, hvilket skal omfatte afgørelsen af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig. Medlemsstaterne bør kunne forlænge denne frist til 16 uger, hvis personen overføres i henhold til forordning (EU) .../...⁺. Fristen bør forstås som en særskilt frist for grænseproceduren ved asyl fra registreringen af ansøgningen, indtil ansøgeren ikke har ret eller tilladelse til at forblive på området. Inden for denne periode har medlemsstaterne ret til at fastsætte fristen i national ret for både de administrative og de forskellige efterfølgende proceduremæssige skridt, men bør fastsætte dem på en sådan måde, at det sikres, at behandlingsproceduren afsluttes, og at der efterfølgende, hvis det er relevant, træffes afgørelse om anmodningen om at forblive på området og, hvis det er relevant, om klagen inden for 12 uger eller, hvis det er relevant, 16 uger. Hvis medlemsstaten efter denne periode alligevel ikke har truffet de relevante afgørelser, bør ansøgeren have tilladelse til at rejse ind på medlemsstatens område, med forbehold af et begrænset antal undtagelser, således at den passende procedure kan fortsætte. Der gives ikke tilladelse til indrejse på området, hvis ansøgeren ikke har ret til at forblive på det pågældende område, hvis vedkommende ikke har anmodet om tilladelse til at forblive på det pågældende område i forbindelse med en klageprocedure, eller hvis en ret har truffet afgørelse om, at vedkommende ikke bør have tilladelse til at forblive på det pågældende område, indtil resultatet af klagen foreligger. For at sikre kontinuitet mellem grænseproceduren for asyl og tilbagesendelsesproceduren gennemføres tilbagesendelsesproceduren i sådanne tilfælde i forbindelse med en grænseprocedure ved tilbagesendelse som fastsat i forordning (EU) .../...⁺⁺ også inden for en periode på højst 12 uger.

⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) i teksten.

⁺⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 17/24 (2016/0224B(COD)) i teksten.

(69) Inden for rammerne af grænseproceduren kan en ansøgning om international beskyttelse behandles, uden at der anvendes frihedsberøvelse, men medlemsstaterne bør alligevel kunne anvende begrundelserne for frihedsberøvelse i forbindelse med grænseproceduren i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv (EU) .../...⁺ for at kunne træffe afgørelse om ansøgerens ret til indrejse. Hvis der gøres brug af frihedsberøvelse under en sådan procedure, bør bestemmelserne om frihedsberøvelse i nævnte direktiv finde anvendelse, herunder de frihedsberøvede ansøgers garantier, betingelser for frihedsberøvelse, retslig kontrol og det forhold, at det er nødvendigt med en individuel vurdering af hver enkelt sag. Som hovedregel bør mindreårige ikke frihedsberøves. Kun i ekstraordinære omstændigheder som en sidste udvej, og når det er fastslået, at andre mindre indgribende tvangsforanstaltninger såsom en situation, hvor de mindreårig ikke er frihedsberøvet og er en del af samfundet, ikke kan anvendes effektivt, og at frihedsberøvelse vurderes at være i deres tarv i overensstemmelse med direktiv (EU) .../...⁺, bør det være muligt at frihedsberøve mindreårige.

⁺ EUT: Indsæt nummeret på direktivet i dokument PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)) i teksten.

(70) Når en ansøgning afslås inden for rammerne af grænseproceduren, bør ansøgeren, den pågældende tredjelandstatsborger eller den statsløse omgående være omfattet af en afgørelse om tilbagesendelse eller, hvis relevante betingelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399¹⁵ er opfyldt, af en nægtelse af indrejse. For at sikre ligebehandling af alle tredjelandstatsborgere og statsløse, der inden for rammerne af grænseproceduren har fået afslag på deres ansøgninger, bør det gælde, at hvis en medlemsstat har besluttet ikke at anvende bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF¹⁶, i henhold til de relevante undtagelser fastsat i nævnte direktiv, på tredjelandstatsborgere og statsløse, og ikke udsteder en afgørelse om tilbagesendelse til den pågældende tredjelandstatsborger, bør behandlingen og niveauet af beskyttelse af den pågældende ansøger, tredjelandstatsborger eller statsløse være i overensstemmelse med reglerne i bestemmelsen i 2008/115/EF om gunstigere bestemmelser, hvad angår tredjelandstatsborgere, der er undtaget fra nævnte direktivs anvendelsesområde, og svare til dem, der gælder for personer, der er omfattet af en afgørelse om tilbagesendelse.

¹⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) (EUT L 77 af 23.3.2016, s. 1).

¹⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold (EUT L 348 af 24.12.2008, s. 98).

- (71) Grænseproceduren bør gennemføres i fuld overensstemmelse med chartret og EU-retten. Hver medlemsstat bør i den forbindelse indføre en mekanisme til overvågning af de grundlæggende rettigheder i forbindelse med grænseproceduren, der opfylder kriterierne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../...¹⁷⁺.
- (72) EU-agenturerne og navnlig Asylagenturet bør inden for deres respektive mandater kunne yde støtte til medlemsstaterne og Kommissionen på deres anmodning med henblik på at sikre en korrekt gennemførelse og anvendelse af denne forordning, herunder bestemmelserne i denne forordning vedrørende fremskyndede procedurer og grænseprocedurer. EU-agenturer, og navnlig Asylagenturet, kan foreslå specifik støtte til en medlemsstat.
- (73) Det bør være muligt for en medlemsstat, som en ansøger er overført til i overensstemmelse med forordning (EU) .../...⁺⁺, at behandle ansøgningen ved en grænseprocedure, forudsat at ansøgeren endnu ikke har fået tilladelse til indrejse på de berørte medlemsstaters område, og betingelserne for anvendelse af en sådan procedure er opfyldt i den medlemsstat, som ansøgeren er overført fra, og af den medlemsstat, som ansøgeren er overført til.

¹⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) .../... af ... om indførelse af screeningen af tredjelandstatsborgere ved de ydre grænser og om ændring af forordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 og (EU) 2019/817 (EUT L, ..., ELI: ...).

⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 20/24 (2020/0278(COD)) i teksten, og indsæt forordningens nummer, dato, titel og EUT-henvisning i fodnoten.

⁺⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) i teksten.

- (74) Begrebet offentlig orden kan blandt andet omfatte en dom for at have begået en alvorlig forbrydelse.
- (75) Så længe en ansøger kan give en tilfredsstillende redegørelse herfor, bør manglende dokumenter ved indrejsen eller anvendelse af falske dokumenter ikke i sig selv automatisk medføre anvendelse af en fremskyndet behandlingsprocedure eller grænseprocedure.
- (76) Hvis en ansøger ikke overholder visse forpligtelser, der følger af denne forordning, forordning (EU) .../...⁺ eller direktiv (EU) .../...⁺⁺, bør ansøgningen ikke behandles yderligere og bør i princippet afvises eller erklæres for implicit trukket tilbage, og enhver ny ansøgning i medlemsstaterne fra samme ansøger efter denne afgørelse bør opfattes som en fornyet ansøgning. Hvis en person har fremsat en fornyet ansøgning i en anden medlemsstat og overføres til den medlemsstat, der er ansvarlig i henhold til forordning (EU) .../...⁺, bør den ansvarlige medlemsstat ikke være forpligtet til at behandle den ansøgning, der er fremsat i den anden medlemsstat.

⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) i teksten.

⁺⁺ EUT: Indsæt nummeret på direktivet i dokument PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)) i teksten.

- (77) Hvis en ansøger fremsætter en fornyet ansøgning uden at fremsætte nye elementer, som i betydelig grad øger sandsynligheden for, at vedkommende kan anerkendes som en person med international beskyttelse, eller som vedrører grundene til, at den tidligere ansøgning blev afvist som uantagelig, bør den fornyede ansøgning ikke behandles efter en ny fuldstændig behandlingsprocedure. I disse tilfælde bør ansøgningen efter en indledende behandling afvises som uantagelig i overensstemmelse med princippet om res judicata. Den indledende behandling bør foretages på grundlag af skriftlige bemærkninger eller en personlig samtale. Den personlige samtale kan navnlig udelades i de tilfælde, hvor det fremgår af de skriftlige bemærkninger, at ansøgningen ikke bibringer nye elementer. I forbindelse med fornyede ansøgninger kan der gøres undtagelser fra en persons ret til at forblive på en medlemsstats område.
- (78) En ansøger, der indgiver en fornyet ansøgning i sidste øjeblik blot for at forsinke eller forhindre sin udsendelse, bør ikke have tilladelse til at forblive på det pågældende område i afventning af den endelige afgørelse om ansøgningens uantagelighed i de tilfælde, hvor det umiddelbart er klart for den besluttende myndighed, at der ikke er fremlagt nye elementer, og der ikke er risiko for refoulement. Den besluttende myndighed bør i henhold til national ret træffe afgørelse om, at disse kriterier er opfyldt, for at ansøgeren ikke kan få tilladelse til at forblive på det pågældende område.

- (79) Et afgørende kriterium for, om en ansøgning om international beskyttelse er velbegrunder, er, om ansøgeren er i sikkerhed i sit oprindelsesland. Eftersom forordning (EU) .../...⁺ har til formål at opnå et højt konvergensniveau, hvad angår anerkendelse af tredjelandstatsborgere og statsløse som personer med international beskyttelse, fastsættes der i nærværende forordning fælles kriterier for at udpege tredjelands som sikre oprindelseslande, i betragtning af behovet for at styrke anvendelsen af begrebet sikkert oprindelsesland som et vigtigt redskab til at fremme hurtig behandling af ansøgninger, der sandsynligvis er grundløse.
- (80) Det bør være muligt at udpege et tredjeland som et sikkert oprindelsesland med undtagelser for bestemte dele af dets område eller for klart identificerbare personkategorier. At et tredjeland er opført på en liste over sikre oprindelseslande udgør desuden ikke en absolut garanti for sikkerhed for statsborgere fra dette tredjeland, selv ikke for dem, der ikke tilhører en kategori af personer, for hvem der er gjort en sådan undtagelse, og derfor fjerner det ikke behovet for at foretage en passende individuel behandling af deres ansøgninger om international beskyttelse. Det siger sig selv, at den vurdering, der ligger til grund for udpegelsen, kun kan tage hensyn til de generelle, civile, retlige og politiske forhold i dette land og til, om aktører, der står bag forfølgelse, tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, i praksis bliver straffet, hvis de bliver fundet skyldige i det pågældende land. Det bør derfor kun være muligt at anvende begrebet sikkert oprindelsesland, hvis ansøgeren ikke kan tilvejebringe elementer, som begrundes, hvorfor begrebet sikkert oprindelsesland ikke finder anvendelse på vedkommende, inden for rammerne af en individuel vurdering.

⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) i teksten.

- (81) Udpegelsen af sikre oprindelseslande og sikre tredjelande på EU-plan bør afhjælpe nogle af de eksisterende forskelle mellem medlemsstaternes nationale lister over sikre lande. Medlemsstaterne bør bevare retten til at anvende eller vedtage lovgivning, der giver mulighed for på nationalt plan at udpege andre tredjelande end dem, der er udpeget som sikre tredjelande eller sikre oprindelseslande på EU-plan, men ved en sådan fælles udpegelse eller fastsættelsen af en sådan fælles liste bør det sikres, at alle medlemsstater anvender begreberne på en ensartet måde i forbindelse med ansøgere, hvis oprindelseslande er udpeget, eller for hvem der er et sikkert tredjeland. Dette bør skabe større konvergens i anvendelsen af procedurer og herigennem også begrænse sekundære bevægelser blandt ansøgere om international beskyttelse.

(82) Kommissionen bør med bistand fra Asylagenturet evaluere situationen i de tredjelande, der er udpeget som sikre tredjelande eller sikre oprindelseslande på EU-plan. Hvis der sker en væsentlig forværring af situationen i et sådant tredjeland og efter en begrundet vurdering, bør Kommissionen være i stand til at suspendere udpegelsen af tredjelandet som et sikkert tredjeland eller sikkert oprindelsesland på EU-plan i en begrænset periode ved hjælp af en delegeret. Kommissionen bør også have mulighed for at forlænge suspensionen af udpegelsen af et tredjeland som sikkert tredjeland eller sikkert oprindelsesland på EU-plan med seks måneder og have mulighed for at forny en sådan forlængelse én gang. For at kunne reagere på væsentlige forværringer af situationen i et tredjeland, der er udpeget som et sikkert tredjeland eller et sikkert oprindelsesland på EU-plan, bør beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF delegeres til Kommissionen for så vidt angår suspension af det pågældende tredjeland som sikkert tredjeland eller et sikkert oprindelsesland på EU-plan i en periode på seks måneder, hvis Kommissionen på grundlag af en begrundet vurdering finder, at betingelserne i denne forordning ikke længere er opfyldt, og for at forlænge suspensionen af udpegelsen af et tredjeland som sikkert tredjeland eller sikkert oprindelsesland på EU-plan med seks måneder og have mulighed for at forny en sådan forlængelse én gang. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning¹⁸. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

¹⁸ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

- (83) Kommissionen bør løbende evaluere situationen i det pågældende tredjeland under hensyntagen til blandt andet oplysninger fra medlemsstaterne og Asylagenturet vedrørende efterfølgende ændringer i situationen i dette tredjeland. Ydermere bør Kommissionen i så fald foreslå en ændring i overensstemmelse med den almindelige lovgivningsprocedure for at fjerne det pågældende tredjeland fra udpegelsen som sikkert land på EU-plan senest tre måneder efter vedtagelsen af den delegerede retsakt om suspension af dette tredjeland. Med henblik på den begrundede vurdering bør Kommissionen tage højde for en række kilder til oplysninger, som den har til rådighed, navnlig dens årlige fremskridtsrapporter for så vidt angår tredjelands, som Det Europæiske Råd har udnævnt til kandidatlande, regelmæssige rapporter fra Tjenesten for EU's Optræden Udadtil samt oplysninger fra medlemsstaterne, Asylagenturet, De Forenede Nationers Højkommissariat for Flygtninge, Europarådet og andre relevante internationale organisationer.
- (84) Hvis gyldighedsperioden for den delegerede retsakt og dens forlængelser udløber, uden at der vedtages en ny delegeret retsakt, bør suspensionen af tredjelandets udpegelse som et sikkert tredjeland eller sikkert oprindelsesland på EU-plan ophæves. Dette berører ikke eventuelle ændringsforslag med henblik på at fjerne tredjelandet fra udpegelsen.

- (85) Kommissionen bør med bistand fra Asylagenturet evaluere situationen i tredjelande, der er blevet fjernet fra udpegelsen som sikre oprindelseslande eller sikre tredjelande på EU-plan, herunder hvis en medlemsstat underretter Kommissionen om, at den på grundlag af en begrundet vurdering finder, at det pågældende tredjeland, efter at der er sket ændringer i tredjelandets situation, igen opfylder betingelserne i denne forordning for at blive udpeget som sikkert. I sådanne tilfælde kan medlemsstaterne kun udpege det pågældende tredjeland som et sikkert oprindelsesland eller et sikkert tredjeland på nationalt plan, hvis Kommissionen ikke rejser indvendinger mod denne udpegelse inden for en periode på to år efter datoen for fjernelsen af udpegelsen af det pågældende tredjeland som sikkert tredjeland eller sikkert oprindelsesland på EU-plan. Hvis Kommissionen finder, at disse betingelser er opfyldt, kan den foreslå en ændring af udpegelsen af sikre tredjelande eller sikre oprindelseslande på EU-plan med henblik på at tilføje det pågældende tredjeland.
- (86) Med hensyn til fratagelse af flygtningestatus eller subsidiær beskyttelsesstatus bør medlemsstaterne sikre, at de personer, der er tildelt international beskyttelse, underrettes behørigt om en eventuel revurdering af deres status og inden for en rimelig frist får mulighed for at forelægge deres synspunkt i form af en skriftlig meddelelse og ved en personlig samtale, inden myndighederne kan træffe en begrundet afgørelse om at fratage dem deres status.

- (87) Afgørelser vedrørende en ansøgning om international beskyttelse, som afvises som uantagelig, som grundløs eller som åbenbart grundløs med hensyn til flygtningestatus eller subsidiær beskyttelsesstatus eller som implicit trukket tilbage, og afgørelser om fratagelse af flygtningestatus eller subsidiær beskyttelsesstatus bør omfattes af et effektivt retsmiddel ved en ret i overensstemmelse med alle de krav og betingelser, der er fastsat i chartrets artikel 47. For at sikre procedurens effektivitet bør ansøgeren indgive sin anmodning om klage inden for en bestemt frist. For at ansøgeren kan overholde disse frister og med henblik på at sikre effektiv adgang til domstolsprøvelse, bør vedkommende have ret til gratis retshjælp og juridisk repræsentation. Dette bør ikke berøre muligheden for, at ansøgere om eller personer med international beskyttelse kan nyde godt af andre alment gældende retsmidler på nationalt plan, som ikke er specifikke for proceduren for tildeling eller fratagelse af international beskyttelse.
- (88) I visse medlemsstater kræver de retlige proceduremæssige bestemmelser, at der skal være en yderligere klageinstans foruden den, der kræves i overensstemmelse med denne forordning. I lyset af proportionalitets- og nærhedsprincippet og under behørig hensyntagen til medlemsstaternes procesautonomi samt denne forordnings mål bør der fastsættes en fleksibel definition af, hvad der udgør en endelig afgørelse, i form af henvisninger til national ret, idet det underforstås, at medlemsstaterne som minimum bør sørge for de retsmidler, der er fastsat i denne forordnings kapitel V, inden en afgørelse bliver endelig i overensstemmelse med national ret. Hvis der er fremsat en fornyet ansøgning, inden afgørelsen om en tidligere ansøgning bliver endelig, bør den betragtes som en yderligere forklaring og behandles inden for rammerne af den igangværende administrative procedure eller klageprocedure, alt efter hvad der er relevant.

- (89) Begrebet ret er et EU-retsligt koncept som fortolket af EU-Domstolen. Dette begreb kan bl.a. kun forstås som en myndighed, som handler som tredjepart i forhold til den myndighed, som vedtog afgørelsen, der udgør søgsmålets genstand. Denne myndighed bør udøve retslige funktioner, og det er ikke afgørende, om den pågældende myndighed anerkendes som en ret eller et andet domstolslignende organ i henhold til national ret. Denne forordning bør ikke berøre medlemsstaternes kompetence til at tilrettelægge deres nationale retssystem og fastlægge antallet af klageinstanser. Hvis der i henhold til national ret er mulighed for at indgive yderligere klager over en første eller efterfølgende afgørelse af en klage, bør proceduren og den opsættende virkning af sådanne anmodninger reguleres ved national ret i overensstemmelse med EU-retten og internationale forpligtelser.
- (90) Med henblik på klageproceduren kan medlemsstaterne fastsætte, at høringer ved en ret i første instans kunne afholdes via videokonference, forudsat at de nødvendige ordninger er på plads.
- (91) For at ansøgeren skal være i stand til at udøve sin ret til adgang til effektive retsmidler i forbindelse med en afgørelse om afslag på en ansøgning om international beskyttelse, bør alle virkninger af afgørelsen om tilbagesendelse automatisk suspenderes, så længe ansøgeren har ret til at forblive eller har fået tilladelse til at forblive på en medlemsstats område.

- (92) Ansøgere bør i princippet have ret til at forblive på en medlemsstats område indtil udløbet af fristen for indgivelse af en klage ved en ret i første instans, og, såfremt en sådan ret udøves inden for den fastsatte frist, indtil resultatet af klagen foreligger. Kun i de begrænsede tilfælde, der er fastsat i denne forordning, hvor en ansøgning sandsynligvis er grundløs, og uden at dette berører princippet om non-refoulement, bør ansøgeren ikke automatisk have ret til at forblive på det pågældende område med henblik på klagen.
- (93) I de tilfælde, hvor ansøgeren ikke automatisk har ret til at forblive på det pågældende område med henblik på klagen, bør en ret stadig, på ansøgerens anmodning eller på eget initiativ, kunne tillade ansøgeren at forblive på det pågældende område, indtil resultatet af klagen foreligger. I sådanne tilfælde bør ansøgeren have ret til at forblive på det pågældende område, indtil fristen for at anmode en ret om tilladelse hertil er udløbet, og, såfremt ansøgeren har indgivet en sådan anmodning inden for den fastsatte frist, indtil den kompetente ret har truffet sin afgørelse. For at modvirke, at muligheden for at indgive fornyede ansøgninger misbruges, eller at sådanne ansøgninger indgives i sidste øjeblik, og med henblik på at forhindre yderligere grundløse fornyede ansøgninger bør medlemsstaterne i deres nationale ret kunne fastsætte, at ansøgere ikke bør have ret til at forblive på det pågældende område i den pågældende periode, hvis der er givet afslag på fornyede ansøgninger. I forbindelse med proceduren for afgørelse af, om ansøgeren skal have tilladelse til at forblive på det pågældende område, indtil resultatet af klagen foreligger, bør ansøgerens ret til et forsvar sikres tilstrækkeligt ved at yde vedkommende den tolkning og retshjælp, der er nødvendig. Ydermere bør den kompetente ret være i stand til at behandle afslag på international beskyttelse ud fra de faktiske og de retlige forhold.

- (94) For at der kan sikres effektive tilbagesendelser, bør ansøgerne ikke have ret til at forblive på medlemsstatens område under en klagesag ved en ret i anden instans eller derover af en negativ afgørelse om ansøgningen om international beskyttelse, uden at dette dog berører en rets mulighed for at tillade ansøgeren at forblive.
- (95) For at sikre sammenhæng i den retlige prøvelse, der foretages af en ret af en afgørelse om afslag på en ansøgning om international beskyttelse og den ledsagende afgørelse om tilbagesendelse, og med henblik på at fremskynde behandlingen af sagen og mindske byrden for de kompetente judicielle myndigheder, bør sådanne afgørelser, hvis de træffes som led i den tilhørende afgørelse om ansøgningen om international beskyttelse eller den tilhørende afgørelse om fratagelse af international beskyttelse, være underlagt fælles procedurer ved samme ret.
- (96) For at sikre, at forvaltningen af ansøgninger er retfærdig og objektiv, og at den fælles procedure for international beskyttelse er effektiv, bør der fastsættes frister for den administrative procedure.
- (97) I overensstemmelse med artikel 72 i TEUF berører denne forordning ikke medlemsstaternes beføjelser med hensyn til opretholdelse af lov og orden og beskyttelse af den indre sikkerhed.

- (98) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679¹⁹ finder anvendelse på medlemsstaternes behandling af personoplysninger i forbindelse med anvendelsen af nærværende forordning.
- (99) Al behandling af personoplysninger, som foretages af Asylagenturet inden for rammerne af denne forordning, bør foretages i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725²⁰ samt forordning (EU) 2021/2303 og bør navnlig overholde principperne om nødvendighed og proportionalitet.
- (100) Alle personoplysninger, som indsamles ved registrering eller indgivelse af ansøgninger om international beskyttelse og under den personlige samtale, bør betragtes som en del af ansøgerens sagsakter og bør opbevares i en tilstrækkelig årrække, da tredjelandstatsborgere eller statsløse, som anmoder om international beskyttelse i én medlemsstat, kan forsøge at anmode om international beskyttelse i en anden medlemsstat eller indgive fornyede ansøgninger i den samme eller en anden medlemsstat i de efterfølgende år. Da de fleste tredjelandstatsborgere eller statsløse, som er forblevet i Unionen gennem flere år, vil have opnået fast status eller endog statsborgerskab i en medlemsstat efter en periode på ti år fra det tidspunkt, hvor de blev tildelt international beskyttelse, bør dette være den periode, der anses for nødvendig at lagre personoplysninger i, herunder fingeraftryk og ansigtsbilleder.

¹⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

²⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

- (101) Denne forordning omhandler ikke de procedurer mellem medlemsstaterne, der er reguleret ved forordning (EU) .../...⁺, herunder for så vidt angår klager i forbindelse med disse procedurer.
- (102) Denne forordning bør finde anvendelse på ansøgere, som forordning (EU) .../...⁺ finder anvendelse på, i tillæg til og uden at berøre bestemmelserne i nævnte forordning.
- (103) Med henblik på at sikre en konsekvent gennemførelse af denne forordning på det tidspunkt, hvor den finder anvendelse, bør der på EU-plan og nationalt plan udarbejdes og gennemføres gennemførelsesplaner, der identificerer mangler og operationelle skridt for hver medlemsstat.
- (104) Anvendelsen af denne forordning bør evalueres med jævne mellemrum.
- (105) Målet for denne forordning, nemlig at fastsætte en fælles procedure for tildeling og fratagelse af international beskyttelse, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af denne forordnings omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) i teksten.

- (106) I medfør af artikel 1 og 2 og artikel 4a, stk. 1, i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager Irland ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (107) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.
- (108) Denne forordning respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, som anerkendes navnlig i chartret. Denne forordning tilstræber navnlig at sikre, at den menneskelige værdighed respekteres fuldt ud, og at anvendelsen af chartrets artikel 1, 4, 8, 18, 19, 21, 23, 24 og 47 fremmes —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Kapitel I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Genstand

Denne forordning fastsætter en fælles procedure for tildeling og fratagelse af international beskyttelse i henhold til forordning (EU) .../...⁺.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på alle ansøgninger om international beskyttelse, der fremsættes på medlemsstaternes område, herunder ved den ydre grænse og i medlemsstaternes territorialfarvande eller transitområder, samt på fratagelse af international beskyttelse.
2. Denne forordning finder ikke anvendelse på ansøgninger om international beskyttelse eller anmodninger om diplomatisk eller territorielt asyl, der indgives til medlemsstaternes repræsentationer.
3. Medlemsstaterne kan beslutte at anvende denne forordning på ansøgninger om beskyttelse, som forordning (EU) .../...⁺ ikke finder anvendelse på.

⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) i teksten.

Artikel 3
Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) "flygtning": en tredjelandstatsborger, som i kraft af en velbegrunnet frygt for forfølgelse på grund af race, religion, nationalitet, politisk anskuelse eller tilhørsforhold til en bestemt social gruppe opholder sig uden for det land, hvor den pågældende er statsborger, og som ikke kan eller, på grund af en sådan frygt, ikke vil påberåbe sig dette lands beskyttelse, eller en statsløs, som opholder sig uden for det land, hvor vedkommende tidligere havde sit sædvanlige opholdssted, af samme grunde som anført ovenfor, og som ikke kan eller, på grund af en sådan frygt, ikke vil vende tilbage til dette land, og som ikke er omfattet af artikel 12 i forordning (EU) .../...⁺
- 2) "person, der er berettiget til subsidiær beskyttelse": en tredjelandstatsborger eller statsløs, der ikke anerkendes som flygtning, men for hvem der er alvorlig grund til at antage, at personen, hvis vedkommende sendes tilbage til sit oprindelsesland eller, for så vidt angår en statsløs, til det land, hvor vedkommende tidligere havde sit sædvanlige opholdssted, vil løbe en reel risiko for at lide alvorlig overlast som defineret i artikel 15 i forordning (EU) .../...⁺, og som ikke er omfattet af artikel 17, stk. 1 og 2, i nævnte forordning, og som ikke kan eller, på grund af en sådan risiko, ikke vil påberåbe sig dette lands beskyttelse
- 3) "flygtningestatus": en medlemsstats anerkendelse af en tredjelandstatsborger eller en statsløs som flygtning i overensstemmelse med forordning (EU) .../...⁺

⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) i teksten.

- 4) "subsidiær beskyttelsesstatus": en medlemsstats anerkendelse af en tredjelandstatsborger eller en statsløs som værende en person, der er berettiget til subsidiær beskyttelse i overensstemmelse med forordning (EU) .../...⁺
- 5) "international beskyttelse": flygtningestatus eller subsidiær beskyttelsesstatus,
- 6) "mindreårig": en tredjelandstatsborger eller statsløs under 18 år
- 7) "uledsaget mindreårig": en mindreårig, som rejser ind på en medlemsstats område uden at være ledsaget af en voksen, der efter enten den pågældende medlemsstats ret eller praksis er ansvarlig for vedkommende, og så længe denne mindreårige ikke i praksis er i en sådan voksens varetægt, herunder en mindreårig, der efterlades alene efter at være rejst ind på medlemsstaternes område
- 8) "endelig afgørelse": en afgørelse om, hvorvidt en tredjelandstatsborger eller en statsløs tildeles flygtningestatus eller subsidiær beskyttelsesstatus i henhold til forordning (EU) .../...⁺, herunder en afgørelse om at afvise ansøgningen som uantagelig eller en afgørelse om at afvise en ansøgning som værende implicit eller udtrykkeligt trukket tilbage, som ikke længere er genstand for retsmidler inden for rammerne af nærværende forordnings kapitel V, eller som er blevet endelig i overensstemmelse med national ret, uanset om ansøgeren har ret til at forblive på området i overensstemmelse med nærværende forordning
- 9) "behandling af en ansøgning om international beskyttelse": undersøgelse af, hvorvidt en ansøgning om international beskyttelse kan antages til realitetsbehandling i overensstemmelse med denne forordning og forordning (EU) .../...⁺

⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) i teksten.

- 10) "biometriske oplysninger": biometriske oplysninger som defineret i artikel 2, litra s), i forordning (EU) .../...⁺
- 11) "tilstrækkelig kapacitet": den kapacitet, der til enhver tid er nødvendig for at gennemføre grænseproceduren ved asyl og den grænseprocedure ved tilbagesendelse, der er fastsat i henhold til forordning (EU) .../...⁺⁺ eller, hvor det er relevant, en tilsvarende grænseprocedure ved tilbagesendelse, der er fastsat i medfør af national ret
- 12) "ansøgning om international beskyttelse" eller "ansøgning": en anmodning om beskyttelse fra en medlemsstat fremsat af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs, som kan forstås som, at vedkommende søger om flygtningestatus eller subsidiær beskyttelsesstatus
- 13) "ansøger": en tredjelandsstatsborger eller en statsløs, der har fremsat en ansøgning om international beskyttelse, som der endnu ikke er truffet endelig afgørelse om
- 14) "ansøger med behov for særlige proceduremæssige garantier": en ansøger, hvis evne til at kunne udøve de rettigheder og overholde de forpligtelser, der fremgår af denne forordning, er begrænset som følge af individuelle omstændigheder såsom specifikke sårbarheder
- 15) "statsløs": en person, som ingen stat i medfør af sin ret anser som sin statsborger

⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 15/24 (2016/0132(COD)) i teksten.

⁺⁺ EUT: Indsæt nummeret på direktivet i dokument PE-CONS 17/24 (2016/0224B(COD)) i teksten.

- 16) "besluttende myndighed": ethvert domstolslignende eller administrativt organ i en medlemsstat, der er ansvarligt for at behandle ansøgninger om international beskyttelse, og som er kompetent til at træffe afgørelse i henhold til den administrative procedure
- 17) "fratagelse af international beskyttelse": en afgørelse truffet af en besluttende myndighed eller en kompetent ret om at tilbagekalde eller afslutte, herunder ved at afslå at forlænge, international beskyttelse i overensstemmelse med forordning (EU) .../...⁺
- 18) "forblive i medlemsstaten": at forblive på medlemsstatens område, herunder ved grænsen eller i transitområder i den medlemsstat, hvor ansøgningen om international beskyttelse er fremsat eller behandles
- 19) "fornyet ansøgning": en ny ansøgning om international beskyttelse, der fremsættes i en medlemsstat, efter at der er truffet endelig afgørelse om en tidligere ansøgning, herunder i tilfælde, hvor ansøgningen er blevet afvist som udtrykkeligt eller som implicit trukket tilbage
- 20) "ansvarlig medlemsstat": den medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning efter reglerne i forordning (EU) .../...⁺⁺.

⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) i teksten.

⁺⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) i teksten.

Artikel 4
Kompetente myndigheder

1. Hver medlemsstat udpeger i overensstemmelse med national ret en besluttende myndighed til at varetage de opgaver, den er pålagt i henhold til denne forordning og forordning (EU) .../...⁺, navnlig:
 - a) at modtage og behandle ansøgninger om international beskyttelse
 - b) at træffe afgørelser om ansøgninger om international beskyttelse
 - c) at træffe afgørelser om fratagelse af international beskyttelse.

Den besluttende myndighed er den eneste myndighed, der under den administrative procedure har beføjelse til at træffe afgørelse om ansøgningens antagelse til behandling og om dens realitetsbehandles.

2. Uden at dette berører stk. 1, overlader medlemsstaterne det til andre relevante nationale myndigheder at modtage ansøgninger om international beskyttelse samt at oplyse ansøgerne om, hvor og hvordan de kan indgive en ansøgning i overensstemmelse med artikel 28. Disse andre nationale myndigheder omfatter mindst politi, immigrationsmyndigheder, grænsevagter og myndigheder med ansvar for faciliteter for frihedsberøvede eller modtagelsesfaciliteter.
3. Hver medlemsstat udpeger en kompetent myndighed til at registrere ansøgninger om international beskyttelse. Medlemsstaterne kan overlade det til den besluttende myndighed eller andre relevante myndigheder at registrere ansøgninger om international beskyttelse.

⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) i teksten.

4. Hvis en ansøgning modtages af en myndighed, som ikke har beføjelse til at registrere den, underretter denne myndighed med det samme den myndighed, der er ansvarlig for at registrere ansøgninger, og ansøgningen registreres i overensstemmelse med artikel 27. Den myndighed, der er ansvarlig for at modtage ansøgningen, underretter også ansøgeren om international beskyttelse om, hvilken myndighed der er ansvarlig for at registrere ansøgningen.
5. Med henblik på stk. 2 og 3 underretter hver medlemsstat senest den ... [datoen for denne forordnings anvendelse] Kommissionen om de myndigheder, som den har udpeget til at udføre de opgaver, der er omhandlet i nævnte stykker, om, hvilke opgaver de tildeles. Enhver ændring i identifikationen af disse myndigheder meddeles omgående Kommissionen.
6. Medlemsstaterne kan fastsætte, at en anden myndighed end den besluttende myndighed er ansvarlig for proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig i overensstemmelse med forordning (EU) .../...⁺.
7. Hver medlemsstat sikrer, at den besluttende myndighed og de andre kompetente myndigheder, der er udpeget i medfør af denne artikel, råder over de fornødne midler, herunder et tilstrækkeligt antal kompetente ansatte, til at varetage deres opgaver i henhold til denne forordning.
8. Medlemsstaterne sikrer, at de ansatte hos de kompetente myndigheder, der anvender denne forordning, har den relevante viden og har modtaget uddannelse, herunder relevant uddannelse i henhold til artikel 8 i forordning (EU) 2021/2303, og vejledning til at opfylde deres forpligtelser i forbindelse med anvendelsen af nærværende forordning.

⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) i teksten.

Artikel 5

Bistand til de kompetente myndigheder

Uden at det berører artikel 4, stk. 7 og 8, kan de kompetente myndigheder identificeret i henhold til artikel 4 efter anmodning fra medlemsstaten bistås med henblik på modtagelse og registrering af ansøgninger om international beskyttelse og lettelse af behandlingen af ansøgninger, herunder med hensyn til den personlige samtale, af:

- a) eksperter, der er udpeget af Den Europæiske Unions Asylagentur ("Asylagenturet") i overensstemmelse med forordning (EU) 2021/2303, og
- b) de kompetente myndigheder i en anden medlemsstat, som af den medlemsstat har fået overdraget opgaven med modtagelse, registrering og behandling af ansøgninger om international beskyttelse.

De kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 4, må kun bistå myndighederne i en anden medlemsstat med de opgaver, de har fået overdraget af deres medlemsstat.

Kompetencen til at træffe afgørelse om individuelle ansøgninger om international beskyttelse ligger udelukkende hos den besluttende myndighed i den ansvarlige medlemsstat.

Artikel 6

Rollen for De Forenede Nationers Højkommissariat for Flygtninge

1. Medlemsstaterne skal give De Forenede Nationers Højkommissariat for Flygtninge tilladelse til:
 - a) at få adgang til ansøgere, herunder ansøgere, der opholder sig i modtagelsescentre, i detention, ved grænsen og i transitområder
 - b) med ansøgerens samtykke at få adgang til oplysninger om individuelle ansøgninger om international beskyttelse, om udviklingen i proceduren og om de afgørelser, der træffes
 - c) som led i udførelsen af sine overvågningsopgaver i henhold til artikel 35 i konventionen af 28. juli 1951 om flygtninges retsstilling som suppleret ved New York-protokollen af 31. januar 1967 ("Genèvekonventionen") at fremsætte sine synspunkter om individuelle ansøgninger om international beskyttelse for en hvilken som helst kompetent myndighed i et hvilket som helst stadium af proceduren.
2. Stk. 1 finder også anvendelse på en organisation, som arbejder på den pågældende medlemsstats område på vegne af De Forenede Nationers Højkommissariat for Flygtninge ifølge en aftale med medlemsstaten.

Artikel 7
Fortrolighedsprincippet

1. De myndigheder, der anvender denne forordning, har tavshedspligt med hensyn til alle personoplysninger, som de får kendskab til under udførelsen af deres opgaver, herunder enhver udveksling i overensstemmelse med EU-retten eller national ret, som er relevant for anvendelsen af denne forordning, mellem medlemsstaternes myndigheder.
2. Under hele proceduren for international beskyttelse, og efter der er truffet en endelig afgørelse, må myndighederne ikke:
 - a) give oplysninger til de aktører, der formodes at stå bag forfølgelsen eller den alvorlige overlast, om ansøgerens individuelle ansøgning om international beskyttelse eller om, at der er fremsat en ansøgning
 - b) indhente eventuelle oplysninger fra de aktører, der formodes at stå bag forfølgelsen eller den alvorlige overlast, på en sådan måde, at disse får meddelelse om, at den pågældende ansøger har fremsat en ansøgning.

Kapitel II

Grundlæggende principper og garantier

AFDELING I

ANSØGERNES RETTIGHEDER OG FORPLIGTELSE

Artikel 8

Ansøgenes generelle garantier

1. Under den i kapitel III omhandlede administrative procedure nyder ansøgerne godt af de garantier, der er fastsat i denne artikels stk. 2-6.
2. Den besluttende myndighed eller, hvor det er relevant, andre kompetente myndigheder eller organisationer, der af medlemsstaterne har fået overdraget opgaven med henblik herpå, underretter ansøgerne på et sprog, som de forstår eller med rimelighed forventes at forstå, om følgende:
 - a) retten til at indgive en individuel ansøgning
 - b) fristerne og stadierne i den procedure, der skal følges
 - c) deres rettigheder og forpligtelser i henhold til proceduren, herunder deres rettigheder og forpligtelser i henhold til forordning (EU) .../...⁺, og konsekvenserne af ikke at opfylde disse forpligtelser, navnlig med hensyn til udtrykkelig eller implicit tilbagetrækning af en ansøgning

⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) i teksten.

- d) retten til gratis juridisk vejledning i forbindelse med indgivelse af den individuelle ansøgning og til retshjælp og juridisk repræsentation i alle faser af proceduren i henhold til dette kapitels afdeling III og i overensstemmelse med artikel 15, 16, 17, 18 og 19
- e) de midler, som skal til for at opfylde forpligtelsen til at fremlægge de elementer, der er angivet i artikel 4 i forordning (EU) .../...⁺
- f) den besluttende myndigheds afgørelse i overensstemmelse med artikel 36.

Alle de i dette stykke omhandlede oplysninger skal gives hurtigst muligt for at gøre det muligt for ansøgerne at udøve de rettigheder, som de er tilsikret ved denne forordning, og for at gøre det muligt for dem at overholde de forpligtelser, der er fastsat i artikel 9. De oplysninger, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, litra a)-e), gives til ansøgeren senest på det tidspunkt, hvor ansøgningen om international beskyttelse registreres. Disse oplysninger skal gives i den i stk. 7 omhandlede folder enten fysisk eller elektronisk og, hvis det er nødvendigt, mundtligt. Oplysningerne skal gives til mindreårige på en børnevenlig måde og med inddragelse af repræsentanten eller den person, der er omhandlet i denne forordnings artikel 23, stk. 2, litra a).

Ansøgeren skal have mulighed for at bekræfte at have modtaget oplysningerne. En sådan bekræftelse skal dokumenteres i ansøgerens sagsakter. Nægter ansøgeren at bekræfte at have modtaget oplysningerne, indsættes der en note herom i vedkommendes sagsakter.

⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) i teksten.

3. Under den administrative procedure får ansøgerne stillet tolkebistand til rådighed med henblik på registrering og indgivelse af en ansøgning og, hvor det er relevant, med henblik på den personlige samtale, i tilfælde hvor der ellers ikke kan sikres en tilstrækkelig grad af kommunikation. Tolketjenesterne betales med offentlige midler.
4. De kompetente myndigheder giver hurtigst muligt og inden fristen for indgivelse af en ansøgning i overensstemmelse med artikel 28, stk. 1, ansøgerne mulighed for at kommunikere med De Forenede Nationers Højkommissariat for Flygtninge eller andre organisationer, der yder juridisk rådgivning eller anden bistand til ansøgere i overensstemmelse med national ret.
5. Den besluttende myndighed sikrer, at ansøgerne og i givet fald deres repræsentanter eller juridiske rådgivere eller andre vejledere, der i henhold til national ret er godkendt eller har tilladelse til at yde juridisk rådgivning ("juridiske rådgivere"), har adgang til de oplysninger, der er omhandlet i artikel 34, stk. 2, litra b) og c), og som er nødvendige for behandlingen af ansøgninger, og til de oplysninger fra eksperter, der er omhandlet i artikel 34, stk. 3, hvis den besluttende myndighed har ladet oplysningerne indgå i grundlaget for afgørelsen om deres ansøgning.
6. Den besluttende myndighed underretter hurtigst muligt ansøgerne skriftligt om den afgørelse, der er truffet om deres ansøgning. Hvis en repræsentant eller en juridisk rådgiver er den juridiske repræsentant for ansøgeren, kan den besluttende myndighed underrette repræsentanten eller den juridiske rådgiver om afgørelsen i stedet for ansøgeren.

7. Asylagenturet udarbejder i tæt samarbejde med Kommissionen og hver medlemsstat foldere med de nødvendige oplysninger i overensstemmelse med denne artikel. Disse foldere udarbejdes på en sådan måde, at medlemsstaterne kan supplere dem med yderligere oplysninger, der er specifikke for den pågældende medlemsstat, og der skal tages hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende for sårbare ansøgere såsom mindreårige eller personer med handicap.

Artikel 9

Ansøgenes forpligtelser

1. Ansøgeren fremsætter sin ansøgning i den medlemsstat, der er omhandlet i artikel 17, stk. 1 og 2, i forordning (EU) .../...⁺.
2. Ansøgeren samarbejder fuldt ud med de kompetente myndigheder, der er omhandlet i artikel 4, om spørgsmål, der er omfattet af denne forordning, navnlig ved:
 - a) at give de oplysninger, der er omhandlet i artikel 27, stk. 1, litra a), b) og d)
 - b) at give en forklaring, hvis vedkommende ikke er i besiddelse af et identitets- eller rejsedokument
 - c) at give oplysninger om eventuelle ændringer med hensyn til bopæl, adresse, telefonnummer eller e-mailadresse
 - d) at afgive biometriske oplysninger

⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) i teksten.

- e) at indgive sin ansøgning i overensstemmelse med artikel 28 og stå til rådighed under hele proceduren
- f) hurtigst muligt at udlevere dokumenter, som er i vedkommendes besiddelse, og som er relevante for behandlingen af ansøgningen
- g) at deltage i den personlige samtale, uden at det berører artikel 13
- h) at forblive på den medlemsstats område, hvor vedkommende er forpligtet til at opholde sig i overensstemmelse med artikel 17, stk. 4, i forordning (EU) .../...⁺.

Hvis de kompetente myndigheder beslutter at beholde et hvilken som helst dokument som omhandlet i første afsnit, litra f), sikrer de, at ansøgerne straks modtager kopier af originalerne. I tilfælde af en overførsel i overensstemmelse med artikel 46 i forordning (EU) .../...⁺ giver de kompetente myndigheder sådanne dokumenter tilbage til ansøgeren på tidspunktet for overførslen.

3. Ansøgeren accepterer at modtage enhver meddelelse fra de kompetente myndigheder på den seneste bopæl eller adresse, på det telefonnummer eller den e-mailadresse, som vedkommende selv har oplyst til de kompetente myndigheder, navnlig når vedkommende indgiver en ansøgning i overensstemmelse med artikel 28.

Medlemsstaterne fastsætter i national ret kommunikationsmetoden og det tidspunkt, hvor meddelelsen anses for at være modtaget af ansøgeren.

⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) i teksten.

4. Ansøgeren overholder forpligtelsen til at melde tilbage til de kompetente myndigheder på et nærmere angivet tidspunkt eller med rimelige mellemrum eller til at forblive på et nærmere bestemt geografisk område på medlemsstatens område i overensstemmelse med direktiv (EU) .../...⁺ som krævet af den medlemsstat, hvor vedkommende er forpligtet til at opholde sig i overensstemmelse med forordning (EU) .../...⁺⁺.
5. Uden at det berører eventuelle gennemlysninger, der foretages af sikkerhedshensyn, og hvis det er nødvendigt og behørigt begrundet med henblik på behandlingen af en ansøgning, kan de kompetente myndigheder kræve, at ansøgeren kropsvisiteres, eller at vedkommendes ejendele gennemlyses i overensstemmelse med national ret. Den kompetente myndighed giver ansøgeren begrundelsen for kropsvisitationen eller gennemlysning og medtager begrundelsen i ansøgerens sagsakter. Enhver kropsvisitation af ansøgeren i henhold til denne forordning foretages af en person af samme køn under fuld respekt for principperne om den menneskelige værdighed og den fysiske og psykiske integritet.

Artikel 10

Ret til at forblive på området under den administrative procedure

1. Ansøgere har ret til at forblive på den medlemsstats område, hvor de er forpligtet til at opholde sig i overensstemmelse med artikel 17, stk. 4, i forordning (EU) .../...⁺⁺, indtil den besluttende myndighed har truffet afgørelse om ansøgningen i forbindelse med den administrative procedure fastsat i kapitel III.
2. Retten til at forblive giver ikke ret til opholdstilladelse, og den giver ikke ansøgeren ret til at indrejse på andre medlemsstats område uden et rejsedokument som fastsat i artikel 6, stk. 3, i direktiv (EU) .../...⁺.

⁺ EUT: Indsæt nummeret på direktivet i dokument PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)) i teksten.

⁺⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) i teksten.

3. Ansøgeren har ikke ret til at forblive på den pågældende medlemsstats område under den administrative procedure, hvis personen er genstand for overgivelse til en anden medlemsstat i overensstemmelse med de forpligtelser, der følger af en europæisk arrestordre, der er udstedt i overensstemmelse med Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA²¹.
4. Medlemsstaterne kan fastsætte en undtagelse fra ansøgerens ret til at forblive på deres område under den administrative procedure, hvis denne ansøger:
- a) fremsætter en fornyet ansøgning i medfør af artikel 55, og de betingelser, der er fastsat i artikel 56, er opfyldt
 - b) udleveres, overgives eller overføres eller vil blive udleveret, overgivet eller overført til en anden medlemsstat, et tredjeland, Den Internationale Straffedomstol eller en anden international ret med henblik på at foretage en strafferetlig forfølgning eller med henblik på fuldbyrdelse af en frihedsstraf eller en frihedsberøvende foranstaltning
 - c) udgør en fare for den offentlige orden eller den nationale sikkerhed, uden at det berører artikel 12 og 17 i forordning (EU) .../...⁺, forudsat at anvendelsen af en sådan undtagelse ikke fører til, at ansøgeren udsendes til et tredjeland i strid med princippet om non-refoulement.

²¹ Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne (EFT L 190 af 18.7.2002, s. 1).

⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) i teksten.

5. En medlemsstat må kun udlevere, overgive eller overføre en ansøger til et tredjeland eller en international ret som omhandlet i stk. 4, litra b), hvis den kompetente myndighed finder, at en sådan afgørelse om udlevering, overgivelse eller overførsel ikke vil føre til direkte eller indirekte refoulement i strid med den pågældende medlemsstats internationale forpligtelser i henhold til folkeretten og EU-retten.

AFDELING II

PERSONLIGE SAMTALER

Artikel 11

Samtale om ansøgningens antagelse til behandling

1. Inden den besluttende myndighed træffer afgørelse om, at en ansøgning ikke kan antages til behandling i overensstemmelse med artikel 38, skal ansøgeren have mulighed for en personlig samtale om ansøgningens antagelse til behandling ("samtale om ansøgningens antagelse til behandling"), uden at det dog berører artikel 38, stk. 1, og artikel 55, stk. 4.
2. I forbindelse med denne samtale om ansøgningens antagelse til behandling skal ansøgeren have mulighed for at give en begrundelse for, hvorfor grundene til uantagelighed i artikel 38 ikke finder anvendelse på vedkommende.

Artikel 12

Samtale om ansøgningens substans

1. Inden den besluttende myndighed træffer afgørelse vedrørende realiteten af en ansøgning om international beskyttelse, skal ansøgeren tilbydes en personlig samtale om ansøgningens substans ("samtale om ansøgningens substans"). Samtalen om ansøgningens substans kan foretages samtidig med samtalen om ansøgningens antagelse til behandling, forudsat at ansøgeren på forhånd er blevet underrettet om en sådan mulighed og har haft mulighed for at rådføre sig med sin juridiske rådgiver i overensstemmelse med artikel 15 eller en person, der har til opgave at yde juridisk vejledning i overensstemmelse med artikel 16.
2. Ved samtalen om ansøgningens substans skal ansøgeren have mulighed for at forelægge de elementer, der er nødvendige for at underbygge ansøgningen i overensstemmelse med forordning (EU) .../...⁺, og ansøgeren skal fremlægge de elementer, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 4, stk. 2, så fuldstændigt som muligt. Ansøgeren skal have mulighed for at redegøre for de elementer, som måtte mangle, eller for enhver uoverensstemmelse eller modsigelse i sine udsagn.

Artikel 13

Krav til personlige samtaler

1. Personlige samtaler fastsat i artikel 11 og 12 gennemføres i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i denne forordning.

⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) i teksten.

2. Indgives der en ansøgning om international beskyttelse i overensstemmelse med artikel 31, skal den ansvarlige voksne, der er omhandlet i nævnte bestemmelse, tilbydes mulighed for en personlig samtale i henhold til artikel 11 og 12. Ansøgeren skal også have mulighed for at deltage i samtalen, forudsat at nærværende artikels stk. 11, litra c), ikke finder anvendelse.
3. Personlige samtaler skal finde sted under forhold, der sikrer passende beskyttelse af privatlivets fred og fortrolighed, og som giver ansøgerne mulighed for at give en fyldestgørende redegørelse for grundene til deres ansøgning.
4. Det sikres, at ansøgerens juridiske rådgiver er til stede, hvis ansøgeren har besluttet at modtage retshjælp i overensstemmelse med dette kapitels afdeling III.
5. I forbindelse med de personlige samtaler stilles der en tolk til rådighed, som kan sikre en tilfredsstillende kommunikation mellem ansøgeren og den person, der forestår samtalen.

Der kan være en kulturformidler til stede under de personlige samtaler.

Medlemsstaterne giver fortrinsret til tolke og kulturformidlere, der har modtaget uddannelse såsom den uddannelse, der er omhandlet i artikel 8, stk. 4, litra m), i forordning (EU) 2021/2303.

Medlemsstaterne sikrer, at tolke og kulturformidlere får kendskab til de vigtigste begreber og den vigtigste terminologi af relevans for vurderingen af ansøgninger om international beskyttelse, f.eks. ved hjælp af en standardfolder eller en vejledning. Kommunikationen skal foregå på det sprog, som ansøgeren foretrækker, medmindre der er et andet sprog, som vedkommende forstår og kan kommunikere klart på.

6. Personlige samtaler gennemføres af den besluttende myndigheds personale.

Hvis der er et uforholdsmæssigt stort antal tredjelandsstatsborgere eller statsløse, som fremsætter en ansøgning inden for samme tidsrum, og det derfor ikke er muligt at afholde personlige samtaler med hver ansøger rettidigt, kan den besluttende myndighed bistås midlertidigt af personale fra andre myndigheder i den pågældende medlemsstat, som på forhånd modtager relevant uddannelse, som skal omfatte de elementer, der er opført i artikel 8 i forordning (EU) 2021/2303, til at forestå sådanne samtaler, eller af Asylagenturet i overensstemmelse med artikel 5.

7. Den person, der forestår samtalen:

- a) skal være kompetent til at tage hensyn til de personlige og generelle omstændigheder i forbindelse med ansøgningen, herunder den situation, der hersker i ansøgerens oprindelsesland, ansøgerens kulturelle oprindelse, alder, køn, kønsidentitet, seksuelle orientering, sårbarheder og særlige proceduremæssige behov
- b) må ikke bære uniform fra militær eller retshåndhævende myndigheder.

8. Personale, der forestår samtaler med ansøgere, herunder eksperter, der er indsat af Asylagenturet, skal:
- a) erhvervet generelt kendskab til faktorer, der kan have negativ indvirkning på ansøgerens evne til at deltage i samtalen såsom indikationer på, at vedkommende tidligere kan have været udsat for tortur eller været offer for menneskehandel
 - b) på forhånd have modtaget uddannelse, der omfatter relevante elementer blandt dem, der er anført i artikel 8, stk. 4, i forordning (EU) 2021/2303.
9. Hvis ansøgeren anmoder herom, og hvis det er muligt, sørger den besluttende myndighed for, at interviewere og tolke er af det køn, som ansøgeren foretrækker, medmindre den har grund til at finde, at en sådan anmodning ikke har at gøre med ansøgerens vanskelighed ved at redegøre for begrundelsen for ansøgningen på fyldestgørende vis.
10. Som en undtagelse kan den besluttende myndighed afholde den personlige samtale via videokonference, hvis det er behørigt begrundet i omstændighederne.

I et sådant tilfælde træffer den besluttende myndighed de nødvendige foranstaltninger med henblik på passende faciliteter, proceduremæssige og tekniske standarder, retshjælp og tolkning under hensyntagen til vejledning fra Asylagenturet.

11. Samtalen om ansøgningens antagelse til behandling eller samtalen om ansøgningens substans, alt efter hvad der er relevant, kan undlades, hvis:
- a) den besluttende myndighed kan træffe en positiv afgørelse med hensyn til flygtningestatus eller subsidiær beskyttelsesstatus på grundlag af de foreliggende bevismidler, forudsat at subsidiær beskyttelsesstatus giver samme rettigheder og fordele som flygtningestatus i henhold til EU-retten og national ret
 - b) den besluttende myndighed finder, at ansøgningen ikke er uantagelig på grundlag af de foreliggende bevismidler
 - c) den besluttende myndighed finder, at ansøgeren er uegnet eller ude af stand til at deltage i en samtale på grund af omstændigheder, som vedkommende ikke selv er herre over
 - d) i tilfælde af en fornyet ansøgning, den i artikel 55, stk. 4, omhandlede indledende undersøgelse foretaget på grundlag af en skriftlig erklæring
 - e) den besluttende myndighed finder, at ansøgningen er uantagelig i henhold til artikel 38, stk. 1, litra c).

Udeladelsen af en personlig samtale i henhold til første afsnit, litra c), har ikke negativ indvirkning på den besluttende myndigheds afgørelse. Hvis den personlige samtale udelades i henhold til nævnte litra, skal den besluttende myndighed give ansøgeren en reel mulighed for at fremlægge yderligere oplysninger skriftligt.

I tilfælde, hvor der er tvivl om evnen eller tilstanden hos den ansøger, der skal interviewes, konsulterer den besluttende myndighed lægefagligt personale for at fastslå, om ansøgeren er midlertidigt uegnet eller ude af stand til at deltage i samtalen, eller om vedkommendes situation er af varig karakter. Såfremt det efter det lægefaglige personales konsultation står klart, at det forhold, der gør ansøgeren uegnet eller ude af stand til at deltage i samtalen, er af midlertidig karakter, udsætter den besluttende myndighed den personlige samtale, indtil ansøgeren er egnet og i stand til at gennemføre samtalen.

Hvis ansøgeren er forhindret i at deltage i den personlige samtale på grund af særlige omstændigheder, som vedkommende ikke selv er herre over, ændrer den besluttende myndighed tidspunktet for den personlige samtale.

12. Ansøgerne skal være til stede under den personlige samtale og skal svare personligt på de stillede spørgsmål.
13. En ansøger skal have lov til at blive bistået af en juridisk rådgiver under den personlige samtale, herunder når den afholdes via videokonference.

Den juridiske rådgivers fravær forhindrer ikke den besluttende myndighed i at afholde samtalen.

Hvis en juridisk rådgiver deltager i den personlige samtale, kan medlemsstaterne i national ret fastsætte, at den juridiske rådgiver kun må intervenere ved den personlige samtals slutning.

14. Uden at det berører artikel 11, stk. 1, og artikel 12, stk. 1, og forudsat at der er gjort en tilstrækkelig indsats for at sikre, at ansøgeren har fået mulighed for en personlig samtale, er fraværet af en personlig samtale ikke til hinder for, at den besluttende myndighed kan træffe afgørelse om ansøgningen om international beskyttelse.

Artikel 14

Rapporter om og optagelse af personlige samtaler

1. Den besluttende myndighed eller enhver anden myndighed eller ekspert, som i overensstemmelse med artikel 5 og artikel 13, stk. 6, bistår den med at afholde de personlige samtaler, udarbejder en grundig og faktuel rapport, der indeholder alle de vigtigste elementer af den personlige samtale, eller en afskrift af samtalen eller en afskrift af optagelsen af en sådan samtale, der vedlægges ansøgerens sagsakter.
2. De personlige samtaler optages ved hjælp af en lydoptagelse. Ansøgeren underrettes på forhånd om, at der foretages en sådan optagelse, og om formålet hermed. Der skal udvises særlig opmærksomhed over for behov hos ansøgere, der kræver særlige proceduremæssige garantier. Den besluttende myndighed vedlægger optagelsen ansøgerens sagsakter.

3. Ansøgeren skal have mulighed for mundtligt eller skriftligt at fremsætte bemærkninger til eller afklare eventuelle oversættelsesfejl eller misforståelser eller andre faktuelle fejl i rapporten, afskriften af samtalen eller afskriften af optagelsen ved afslutningen af den personlige samtale eller inden for en bestemt frist, og inden den besluttende myndighed træffer afgørelse. Med henblik herpå skal ansøgeren, om nødvendigt med tolkebistand, underrettes om rapportens fulde indhold, om afskriften af samtalen eller afskriften af optagelsen.
4. Ansøgeren anmodes om at bekræfte, at rapportens indhold eller afskriften af samtalen afspejler den personlige samtale korrekt. Hvis en ansøger nægter at bekræfte indholdet, skal begrundelsen herfor anføres i ansøgerens sagsakter. En sådan nægtelse er ikke til hinder for, at den besluttende myndighed træffer afgørelse om ansøgningen. Hvis der er tvivl om de udsagn, der er fremsat af ansøgeren under den personlige samtale, har lydoptagelsen forrang.
5. Ansøgeren behøver ikke at blive anmodet om at fremsætte bemærkninger eller afklare rapporten eller afskriften af samtalen eller bekræfte, at indholdet af rapporten eller afskriften af samtalen afspejler samtalen korrekt, hvis:
 - a) optagelsen eller afskriften heraf i henhold til national ret kan anvendes som bevismateriale i klageproceduren, eller
 - b) det er klart for den besluttende myndighed, at ansøgeren vil få tildelt flygtningestatus eller subsidiær beskyttelsesstatus, forudsat at subsidiær beskyttelsesstatus giver samme rettigheder og fordele som flygtningestatus i henhold til EU-retten og national ret.

6. Ansøgerne og deres repræsentanter og juridiske rådgivere, når sådanne er udpeget, skal have adgang til rapporten eller afskrifterne som omhandlet i stk. 1, hurtigst mulig efter samtalen og under alle omstændigheder i rimelig tid, inden den besluttende myndighed træffer afgørelse.

Der skal endvidere gives adgang til optagelsen ved klageproceduren.

AFDELING III

YDELSE AF JURIDISK VEJLEDNING OG RETSHJÆLP OG JURIDISK REPRÆSENTATION

Artikel 15

Ret til juridisk vejledning og retshjælp og juridisk repræsentation

1. Ansøgere har i alle faser af proceduren ret til på effektiv vis at rådføre sig med en juridisk rådgiver eller anden vejleder om spørgsmål, der vedrører deres ansøgning.
2. Uden at dette berører ansøgerens ret til at vælge sin egen juridiske rådgiver eller anden vejleder for egen regning, kan en ansøger anmode om gratis juridisk vejledning i den administrative procedure, der er fastsat i kapitel III, i overensstemmelse med artikel 16 og gratis retshjælp og juridisk repræsentation i forbindelse med klageproceduren, der er fastsat i kapitel V, i overensstemmelse med artikel 17.

Ansøgeren underrettes så hurtigt som muligt, og senest når ansøgningen registreres i overensstemmelse med artikel 27, om vedkommendes ret til at anmode om gratis juridisk vejledning eller gratis retshjælp og juridisk repræsentation.

3. Medlemsstaterne kan endvidere fastsætte bestemmelser om gratis retshjælp og juridisk repræsentation i forbindelse med den administrative procedure i overensstemmelse med national ret.
4. Medlemsstaterne kan tilrettelægge juridisk vejledning og retshjælp og juridisk repræsentation i overensstemmelse med deres nationale systemer.

Artikel 16

Gratis juridisk vejledning i forbindelse med den administrative procedure

1. Medlemsstaterne yder efter anmodning fra ansøgeren gratis juridisk vejledning i forbindelse med den administrative procedure, der er fastsat i kapitel III.

Med henblik på første afsnit kan der sikres effektiv adgang til gratis juridisk vejledning ved at give en person til opgave at yde juridisk vejledning i den administrative fase af proceduren til flere ansøgere på samme tid.

2. Med henblik på den administrative procedure skal gratis juridisk vejledning omfatte:

- a) vejledning om og forklaring af den administrative procedure, herunder oplysninger om rettigheder og forpligtelser under denne procedure
- b) ydelse af bistand om indgivelse af ansøgningen og vejledning om:
 - i) de forskellige procedurer, i henhold til hvilke ansøgningen kan behandles, og begrundelsen for anvendelsen af disse procedurer

- ii) reglerne vedrørende ansøgningens antagelse til behandling
- iii) retlige spørgsmål, der opstår under proceduren, herunder oplysninger om, hvordan der kan gøres indsigelse mod en afgørelse om afslag i overensstemmelse med artikel 67, 68 og 69.

3. Med forbehold af stk. 1 kan ydelse af gratis juridisk vejledning i forbindelse med den administrative procedure udelukkes, hvis:

- a) ansøgningen er en første fornyet ansøgning, som anses for at være indgivet alene for at forsinke eller forhindre fuldbyrdelsen af en afgørelse om tilbagesendelse, som ville føre til, at ansøgeren umiddelbart ville blive sendt ud af medlemsstaten
- b) ansøgningen er en anden eller efterfølgende fornyet ansøgning
- c) ansøgeren allerede bistås og repræsenteres af en juridisk rådgiver.

4. Med henblik på gennemførelsen af denne artikel kan medlemsstaterne anmode om bistand fra Asylagenturet. Desuden kan der gennem EU-fonde ydes finansiel støtte til medlemsstaterne i overensstemmelse med de retsakter, der regulerer sådanne fonde.

Artikel 17

Gratis retshjælp og juridisk repræsentation ved klageproceduren

1. Ved klageproceduren sikrer medlemsstaterne efter anmodning fra ansøgeren, at vedkommende ydes gratis retshjælp og juridisk repræsentation. Sådant gratis retshjælp og juridisk repræsentation omfatter udarbejdelse af retsdokumenter, der kræves i henhold til national ret, forberedelse af klagesagen og, i tilfælde af en høring, deltagelse i den pågældende høring for en ret.
2. Ydelse af gratis retshjælp og juridisk repræsentation i forbindelse med klageproceduren kan nægtes af medlemsstaterne, hvis:
 - a) ansøgeren, som skal redegøre for sin finansielle situation, anses for at råde over tilstrækkelige midler til at bekoste retshjælp og juridisk repræsentation for egen regning
 - b) det vurderes, at klagesagen er udsigtsløs eller urimelig
 - c) klagesagen eller domstolsprøvelsen sker i anden instans eller derover i henhold til national ret, herunder genbehandling eller fornyet prøvelse
 - d) ansøgeren allerede bistås eller repræsenteres af en juridisk rådgiver.

3. I tilfælde hvor en myndighed, der ikke er en ret, beslutter ikke at yde gratis retshjælp og juridisk repræsentation, fordi det vurderes, at klagesagen er udsigtsløs eller urimelig, har ansøgeren ret til effektive retsmidler ved en ret i forbindelse med denne afgørelse. Ansøgeren til dette formål berettiget til at anmode om gratis retshjælp og juridisk repræsentation.

Artikel 18

Omfanget af juridisk vejledning og retshjælp og juridisk repræsentation

1. En juridisk rådgiver, som er juridisk repræsentant for en ansøger i overensstemmelse med national ret, skal have adgang til de oplysninger i ansøgerens sagsakter, på grundlag af hvilke der er eller vil blive truffet afgørelse.
2. Adgang til oplysningerne eller til kilderne i ansøgerens sagsakter kan afvises i overensstemmelse med national ret, hvis videregivelse af oplysninger eller kilder kan bringe statens sikkerhed, sikkerheden for de organisationer eller personer, der giver oplysningerne, eller sikkerheden for den eller de personer, som oplysningerne vedrører, i fare, eller hvis efterforskningsinteresser i forbindelse med den behandling af ansøgninger om international beskyttelse, som medlemsstaternes kompetente myndigheder foretager, eller medlemsstaternes internationale forbindelser kan blive bragt i fare, eller hvis oplysningerne eller kilderne er klassificeret i henhold til national ret. I disse tilfælde skal den besluttende myndighed:
 - a) give retter adgang til sådanne oplysninger eller kilder i forbindelse med klageproceduren, og

b) sikre, at ansøgerens ret til forsvar respekteres.

For så vidt angår første afsnit, litra b), giver medlemsstaterne adgang til oplysninger eller kilder til en juridisk rådgiver, som er den juridiske repræsentant for ansøgeren, og som har været gennem en sikkerhedsundersøgelse, for så vidt som oplysningerne er relevante for behandlingen af ansøgningen eller for at kunne træffe afgørelse om fratagelse af international beskyttelse.

3. Ansøgerens juridiske rådgiver eller den person, der har til opgave at yde juridisk vejledning, og som rådgiver, bistår eller repræsenterer en ansøger, skal have adgang til aflukkede områder, såsom faciliteter for frihedsberøvede og transitområder, med henblik på at rådgive, bistå eller repræsentere den pågældende ansøger i overensstemmelse med direktiv (EU) .../...⁺.

Artikel 19

Betingelser for at opnå gratis juridisk vejledning, retshjælp og juridisk repræsentation

1. Gratis juridisk vejledning, retshjælp og juridisk repræsentation ydes af de juridiske rådgivere eller andre vejledere, som i henhold til national ret er godkendt eller har tilladelse til at rådgive, bistå eller repræsentere ansøgere, eller ikkestatslige organisationer, der er akkrediteret i henhold til national ret til at yde juridiske tjenester eller juridisk repræsentation til ansøgere.

⁺ EUT: Indsæt nummeret på direktivet i dokument PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)) i teksten.

2. Medlemsstaterne fastsætter særlige procedureregler vedrørende de nærmere ordninger for indgivelse og behandling af anmodninger om gratis juridisk rådgivning, retshjælp og juridisk repræsentation i forbindelse med ansøgninger om international beskyttelse, eller de anvender de gældende regler for indenlandske krav af tilsvarende karakter, forudsat at disse regler ikke er mere restriktive eller ikke gør adgangen til gratis juridisk vejledning eller gratis retshjælp og juridisk repræsentation umulig eller uforholdsmæssigt vanskelig.
3. Medlemsstaterne fastsætter specifikke regler om nægtelse af gratis juridisk rådgivning, retshjælp og juridisk repræsentation i overensstemmelse med henholdsvis artikel 16, stk. 3, og artikel 17, stk. 2.
4. Medlemsstaterne kan også indføre økonomiske eller tidsmæssige begrænsninger i forbindelse med ydelsen af gratis juridisk vejledning, retshjælp og juridisk repræsentation, forudsat at disse begrænsninger ikke er vilkårlige og ikke unødigt begrænser adgangen til gratis juridisk vejledning, retshjælp og juridisk repræsentation. For så vidt angår gebyrer og andre udgifter må behandlingen af ansøgere ikke være mindre gunstig end den behandling, der generelt gives medlemsstaternes egne statsborgere i forbindelse med retshjælp.
5. Medlemsstaterne kan anmode ansøgeren om hel eller delvis godtgørelse af udgifterne afholdt i forbindelse med retshjælp og juridisk repræsentation, hvis ansøgerens finansielle situation har forbedret sig betydeligt under proceduren, eller hvis afgørelsen om at yde gratis retshjælp og repræsentation blev truffet på grundlag af urigtige oplysninger fra ansøgeren. Med henblik herpå underretter ansøgerne omgående de kompetente myndigheder om enhver væsentlig ændring i deres finansielle situation.

AFDELING IV
SÆRLIGE GARANTIER

Artikel 20

Vurdering af behovet for særlige proceduremæssige garantier

1. De kompetente myndigheder vurderer ved hjælp af en tolk, hvis det er nødvendigt, for hver enkelt ansøger, om ansøgeren har behov for særlige proceduremæssige garantier. Den vurdering kan integreres i de gældende nationale procedurer eller i den vurdering, der er omhandlet i artikel 25 i direktiv (EU) .../...⁺, og skal ikke nødvendigvis have form af en administrativ procedure. Hvis det kræves i henhold til national ret, kan vurderingen gøres tilgængelig, og resultaterne af vurderingen kan med ansøgerens samtykke fremsendes til den besluttende myndighed.

2. Den vurdering, der er omhandlet i stk. 1, indledes så hurtigt som muligt efter fremsættelse af en ansøgning ved konstatering af, om en ansøger fremviser de første indikationer på, at vedkommende kan have behov for særlige proceduremæssige garantier. Konstateringen baseres på synlige tegn, ansøgerens udsagn eller adfærd eller eventuelle relevante dokumenter. Med hensyn til mindreårige tages der højde for udsagn fra forældre, andre voksne, der efter enten den pågældende medlemsstats ret eller praksis er ansvarlige for vedkommende, eller repræsentanten. De kompetente myndigheder medtager, når de registrerer ansøgningen, oplysninger om sådanne første indikationer i ansøgerens sagsakter og stiller disse oplysninger til rådighed for den besluttende myndighed.

⁺ EUT: Indsæt nummeret på direktivet i dokument PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)) i teksten.

3. Den vurdering, der er omhandlet i stk. 1, fortsættes efter indgivelse af ansøgningen, idet der tages hensyn til eventuelle oplysninger i ansøgerens sagsakter.

Den vurdering, der er omhandlet i stk. 1, afsluttes så hurtigt som muligt og under alle omstændigheder inden for 30 dage. Den tages op til fornyet overvejelse i tilfælde af relevante ændringer i ansøgerens forhold, eller hvis behovet viser sig, efter at vurderingen er afsluttet.

4. Den kompetente myndighed kan med forbehold af ansøgerens forudgående samtykke henvise ansøgeren til en relevant læge eller psykolog eller til anden fagperson med henblik på rådgivning om ansøgerens behov for særlige proceduremæssige garantier, idet den prioriterer tilfælde, hvor der indikationer på, at ansøgerne kan have været ofre for tortur, voldtægt eller andre alvorlige former for psykologisk, fysisk, seksuel eller kønsbestemt vold, og at dette negativt kan påvirke deres evne til at deltage effektivt i proceduren. Hvis ansøgeren giver samtykke til en henvisning i overensstemmelse med dette afsnit, anses samtykket for at omfatte samtykke til at videresende resultaterne fra henvisningen til den kompetente myndighed.

Den besluttende myndighed tager hensyn til den rådgivning, der gives i henhold til første afsnit, når den tager stilling til, hvilken type særlige proceduremæssige garantier, der kan gives ansøgeren.

Den vurdering, der er omhandlet i første stykke, kan, hvis det er relevant og uden at det berører lægeundersøgelsen, integreres i de lægelige vurderinger, der er omhandlet i artikel 24 og 25.

5. Det relevante personale hos de kompetente myndigheder og enhver læge, psykolog eller anden fagperson, der rådgiver om behovet for særlige proceduremæssige garantier, skal modtage uddannelse, der sætter dem i stand til at opdage tegn på sårbarhed hos en ansøger, der kunne have behov for særlige proceduremæssige garantier, og til at håndtere disse behov, når de er konstateret.

Artikel 21

Ansøgere med behov for særlige proceduremæssige garantier

1. Når ansøgere er identificeret som havende behov for særlige proceduremæssige garantier, skal de tilbydes den nødvendige støtte til, at de kan udnytte deres rettigheder og overholde forpligtelserne i henhold til denne forordning under hele proceduren for international beskyttelse.
2. Hvis den besluttende myndighed, herunder på grundlag af en anden relevant national myndigheds vurdering, finder, at den nødvendige støtte omhandlet i denne artikels stykke 1 ikke kan ydes inden for rammerne af den fremskyndede behandlingsprocedure i artikel 42 eller grænseproceduren i artikel 43, med særligt fokus på ofre for tortur, voldtægt eller andre alvorlige former for psykologisk, fysisk, seksuel eller kønsbestemt vold, afholder den besluttende myndighed sig fra eller ophører med at anvende disse procedurer i relation til ansøgeren.

Artikel 22
Garantier for mindreårige

1. De kompetente myndigheder tager i første række og fremmest hensyn til barnets tarv ved anvendelsen af denne forordning.
2. Den besluttende myndighed vurderer barnets tarv i overensstemmelse med artikel 26 i direktiv (EU) .../...⁺.
3. Den besluttende myndighed giver mindreårige mulighed for en personlig samtale, herunder når der fremsættes en ansøgning på den mindreåriges vegne i overensstemmelse med artikel 32 og artikel 33, stk. 1, medmindre dette ikke er i barnets tarv. I sådanne tilfælde begrundes den besluttende myndigheds afgørelse om ikke at give mindreårige mulighed for en personlig samtale.

Den personlige samtale med en mindreårig forstås af en person, der har det nødvendige kendskab til mindreåriges rettigheder og særlige behov. Den skal foregå på en børnevenlig og kontekstbestemt måde, der tager hensyn til barnets alder og modenhed.

⁺ EUT: Indsæt nummeret på direktivet i dokument PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)) i teksten.

4. Hvis en mindreårig er ledsaget, afholdes den personlige samtale under tilstedeværelse af en voksen, der efter enten den pågældende medlemsstats ret eller praksis er ansvarlig for vedkommende, og en juridisk rådgiver, hvor en sådan er udpeget. Medlemsstaterne kan også, hvor det er nødvendigt, og når det er i barnets tarv, afholde den personlige samtale med denne mindreårige under tilstedeværelse af en person med de fornødne færdigheder og den fornødne ekspertise. Af begrundede årsager, og kun hvis det er i barnets tarv, kan den besluttende myndighed afholde samtalen med den mindreårige uden tilstedeværelse af en voksen, der er ansvarlig for den mindreårige, forudsat at den sikrer, at den mindreårige under samtalen bistås af en person med de fornødne færdigheder og den fornødne ekspertise til at varetage vedkommendes tarv.
5. Afgørelser om ansøgninger fra mindreårige træffes af den besluttende myndigheds relevante personale. Det relevante personale skal have den nødvendige viden og have modtaget den relevante uddannelse i mindreåriges rettigheder og særlige behov.

Artikel 23

Særlige garantier for uledsagede mindreårige

1. De kompetente myndigheder sikrer, at uledsagede mindreårige repræsenteres og bistås på en sådan måde, at de kan udnytte rettighederne og overholde forpligtelserne i henhold til denne forordning, forordning (EU) .../...⁺, direktiv (EU) .../...⁺⁺ og forordning (EU) .../...⁺⁺⁺.

⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) i teksten.

⁺⁺ EUT: Indsæt nummeret på direktivet i dokument PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)) i teksten.

⁺⁺⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 15/24 (2016/0132(COD)) i teksten.

2. Hvis en ansøgning fremsættes af en person, der hævder at være mindreårig, eller som ud fra objektive grunde kan antages at være mindreårig, og som er uledsaget, udpeger de kompetente myndigheder:

- a) hurtigst muligt, og under alle omstændigheder rettidigt med henblik på stk. 6 og i givet fald stk. 7, en person med de fornødne færdigheder og den fornødne ekspertise til midlertidigt at bistå den mindreårige for at varetage vedkommendes tarv og generelle trivsel, hvilket sætter den mindreårige i stand til at udnytte rettighederne i henhold til denne forordning og, hvis det er relevant, fungere som repræsentant, indtil der er udpeget en repræsentant
- b) en repræsentant hurtigst muligt og højst femten arbejdsdage fra den dato, hvor ansøgningen fremsættes.

Repræsentanten og den i litra a) i første afsnit omhandlede person kan være den samme som den, der er fastsat i artikel 27 i direktiv (EU) .../...⁺. Vedkommende skal mødes med den uledsagede mindreårige og tage hensyn til den mindreåriges synspunkter om egne behov i overensstemmelse med den mindreåriges alder og modenhed.

Hvis den kompetente myndighed har konkluderet, at en ansøger, der hævder at være mindreårig, uden tvivl er over 18 år, behøver medlemsstaten ikke udpege en repræsentant i overensstemmelse med dette stykke.

⁺ EUT: Indsæt nummeret på direktivet i dokument PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)) i teksten.

Repræsentantens eller den i dette stykkes første afsnit, litra a), omhandlede persons opgaver ophører, hvis de kompetente myndigheder efter den aldersvurdering, der er omhandlet i artikel 25, stk. 1, ikke antager, at ansøgeren er mindreårig, eller finder, at ansøgeren ikke er mindreårig, eller hvis ansøgeren ikke længere er en uledsaget mindreårig.

3. I tilfælde af et uforholdsmæssigt stort antal ansøgninger fra uledsagede mindreårige eller i andre ekstraordinære situationer kan fristen for udpegelse af en repræsentant som omhandlet i, stk. 2, første afsnit, litra b), forlænges med ti arbejdsdage, uden at det berører stk. 2, tredje afsnit.
4. Udpeges en organisation i henhold til stk. 2, udpeger den en fysisk person til at varetage opgaverne omhandlet i denne artikel i forbindelse med den uledsagede mindreårige.
5. Den kompetente myndighed skal omgående:
 - a) på en børnevenlig måde og på et sprog, som vedkommende kan forstå, underrette den uledsagede mindreårige om udpegelsen af den i stk. 2, første afsnit, litra a), omhandlede person og om vedkommendes repræsentant, og om, hvordan der kan indgives en klage mod den i stk. 2, første afsnit, litra a) eller b), omhandlede person på en fortrolig og sikker måde
 - b) underrette den besluttende myndighed og den myndighed, der er kompetent til at registrere ansøgningen, hvis det er relevant, om, at der er udpeget en repræsentant for den uledsagede mindreårige, og

- c) underrette den i stk. 2, første afsnit, litra a), omhandlede person og repræsentanten om de relevante faktiske omstændigheder, proceduremæssige skridt og frister i forbindelse med den uledsagede mindreåriges ansøgning.

Repræsentanten og den i stk. 2, første afsnit, litra a), omhandlede person skal have adgang til indholdet af de relevante dokumenter i den mindreåriges sagsakter, herunder det særlige informationsmateriale til uledsagede mindreårige.

- 6. Den i stk. 2, første afsnit, litra a), omhandlede person mødes med den uledsagede mindreårige og varetager bl.a. følgende opgaver, hvor det er relevant sammen med den juridiske rådgiver:
 - a) give den uledsagede mindreårige relevante oplysninger i forbindelse med de procedurer, der er fastsat i denne forordning
 - b) hvis det er relevant, bistå den uledsagede mindreårige i forbindelse med den aldersvurderingsprocedure, der er omhandlet i artikel 25
 - c) hvis det er relevant, give den uledsagede mindreårige de relevante oplysninger og bistå vedkommende i forbindelse med de procedurer, der er fastsat i forordning (EU) .../...⁺ og (EU) .../...⁺⁺.
- 7. Så længe der ikke er udpeget en repræsentant, kan medlemsstaterne bemyndige den i stk. 2, første afsnit, litra a), omhandlede person til at bistå den mindreårige med registreringen og indgivelsen af ansøgningen eller indgive ansøgningen på den mindreåriges vegne i overensstemmelse med artikel 33.

⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) i teksten.

⁺⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 15/24 (2016/0132(COD)) i teksten.

8. Repræsentanten mødes med den uledsagede mindreårige og varetager bl.a. følgende opgaver, hvor det er relevant sammen med den juridiske rådgiver:
- a) hvis det er relevant, give den uledsagede mindreårige relevante oplysninger i forbindelse med de procedurer, der er fastsat i denne forordning
 - b) hvis det er relevant, bistå i forbindelse med den aldersvurderingsprocedure, der er omhandlet i artikel 25
 - c) hvis det er relevant, bistå med registreringen af ansøgningen
 - d) hvis det er relevant, bistå med indgivelsen af ansøgningen eller indgive ansøgningen på den uledsagede mindreåriges vegne i overensstemmelse med artikel 33
 - e) hvis det er relevant, bistå med forberedelsen af og være til stede under den personlige samtale og oplyse den uledsagede mindreårige om formålet med og de mulige konsekvenser af den personlige samtale og om, hvordan man forbereder sig på denne samtale
 - f) hvis det er relevant, give den uledsagede mindreårige de relevante oplysninger og bistå den uledsagede mindreårige i forbindelse med de procedurer, der er fastsat i forordning (EU) .../...⁺ og (EU) .../...⁺⁺.

Under den personlige samtale skal repræsentanten og den juridiske rådgiver have lejlighed til at stille spørgsmål eller fremsætte bemærkninger inden for de rammer, der fastlægges af den person, der forestår samtalen.

⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) i teksten.

⁺⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 15/24 (2016/0132(COD)) i teksten.

Den besluttende myndighed kan kræve, at den uledsagede mindreårige selv er til stede ved den personlige samtale, selv om repræsentanten eller den juridiske rådgiver er til stede.

9. Repræsentanten udfører sine opgaver i overensstemmelse med princippet om barnets tarv og skal besidde de fornødne kvalifikationer og den fornødne uddannelse og ekspertise. Repræsentanter skal løbende uddannes i at udføre deres opgaver og må ikke have en plettet straffeattest, navnlig for så vidt angår børnerelaterede forbrydelser eller lovovertrædelser.

Repræsentanten udskiftes kun, hvis de kompetente myndigheder finder, at den pågældende repræsentants eller persons opgaver ikke er blevet udført i tilstrækkelig grad.

Organisationer eller fysiske personer, hvis interesser er strider mod eller potentielt kan stride mod den uledsagede mindreåriges interesser, må ikke udpeges som repræsentant.

10. De kompetente myndigheder gør en fysisk person, der fungerer som repræsentant, eller en person, der midlertidigt kan fungere som repræsentant, ansvarlig for et passende og begrænset antal uledsagede mindreårige og under normale omstændigheder højst 30 uledsagede mindreårige på samme tid for at sikre, at vedkommende er i stand til at udføre sine opgaver på effektiv vis.

I tilfælde af et uforholdsmæssigt stort antal ansøgninger fra uledsagede mindreårige eller i andre ekstraordinære situationer kan antallet af uledsagede mindreårige pr. repræsentant øges op til højst 50 uledsagede mindreårige.

Medlemsstaterne sikrer, at der er administrative eller judicielle myndigheder eller andre enheder, der er ansvarlige for regelmæssigt at føre tilsyn med, at de personer, der er udpeget i henhold til stk. 2, første afsnit, litra a), og repræsentanterne udfører deres opgaver korrekt, herunder ved med regelmæssige mellemrum at gennemgå disse udpegede repræsentanters og udpegede personers straffeattester med henblik på at identificere potentielle uforeneligheder med deres rolle. Disse administrative eller judicielle myndigheder eller andre enheder evaluerer klager indgivet af uledsagede mindreårige over udpegede repræsentanter eller de personer, som er udpeget i henhold til stk. 2, første afsnit, litra a).

AFDELING V

LÆGEUNDERSØGELSE OG ALDERSVURDERING

Artikel 24

Lægeundersøgelse

1. Finder den besluttende myndighed det relevant for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, skal den med forehold af ansøgerens samtykke anmode om en lægeundersøgelse af ansøgeren for at finde tegn og symptomer, der kunne indikere tidligere forfølgelse eller alvorlig overlast, og underrettes om resultaterne heraf.
2. Er der tale om en mindreårig, foretages lægeundersøgelsen kun med samtykke fra forælderen, den voksne, der efter enten den pågældende medlemsstats ret eller praksis er ansvarlig for vedkommende, repræsentanten eller den i artikel 23, stk. 2, litra a), omhandlede person og, hvis det er fastsat i national ret, ansøgeren.

Lægeundersøgelsen skal være gratis for ansøgeren og betales med offentlige midler.

Hvor det er relevant, kan de helbreds- og sårbarhedstjek, der er omhandlet i artikel 12 forordning (EU) .../...⁺, tages i betragtning med henblik på lægeundersøgelsen, der er omhandlet i nærværende artikel.

3. Foretages der ikke lægeundersøgelse i overensstemmelse med stk. 1, underretter den besluttende myndighed ansøgerne om, at de på eget initiativ og for egen regning kan få foretaget en lægeundersøgelse for at finde tegn og symptomer, der kunne indikere tidligere forfølgelse eller alvorlig overlast.
4. Resultaterne af de lægeundersøgelser, der er omhandlet i stk. 1 og 3, forelægges hurtigst muligt den besluttende myndighed og ansøgeren, og den besluttende myndighed vurderer dem sammen med de øvrige elementer i ansøgningen.
5. Lægeundersøgelsen skal være så lidt invasiv som muligt og må kun foretages af kvalificerede sundhedspersoner. Den gennemføres på en måde, der respekterer individets værdighed.
6. Hvis en ansøger nægter at lade sig underkaste en lægeundersøgelse eller beslutter at lade sig underkaste en lægeundersøgelse på eget initiativ, hvor en sådan undersøgelse ikke finder sted inden for en passende tidsramme under hensyntagen til tilgængeligheden af aftaler om lægeundersøgelser i den ansvarlige medlemsstat, er det ikke til hinder for, at den besluttende myndighed træffer afgørelse om ansøgningen om international beskyttelse.

⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 20/24 (2020/0278(COD)) i teksten.

Artikel 25

Aldersvurdering af mindreårige

1. Hvis der som følge af ansøgerens udsagn, tilgængelig dokumentation eller andre relevante indikationer hersker tvivl om, hvorvidt en ansøger er mindreårig, kan den besluttende myndighed foretage en tværfaglig vurdering, herunder en psykosocial vurdering, som foretages af kvalificerede fagfolk, for at fastslå ansøgerens alder i forbindelse med behandlingen af en ansøgning. Aldersvurderingen må ikke udelukkende baseres på ansøgerens fysiske udseende eller adfærd. Med henblik på aldersvurderingen betragtes foreliggende dokumenter som ægte, medmindre der er bevis for det modsatte, og mindreåriges udsagn skal tages i betragtning.
2. Hvis der fortsat hersker tvivl om en ansøgers alder efter den tværfaglige vurdering, kan lægeundersøgelser anvendes som en sidste udvej for at fastslå ansøgerens alder i forbindelse med behandlingen af ansøgningen. Hvis aldersvurderingen omhandlet i dette stykke ikke fører til noget afgørende resultat med hensyn til ansøgerens alder, eller hvis resultatet omfatter et aldersinterval under 18 år, antager medlemsstaten, at ansøgeren er mindreårig.
3. Alle lægeundersøgelser, der foretages med henblik på stk. 2, skal være så lidt invasive som muligt og foregå under fuld respekt for individets værdighed. De skal foretages af kvalificerede sundhedspersoner med erfaring og ekspertise inden for aldersvurdering.

Når nærværende stykke finder anvendelse, analyseres resultaterne af lægeundersøgelsen og den tværfaglige vurdering sammen, således at der opnås det mest pålidelige resultat.

4. Hvor der anvendes lægeundersøgelser til at vurdere en ansøgers alder, sikrer den kompetente myndighed, at ansøgerne og deres forældre, den voksne, der efter den pågældende medlemsstat ret eller praksis er ansvarlig for ansøgerne, deres repræsentanter eller den i artikel 23, stk. 2, litra a), omhandlede person forud for behandlingen af deres ansøgning om international beskyttelse underrettes på et sprog, som de kan forstå, og på en børnevenlig og alderssvarende måde, om muligheden for, at deres alder måske skal vurderes ved hjælp af en lægeundersøgelse. Dette skal blandt andet omfatte oplysninger om undersøgelsesmetoden og de mulige konsekvenser af resultatet af lægeundersøgelsen for behandlingen af deres ansøgning samt om muligheden for, at ansøgeren kan nægte at lade sig underkaste en lægeundersøgelse, og konsekvenserne heraf. Alle dokumenter vedrørende lægeundersøgelsen medtages i ansøgerens sagsakter.
5. Der foretages kun en lægeundersøgelse til vurdering af ansøgernes alder, hvis ansøgerne, deres forældre, den ansvarlige voksne, der er omhandlet i denne artikels stk. 4, deres repræsentant eller den i artikel 23, stk. 2, litra a), omhandlede person indvilliger efter at have modtaget de oplysninger, der er fastsat i nærværende artikels stk. 4.

6. Nægter ansøgerne, deres forældre, den voksne, der er omhandlet i denne artikels stk. 4, deres repræsentant eller den i artikel 23, stk. 2, litra a), omhandlede person, at der foretages en lægeundersøgelse med henblik på aldersvurderingen, er det ikke til hinder for, at den besluttende myndighed træffer afgørelse om ansøgningen om international beskyttelse. En sådan nægtelse må kun betragtes som en afkræftelig formodning om, at ansøgeren ikke er mindreårig.
7. En medlemsstat kan anerkende afgørelser vedrørende vurdering af alder, som andre medlemsstater har truffet, hvor aldersvurderingerne er foretaget under overholdelse af EU-retten.

Kapitel III

Administrativ procedure

AFDELING I

ADGANG TIL PROCEDUREN

Artikel 26

Fremsættelse af en ansøgning om international beskyttelse

1. En ansøgning om international beskyttelse betragtes som fremsat, når en tredjelandstatsborger eller en statsløs, herunder en uledsaget mindreårig, personligt over for en kompetent myndighed som omhandlet i artikel 4, stk. 1 og 2, udtrykker et ønske om at opnå international beskyttelse fra en medlemsstat.

Hvis medarbejdere fra den kompetente myndighed er i tvivl om, hvorvidt en bestemt erklæring skal opfattes som en ansøgning om international beskyttelse, skal de udtrykkeligt spørge den pågældende om, hvorvidt vedkommende ønsker at modtage international beskyttelse.

2. De myndigheder, der er ansvarlige for modtagelsesfaciliteterne i overensstemmelse med direktiv (EU) .../...⁺, underrettes, hvor det er relevant, om, at der er fremsat en ansøgning. For tredjelandsstatsborgere, der er omfattet af den screening, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, i forordning (EU) .../...⁺⁺, kan medlemsstaterne vælge at anvende nærværende stykke, når screeningen er afsluttet.

⁺ EUT: Indsæt nummeret på direktivet i dokument PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)) i teksten.

⁺⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 20/24 (2020/0278(COD)) i teksten.

Artikel 27

Registrering af ansøgninger om international beskyttelse

1. Uden at det berører forpligtelserne til at indsamle og videregive data i overensstemmelse med artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) .../...⁺, registrerer de myndigheder, der har kompetence til at registrere ansøgninger, myndighederne i en anden medlemsstat, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 5, stk. 1, litra b), eller de eksperter, der er udsendt af asylagenturet, og som bistår dem med denne opgave, en ansøgning med det samme og under alle omstændigheder fem dage efter, at den er fremsat. Med henblik herpå registrerer de følgende oplysninger, som kan komme fra screeningformularen, der er omhandlet i artikel 17 i forordning (EU) .../...⁺⁺:
 - a) ansøgerens navn, fødselsdato og fødested, køn, nationaliteter eller det forhold, at ansøgeren er statsløs, familiemedlemmer som defineret i artikel 2, nr. 8), i forordning (EU) .../...⁺⁺⁺ og i tilfælde af mindreårige, søskende eller slægtninge som defineret i nævnte forordnings artikel 2, nr. 9), der befinder sig i en medlemsstat, hvis det er relevant, samt andre af ansøgerens personoplysninger, der er relevante for proceduren for international beskyttelse og for afgørelsen af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig

⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 15/24 (2016/0132(COD)) i teksten.

⁺⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 20/24 (2020/0278(COD)) i teksten.

⁺⁺⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) i teksten.

- b) hvis der er adgang hertil, arten, antallet af og gyldighedsperioden for eventuelle identitets- eller rejsedokumenter, som ansøgeren er i besiddelse af, og det land, der har udstedt det pågældende dokument, samt andre dokumenter fra ansøgeren, som den kompetente myndighed anser for relevante med henblik på identifikation af vedkommende, for proceduren for international beskyttelse og for afgørelsen af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig
- c) ansøgningsdato, det sted, hvor ansøgningen blev fremsat, og den myndighed, hvortil ansøgningen blev fremsat
- d) ansøgerens opholdssted eller ansøgerens bopæl eller adresse og eventuelt et telefonnummer og en e-mailadresse, hvor ansøgeren kan kontaktes.

Hvis de oplysninger, der er omhandlet i første afsnit, litra a) og b), allerede er indhentet af medlemsstaterne, før ansøgningen fremsættes, anmodes der ikke om disse oplysninger igen.

2. Hævder en person ikke at have noget statsborgerskab, registreres dette tydeligt, indtil der er truffet afgørelse om, hvorvidt personen er statsløs.

3. Når en ansøgning fremsættes til en myndighed, der har fået overdraget opgaven med modtagelse af ansøgninger om international beskyttelse, og som ikke er ansvarlig for registrering af ansøgninger, underretter den pågældende myndighed med det samme og senest tre arbejdsdage fra det tidspunkt, hvor ansøgningen blev fremsat, den myndighed, der er ansvarlig for registrering af ansøgninger. Ansøgningen registreres af den myndighed, der er ansvarlig for registrering af ansøgninger, hurtigst muligt og senest fem dage, efter at den har modtaget oplysningerne.
4. Hvis oplysningerne er tilvejebragt af den besluttende myndighed eller af en anden myndighed, der bistår denne med henblik på behandling af ansøgningen, kan der på registreringstidspunktet indsamles yderligere oplysninger, som er nødvendige for behandlingen af ansøgningen.
5. Hvis der er et uforholdsmæssigt stort antal tredjelandsstatsborgere eller statsløse, der fremsætter en ansøgning inden for samme tidsrum, og det derfor ikke er muligt at registrere ansøgningerne inden for de frister, der er fastsat i stk. 1 og 3, registreres ansøgningen senest 15 dage efter, at den blev fremsat.
6. Uden at dette berører ansøgerens ret til at fremlægge nye elementer til støtte for ansøgningen, behøver den kompetente myndighed i tilfælde af en fornyet ansøgning måske ikke at indsamle sådanne oplysninger, hvis de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, litra a), b) og d), og stk. 2, allerede er tilgængelige for den kompetente myndighed.
7. For tredjelandsstatsborgere, der er omfattet af den i artikel 5, stk. 1, i forordning (EU) .../...⁺ omhandlede screening, finder nærværende artikels stk. 1-6 først anvendelse, når screeningen er afsluttet.

⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 20/24 (2020/0278(COD)) i teksten.

Artikel 28

Indgivelse af en ansøgning om international beskyttelse

1. Ansøgeren indgiver ansøgningen til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor ansøgningen er fremsat, hurtigst muligt og senest 21 dage, efter at ansøgningen er registreret, medmindre denne artikels stk. 6 finder anvendelse, forudsat at vedkommende får reel mulighed herfor i overensstemmelse med denne artikel. Hvis ansøgningen ikke indgives til den besluttende myndighed, underretter den kompetente myndighed omgående den besluttende myndighed om, at der er indgivet en ansøgning.
2. Efter en overførsel i overensstemmelse med artikel 46 i forordning (EU) .../...⁺ indgiver ansøgeren ansøgningen til de kompetente myndigheder i den ansvarlige medlemsstat hurtigst muligt og senest 21 dage, efter at ansøgeren har identificeret sig hos de kompetente myndigheder i den ansvarlige medlemsstat.
3. Ansøgningen indgives personligt på en fastsat dato og et fastsat sted og, hvis det er meddelt, et fastsat tidspunkt. De kompetente myndigheder meddeler ansøgeren datoen og stedet. De kompetente myndigheder kan meddele ansøgeren et tidspunkt.

Medlemsstaterne kan i national ret fastsætte, at en ansøgning anses for at være indgivet personligt, når den kompetente myndighed kontrollerer, at ansøgeren fysisk befinder sig på medlemsstatens område på tidspunktet for registreringen eller indgivelsen af en ansøgning.

⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) i teksten.

4. Uanset stk. 3 kan medlemsstaterne i national ret give ansøgeren mulighed for at indgive en ansøgning ved hjælp af en formular, herunder hvis vedkommende er ude af stand til at møde personligt op på grund af varige alvorlige omstændigheder, som vedkommende ikke selv er herre over, såsom fængsling eller langvarig hospitalsindlæggelse. Ansøgningen anses for at være indgivet, forudsat at ansøgeren indgiver formularen inden for den frist, der er fastsat i stk. 1, og forudsat at den kompetente myndighed konkluderer, at betingelserne i nærværende stykke er opfyldt. I sådanne tilfælde begynder fristen for behandlingen af ansøgningen at løbe fra den dato, hvor den kompetente myndighed modtager formularen.
5. Med henblik på stk. 3, første afsnit, skal ansøgeren, hvis der er et uforholdsmæssigt stort antal tredjelandsstatsborgere eller statsløse, der fremsætter en ansøgning om international beskyttelse inden for samme tidsrum, og det derfor ikke er muligt at tildele hver ansøger en tid inden for den i stk. 1 fastsatte frist, tildeles ansøgeren en tid til at indgive sin ansøgning på en dato senest to måneder, efter at ansøgningen er registreret.
6. Ansøgere er, når de indgiver en ansøgning, forpligtet til hurtigst muligt at fremlægge alle de disponible elementer og dokumenter, der er omhandlet i artikel 4, stk. 2, i forordning (EU) .../...⁺, og som er nødvendige for at underbygge deres ansøgning. Når ansøgere har indgivet deres ansøgning, skal de, navnlig under deres personlige samtale, have mulighed for at fremlægge eventuelle yderligere elementer, der er relevante for behandlingen, indtil der inden for rammerne af den administrative procedure er truffet en afgørelse om deres ansøgning.

⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) i teksten.

Medlemsstaterne kan fastsætte en frist inden for denne tidsramme for fremlæggelse af disse yderligere elementer, som ansøgeren skal bestræbe sig på at overholde.

7. Medlemsstaterne kan tilrettelægge adgangen til proceduren på en sådan måde, at fremsættelse, registrering eller indgivelse sker samtidigt. I sådanne tilfælde sikrer medlemsstaterne, at alle ansøgere nyder de garantier, der er fastsat i artikel 8, stk. 2-6. Når fremsættelse, registrering eller indgivelse sker på samme tid, er det tilladt for ansøgerne at fremlægge alle de disponible elementer og dokumenter, der er omhandlet i artikel 4, stk. 2, i forordning (EU) .../...⁺, og som er nødvendige for at underbygge deres ansøgning under den personlige samtale.

Det skal derudover være tilladt for ansøgerne at fremlægge eventuelle yderligere elementer, der er relevante for behandlingen af deres ansøgning, indtil der inden for rammerne af den administrative procedure er truffet en afgørelse om deres ansøgning. Medlemsstaterne kan fastsætte en frist inden for denne tidsramme for fremlæggelse af disse yderligere elementer, som ansøgeren skal bestræbe sig på at overholde.

Artikel 29

Dokumenter, der gives til ansøgeren

1. De kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvori der fremsættes en ansøgning om international beskyttelse, giver i forbindelse med registreringen af ansøgningen ansøgeren et dokument i vedkommendes navn, hvoraf det fremgår, at der er fremsat og registreret en ansøgning. Dette dokument er gyldigt, indtil dokumentet, der er omhandlet i stk. 4, er udstedt.

⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) i teksten.

Efter en overførsel i overensstemmelse med artikel 46 i forordning (EU) .../...⁺ giver de kompetente myndigheder i den ansvarlige medlemsstat, når ansøgeren har identificeret sig over for dem, ansøgeren et dokument i vedkommendes navn, hvoraf det fremgår, at der er fremsat og registreret en ansøgning, og at personen er blevet overført. Dette dokument er gyldigt, indtil det dokument, der er omhandlet i stk. 4, er blevet udstedt.

2. Dokumentet, der er omhandlet i stk. 1, behøver ikke at blive fremlagt, hvis det er muligt at udstede det dokument, der er omhandlet i stk. 4, på registreringstidspunktet.
3. Dokumentet, der er omhandlet i stk. 1, trækkes tilbage, når det dokument, der er omhandlet i stk. 4, udstedes.
4. De kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor ansøgningen indgives i overensstemmelse med artikel 28, stk. 1 og 2, udsteder hurtigst muligt efter ansøgningens indgivelse et dokument, der som minimum skal indeholde følgende elementer, som ajourføres, når det er nødvendigt:
 - a) ansøgerens navn, fødselsdato og fødested, køn og nationaliteter eller, i givet fald, en angivelse af statsløshed, et ansigtsbillede af ansøgeren og ansøgerens underskrift
 - b) den udstedende myndighed, dato og sted for udstedelsen og dokumentets gyldighedsperiode
 - c) personens status som ansøger

⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) i teksten.

- d) en erklæring om, at ansøgeren har ret til at forblive på den pågældende medlemsstats område med henblik på at få behandlet sin ansøgning, og en angivelse af, om ansøgeren kan færdes frit på hele eller en del af den pågældende medlemsstats område
 - e) en erklæring om, at dokumentet ikke er et rejsedokument, og at ansøgeren ikke må rejse til andre medlemsstater uden tilladelse.
5. Det er ikke nødvendigt at udstede nogle af de i denne artikel omhandlede dokumenter, når og så længe ansøgeren er frihedsberøvet eller fængslet.
- Ved løsladelse fra frihedsberøvelse eller fængsling skal ansøgeren gives det i stk. 1 eller 4 omhandlede dokument. Hvis ansøgeren gives det i stk. 1 omhandlede dokument ved løsladelsen, modtager ansøgeren hurtigst muligt det i stk. 4 omhandlede dokument.
6. I tilfælde af en uledsaget mindreårig kan de i denne artikel omhandlede dokumenter, der er udstedt til en af ansøgerens forældre eller den voksne, der efter enten den pågældende medlemsstats ret eller praksis er ansvarlig for vedkommende, også omfatte den mindreårige, hvis det er passende.
7. De i denne artikel omhandlede dokumenter behøver ikke at være bevis for identitet, men anses for at være tilstrækkelig til, at ansøgere kan identificere sig over for de nationale myndigheder og få adgang til deres rettigheder under hele proceduren for international beskyttelse.

8. De i stk. 1 og 4 omhandlede dokumenter angiver ansøgningens registreringsdato.
9. Det i stk. 4 omhandlede dokument er gyldigt i op til 12 måneder, eller indtil ansøgeren overføres til en anden medlemsstat i overensstemmelse med forordning (EU) .../...⁺. Hvis dette dokument er udstedt af den ansvarlige medlemsstat, forlænges dokumentets gyldighed, så det dækker den periode, hvor ansøgeren har ret til at forblive på dens område. Dokumentets gyldighedsperiode udgør ikke en ret til at forblive på området, hvis denne rettighed er bortfaldet eller suspenderet i overensstemmelse med nærværende forordning.

Artikel 30

Adgang til proceduren i faciliteter for frihedsberøvede og ved grænseovergangssteder

1. Når der er indikationer på, at tredjelandsstatsborgere eller statsløse, der tilbageholdes i faciliteter for frihedsberøvede eller befinder sig ved grænseovergangssteder, herunder transitområder, ved de ydre grænser, måske ønsker at fremsætte en ansøgning om international beskyttelse, skal de kompetente myndigheder i henhold til artikel 4 give dem oplysninger om muligheden for at gøre dette.
2. Hvis en ansøger fremsætter en ansøgning i en facilitet for frihedsberøvede, i et fængsel eller ved et grænseovergangssted, herunder transitområder, ved de ydre grænser, træffer de kompetente myndigheder i henhold til artikel 4 foranstaltninger til sikring af, at der er tolkebistand til rådighed, i det omfang det er nødvendigt for at lette adgangen til proceduren for international beskyttelse.

⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) i teksten.

3. Organisationer og personer, der i henhold til national ret har ret til at tilbyde rådgivning og vejledning, skal have effektiv adgang til ansøgere, der tilbageholdes i faciliteter for frihedsberøvede eller befinder sig ved grænseovergangssteder, herunder transitområder, ved de ydre grænser. En sådan adgang kan være betinget af en forudgående aftale med de kompetente myndigheder.

Medlemsstaterne kan indføre begrænsninger af adgang som omhandlet i første afsnit, når det i henhold til national ret er objektivt nødvendigt af hensyn til sikkerheden, den offentlige orden eller den administrative forvaltning af et grænseovergangssted, herunder transitområder, eller en facilitet for frihedsberøvede, under forudsætning af at adgangen ikke begrænses i alvorlig grad eller umuliggøres.

Artikel 31

Ansøgninger på vegne af en voksen, der har brug for bistand til at udøve rets- og handleevne

1. I tilfælde af en voksen, der har brug for bistand til at udøve rets- og handleevne i overensstemmelse med national ret ("voksen, over for hvem der består forsørgerpligt"), kan en voksen, der er ansvarlig for vedkommende efter enten den pågældende medlemsstat ret eller praksis, fremsætte og indgive en ansøgning på vegne af den voksne, over for hvem der består forsørgerpligt.
2. Den voksne, over for hvem der består forsørgerpligt, skal være til stede ved ansøgningens indgivelse, medmindre der er berettigede grunde til, at vedkommende er uegnet eller ude af stand til at være til stede, eller, hvor en sådan mulighed er fastsat i national ret, ansøgningen indgives ved hjælp af en formular.

Artikel 32

Ansøgninger på vegne af ledsagede mindreårige

1. En ledsaget mindreårig har ret til at indgive en ansøgning i eget navn, hvis vedkommende har rets- og handleevne i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats nationale ret. Hvis den ledsagede mindreårige ikke har rets- og handleevne i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats nationale ret, skal en forælder eller en anden voksen såsom en juridisk omsorgsperson eller børnebeskyttelsestjenester, der er ansvarlige for den mindreårig efter enten den pågældende medlemsstat ret eller praksis, indgive ansøgningen på den mindreåriges vegne.
2. I tilfælde af en ledsaget mindreårig, som ikke har rets- og handleevne i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats nationale ret, og som på det tidspunkt, hvor forælderen eller en anden voksen, der efter enten den pågældende medlemsstat ret eller praksis er ansvarlig for vedkommende, fremsætter eller indgiver ansøgningen om international beskyttelse, opholder sig på samme medlemsstats område, navnlig hvis en sådan mindreårig ikke har andre retlige midler til at opholde sig på den samme medlemsstats område, anses en ansøgning, der fremsættes og indgives af en forælder eller en anden voksen, der efter enten den pågældende medlemsstat ret eller praksis er ansvarlig for vedkommende, også for at være en ansøgning om international beskyttelse, der er fremsat og indgivet på vegne af den mindreårige.

Medlemsstaterne kan beslutte også at anvende først afsnit i tilfælde af en ledsaget mindreårig, der fødes eller er til stede under den administrative procedure.

3. Hvis forælderen eller den voksne, der er ansvarlig for den ledsagede mindreårige, der er omhandlet i stk. 2, indgiver ansøgningen på vegne af den mindreårige, skal den mindreårige være til stede ved ansøgningens indgivelse, medmindre der er berettigede grunde til, at den mindreårige er uegnet eller ude af stand til at være til stede, eller, hvor en sådan mulighed er fastsat i national ret, ansøgningen på vegne af den mindreårige indgives ved hjælp af en formular.

Artikel 33

Ansøgninger indgivet af uledsagede mindreårige

1. En uledsaget mindreårig har ret til at indgive en ansøgning i eget navn, hvis vedkommende har rets- og handleevne i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats nationale ret. Med henblik herpå informeres den uledsagede mindreårige om alderen for at opnå rets- og handleevne i den medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse. Hvis den uledsagede mindreårige ikke har rets- og handleevne i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats nationale ret, skal en repræsentant eller en person som omhandlet i artikel 23, stk. 2, litra a), indgive ansøgningen på vegne af den mindreårige.

Nærværende stykkes første afsnit berører ikke uledsagede mindreåriges ret til juridisk vejledning og retshjælp og juridisk repræsentation i overensstemmelse med artikel 15 og 16.

2. I tilfælde af en uledsaget mindreårig, som ikke har rets- og handleevne i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats nationale ret, indgives ansøgningen inden for den frist, der er fastsat i artikel 28, stk. 1, under hensyntagen til barnets tarv.

3. Hvis repræsentanten for en uledsaget mindreårig eller en person som omhandlet i artikel 23, stk. 2, litra a), indgiver ansøgningen på vegne af den mindreårige, skal den mindreårige være til stede ved ansøgningens indgivelse, medmindre der er berettigede grunde til, at den mindreårige er uegnet eller ude af stand til at være til stede, eller, hvor en sådan mulighed er fastsat i national ret, ansøgningen indgives ved hjælp af en formular.

AFDELING II

BEHANDLINGSPROCEDURE

Artikel 34

Behandling af ansøgninger

1. Den besluttende myndighed behandler og træffer afgørelse om ansøgninger om international beskyttelse i overensstemmelse med de grundlæggende principper og garantier, der er fastsat i kapitel II.
2. Den besluttende myndighed træffer afgørelse om ansøgninger om international beskyttelse efter en passende behandling for så vidt angår ansøgningens antagelighed eller realitet. Den besluttende myndighed behandler ansøgninger objektivt og upartisk og på individuelt grundlag. Med henblik på behandling af en ansøgning tager den besluttende myndighed hensyn til følgende:
 - a) relevante udsagn og relevant dokumentation forelagt af ansøgeren i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1 og 2, i forordning (EU) .../...⁺

⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) i teksten.

- b) relevante, præcise og ajourførte oplysninger om situationen i ansøgerens oprindelsesland på det tidspunkt, hvor der træffes afgørelse om ansøgningen, herunder oprindelseslandets love og andre bestemmelser og den måde, hvorpå de anvendes, der er indhentet fra relevante og disponible nationale kilder, EU-kilder og internationale kilder, herunder organisationer for børns rettigheder, og, hvis en sådan foreligger, den fælles analyse af situationen i specifikke oprindelseslande og de vejledende notater, der er omhandlet i artikel 11 i forordning (EU) 2021/2303
- c) hvor begreberne første asylland eller sikkert tredjeland anvendes, relevante, præcise og ajourførte oplysninger om situationen i det tredjeland, der betragtes som første asylland eller sikkert tredjeland på det tidspunkt, hvor der træffes afgørelse om ansøgningen, herunder oplysninger og analyser af sikre tredjelande, omhandlet i artikel 12 i forordning (EU) 2021/2303
- d) ansøgerens personlige stilling og situation, herunder faktorer såsom baggrund, alder, køn, kønsidentitet og seksuel orientering, for på grundlag af ansøgerens personlige situation at vurdere, om de handlinger, som vedkommende har været eller kan blive udsat for, kan udgøre forfølgelse eller alvorlig overlast
- e) hvorvidt de aktiviteter, som ansøgeren har deltaget i, siden vedkommende forlod oprindelseslandet, udelukkende eller hovedsagelig har haft til formål at skabe de nødvendige betingelser for at indgive ansøgning om international beskyttelse for således at vurdere, hvorvidt disse aktiviteter ville betyde, at vedkommende kunne blive udsat for forfølgelse eller alvorlig overlast, som omhandlet i artikel 5 i forordning (EU) .../...⁺ ved tilbagevenden til oprindelseslandet

⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) i teksten.

- f) om ansøgeren med rimelighed kan forventes at lade sig beskytte af et andet land, i hvilket vedkommende kunne kræve statsborgerskab
- g) forudsat at staten eller statens agenter ikke er de aktører, der står bag forfølgelsen eller den alvorlige overlast, hvorvidt alternativet med national beskyttelse omhandlet i artikel 8 i forordning (EU) .../...⁺ finder anvendelse.

3. Det personale, der behandler ansøgningerne og træffer afgørelse, skal have den relevante viden og have modtaget uddannelse, herunder relevant uddannelse i henhold til artikel 8 i forordning (EU) 2021/2303, i de relevante standarder, der finder anvendelse inden for asyl- og flygtningeretten. Personalet skal, når det er nødvendigt, have mulighed for at søge rådgivning fra eksperter om særlige spørgsmål såsom, af lægelig art eller vedrørende kultur, religion, mental sundhed og børn eller køn. Personalet kan om nødvendigt indsende forespørgsler til Asylagenturet i overensstemmelse med artikel 10, stk. 2, litra b), i forordning (EU) 2021/2303.

4. Dokumenter, som den besluttende myndighed vurderer som relevante for behandlingen af ansøgninger, oversættes, hvis det er nødvendigt med henblik på en sådan behandling.

Oversættelsen af sådanne relevante dokumenter eller dele heraf kan foretages af andre enheder mod betaling med offentlige midler i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats nationale ret. Ansøgeren kan for egen regning sørge for oversættelsen af andre dokumenter. For fornyede ansøgninger kan ansøgeren holdes ansvarlig for oversættelsen af dokumenter.

⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) i teksten.

5. Den besluttende myndighed kan prioritere behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, navnlig hvor:
- a) den finder, at ansøgningen sandsynligvis er velbegrundet
 - b) ansøgeren har særlige modtagelsesbehov som omhandlet i artikel 24 i direktiv (EU) .../...⁺ eller har behov for særlige proceduremæssige garantier som omhandlet i denne forordnings artikel 20-23, navnlig hvis der er tale om en uledsaget mindreårig
 - c) der er rimelig grund til at betragte ansøgeren som en fare for medlemsstatens nationale sikkerhed eller offentlige orden
 - d) ansøgningen er en fornyet ansøgning
 - e) ansøgeren har været genstand for en afgørelse i overensstemmelse med artikel 23, stk. 2, litra e), i direktiv (EU) .../...⁺, har været med til at forårsage forstyrrelse af den offentlige orden eller har udvist kriminel adfærd.

⁺ EUT: Indsæt nummeret på direktivet i dokument PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)) i teksten.

Artikel 35

Behandlingsprocedurens varighed

1. Den behandling, hvorved det skal afgøres, om en ansøgning er uantagelig i overensstemmelse med artikel 38, stk. 1, litra a), b), c) og d), og artikel 38, stk. 2, skal afsluttes så hurtigt som muligt og senest to måneder fra den dato, hvor ansøgningen indgives.

I det tilfælde, der er omhandlet i artikel 38, stk. 1, litra e), afslutter den besluttende myndighed behandlingen inden for ti arbejdsdage.

Ansøgningen skal ikke anses for at være antagelig, alene som følge af, at der ikke er truffet en afgørelse om uantagelighed inden for de frister, der er fastsat i dette stykke og i stk. 2.

2. Den besluttende myndighed kan forlænge de frister, der er fastsat i stk. 1, første afsnit, med højst to måneder, hvis:
 - a) et uforholdsmæssigt stort antal tredjelandsstatsborgere eller statsløse fremsætter en ansøgning om international beskyttelse inden for samme tidsrum, og det derfor i praksis ikke er muligt at afslutte proceduren for antagelse til behandling
 - b) sagen involverer komplekse faktiske eller retlige forhold
 - c) forsinkelsen klart og udelukkende kan tilskrives det forhold, at ansøgeren ikke har opfyldt sine forpligtelser i henhold til artikel 9.

3. Den besluttende myndighed afslutter den fremskyndede behandlingsprocedure så hurtigt som muligt og senest tre måneder efter den dato, hvor ansøgningen indgives.
4. Den besluttende myndighed sørger for, at realitetsbehandlingen, forudsat at det ikke er en fremskyndet behandlingsprocedure, afsluttes så hurtigt som muligt og senest seks måneder fra den dato, hvor ansøgningen indgives, dog således at det ikke sker på bekostning af en korrekt og komplet behandling.
5. Den besluttende myndighed kan forlænge fristen på seks måneder omhandlet i stk. 4 med en periode på højst seks måneder, hvis:
 - a) et uforholdsmæssigt stort antal tredjelandstatsborgere eller statsløse fremsætter en ansøgning om international beskyttelse inden for samme tidsrum, og det derfor i praksis ikke er muligt at afslutte proceduren inden for fristen på seks måneder
 - b) sagen involverer komplekse faktiske eller retlige forhold
 - c) forsinkelsen klart og udelukkende kan tilskrives det forhold, at ansøgeren ikke har opfyldt sine forpligtelser i henhold til artikel 9.
6. Hvis en ansøgning er omfattet af en overførselsprocedure som fastsat i artikel 46 i forordning (EU) .../...⁺, begynder den i nærværende artikels stk. 4 omhandlede frist at løbe fra den dato, hvor ansøgningen indgives i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2.

⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) i teksten.

7. Den besluttende myndighed kan udsætte afslutningen af behandlingsproceduren, hvis den ikke med rimelighed kan forventes at træffe afgørelse inden for de tidsfrister, der er fastsat i stk. 4, på grund af en usikker situation i oprindelseslandet, som forventes at være midlertidig. I sådanne tilfælde skal den besluttende myndighed:
- a) foretage en gennemgang af situationen i det pågældende oprindelsesland mindst hver fjerde måned
 - b) hvis en sådan foreligger, tage hensyn til den gennemgang af situationen i oprindelseslandet, som Asylumagenturet har foretaget
 - c) hurtigst muligt underrette de berørte ansøgere på et sprog, som de forstår eller med rimelighed forventes at forstå, om årsagen til udsættelsen.

Medlemsstaten underretter hurtigst muligt Kommissionen og Asylumagenturet om udsættelsen af procedurene for det pågældende oprindelsesland. Den besluttende myndighed skal under alle omstændigheder afslutte behandlingsproceduren senest 21 måneder efter indgivelsen af ansøgningen.

8. Medlemsstaterne fastsætter frister for behandlingsprocedurens afslutning, i tilfælde af, at en ret annullerer den besluttende myndigheds afgørelse og hjemviser sagen til fornyet behandling. De frister skal være kortere end de frister, der er fastsat i denne artikel.

AFDELING III
AFGØRELSER OM ANSØGNINGER

Artikel 36

Afgørelser om ansøgninger

1. En afgørelse om en ansøgning om international beskyttelse affattes skriftligt og meddeles ansøgeren hurtigst muligt i overensstemmelse med national ret i den pågældende medlemsstat. Hvis en repræsentant eller en juridisk rådgiver er juridisk repræsentant for ansøgeren, kan den kompetente myndighed underrette denne om afgørelsen i stedet for ansøgeren.
2. Hvis en ansøgning afvises som uantagelig, som grundløs eller som åbenbart grundløs med hensyn til flygtningestatus eller subsidiær beskyttelsesstatus, som implicit trukket tilbage eller som implicit trukket tilbage, skal de faktiske og retlige grunde for afvisningen anføres i afgørelsen.
3. Ansøgeren underrettes skriftligt om resultatet af afgørelsen og om, hvordan der kan gøres indsigelse mod en afgørelse om afvisning af en ansøgning som uantagelig, som grundløs eller som åbenbart grundløs med hensyn til flygtningestatus eller subsidiær beskyttelsesstatus eller som implicit trukket tilbage. Disse oplysninger kan gives som en del af afgørelsen vedrørende en ansøgning om international beskyttelse. Hvis ansøgeren ikke bistås af en juridisk rådgiver, gives oplysningerne på et sprog, som ansøgeren forstår eller med rimelighed formodes at forstå.

4. Hvis ansøgeren bistås af en juridisk rådgiver, som er juridisk repræsentant for ansøgeren, kan oplysningerne omhandlet i stk. 3 gives alene til den pågældende juridiske rådgiver uden at blive oversat på et sprog, som ansøgeren forstår eller med rimelighed formodes at forstå. I så fald skal spørgsmålet om, hvorvidt der tildeles international beskyttelse, meddeles ansøgeren skriftligt til orientering på et sprog, som vedkommende forstår eller med rimelighed formodes at forstå, sammen med generelle oplysninger om, hvordan afgørelsen kan anfægtes.
5. I tilfælde af ansøgninger på vegne af mindreårige eller voksne, over for hvem der består forsørgerpligt, og hvor alle ansøgningerne hviler på præcis samme grundlag som ansøgningen fra den voksne, der er ansvarlig for den mindreårige eller den voksne, over for hvem der består forsørgerpligt, kan den besluttende myndighed efter en individuel vurdering for hver enkelt ansøger træffe en enkelt afgørelse, der omfatter alle ansøgere, medmindre dette vil medføre, at en ansøgers særlige situation videregives, hvorved dennes interesser skades, især i tilfælde af kønsbestemt vold, menneskehandel og forfølgelse på grund af køn, seksuel orientering, kønsidentitet eller alder. I sådanne tilfælde udstedes der en separat afgørelse, som meddeles den pågældende i overensstemmelse med stk. 1.

Artikel 37

Afvisning af en ansøgning og udstedelse af en afgørelse om tilbagesendelse

Hvis en ansøgning afvises som uantagelig, som grundløs eller åbenbart grundløs med hensyn til både flygtningestatus og subsidiær beskyttelsesstatus eller som implicit eller udtrykkeligt trukket tilbage, udsteder medlemsstaterne en afgørelse om tilbagesendelse, som overholder direktiv 2008/115/EF og er i overensstemmelse med princippet om non-refoulement. Hvis der allerede er truffet en afgørelse om tilbagesendelse eller en anden afgørelse, der pålægger en person at vende tilbage, forud for fremsættelsen af en ansøgning om international beskyttelse, er afgørelsen om tilbagesendelse i henhold til denne artikel ikke påkrævet. Afgørelsen om tilbagesendelse udstedes som en del af afgørelsen om afslag på ansøgningen om international beskyttelse eller ved en særskilt retsakt. Hvis afgørelsen om tilbagesendelse udstedes ved en særskilt retsakt, udstedes den samtidig og sammen med afgørelsen om afslag på ansøgningen om international beskyttelse eller uden unødigt ophold derefter.

Artikel 38

Afgørelse om ansøgningens antagelse til behandling

1. Den besluttende myndighed kan vurdere ansøgningens antagelse til behandling i overensstemmelse med de grundlæggende principper og garantier i kapitel II og kan i henhold til national ret bemyndiges til at afvise en ansøgning som uantagelig, hvis et af følgende forhold gør sig gældende:
 - a) et land, som ikke er en medlemsstat, anses for at være det første asylland for ansøgeren i henhold til artikel 58, medmindre det står klart, at det pågældende land ikke vil modtage eller tilbagetage ansøgeren

- b) et land, som ikke er en medlemsstat, anses for at være et sikkert tredjeland for ansøgeren i henhold til artikel 59, medmindre det står klart, at det pågældende land ikke vil modtage eller tilbagetage ansøgeren
- c) en anden medlemsstat end den medlemsstat, der behandler ansøgningen, har tildelt ansøgeren international beskyttelse
- d) en international straffedomstol har sørget for sikker omfordeling af ansøgeren til en medlemsstat eller et tredjeland eller utvetydigt træffer foranstaltninger i denne henseende, medmindre der er opstået nye relevante omstændigheder, som ikke er blevet taget i betragtning af domstolen, eller hvis der ikke var nogen juridisk mulighed for at indbringe omstændigheder, der er relevante i forbindelse med internationalt anerkendte menneskerettighedsstandarder, for den pågældende internationale straffedomstol
- e) den pågældende ansøger har fået udstedt en afgørelse om tilbagesendelse i overensstemmelse med artikel 6 i direktiv 2008/115/EF og har først fremsat en ansøgning efter syv arbejdsdage fra den dato, hvor ansøgeren modtog afgørelsen om tilbagesendelse, forudsat at vedkommende er blevet underrettet om konsekvenserne af ikke at fremsætte en ansøgning inden for denne frist, og der ikke er fremkommet nye relevante elementer siden udløbet af denne frist.

2. Den besluttende myndighed afviser en ansøgning som uantagelig, hvis ansøgningen er en fornyet ansøgning, hvori der ikke er fremkommet, eller fra ansøgerens side er blevet fremlagt, nye relevante elementer som omhandlet i artikel 55, stk. 3 og 5, som vedrører undersøgelsen af, om ansøgeren kan anerkendes som person med international beskyttelse i henhold til forordning (EU) .../...⁺, eller som vedrører det tidligere anvendte afvisningsgrundlag.

Artikel 39

Realitetsafgørelse om en ansøgning

1. En ansøgning realitetsbehandles ikke, hvis:
 - a) en anden medlemsstat er ansvarlig i overensstemmelse med forordning (EU) .../...⁺⁺
 - b) en ansøgning er afvist som uantagelig i overensstemmelse med artikel 38, eller
 - c) en ansøgning er udtrykkeligt eller implicit trukket tilbage, uden at dette berører artikel 40, stk. 2, og artikel 41, stk. 5.
2. Under den besluttende myndigheds realitetsbehandling af en ansøgning afgør myndigheden, om ansøgeren kan anerkendes som flygtning, og afgør, hvis dette ikke er tilfældet, om ansøgeren er berettiget til subsidiær beskyttelse i overensstemmelse med forordning (EU) .../...⁺.

⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) i teksten.

⁺⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) i teksten.

3. Den besluttende myndighed afviser en ansøgning som grundløs, hvis den har fastslået, at ansøgeren ikke kan anerkendes med henblik på international beskyttelse i henhold til forordning (EU) .../...⁺.
4. Den besluttende myndighed kan i henhold til national ret bemyndiges til at erklære en grundløs ansøgning for åbenbart grundløs på det tidspunkt, hvor behandlingen afsluttes, hvis en af de omstændigheder, der er omhandlet i artikel 42, stk. 1 og 3, gør sig gældende.

Artikel 40

Udtrykkelig tilbagetrækning af ansøgninger

1. En ansøger kan på eget initiativ og på et hvilket som helst tidspunkt i løbet af proceduren trække sin ansøgning tilbage. Ansøgningen skal trækkes tilbage skriftligt af ansøgeren personligt eller afleveres af dennes juridiske rådgiver, som er juridisk repræsentant for ansøgeren i overensstemmelse med national ret.
2. De kompetente myndigheder sikrer på tidspunktet for tilbagetrækningen af ansøgningen, at ansøgeren i overensstemmelse med artikel 8, stk. 2, litra c), er blevet underrettet om alle proceduremæssige konsekvenser af denne tilbagetrækning på et sprog, som vedkommende forstår eller med rimelighed formodes at forstå.
3. Hvis den udtrykkelige tilbagetrækning finder sted for en anden kompetent myndighed end den besluttende myndighed, underretter denne myndighed den besluttende myndighed om en sådan tilbagetrækning. Den besluttende myndighed vedtager en afgørelse om, at ansøgningen udtrykkeligt er trukket tilbage. Denne afgørelse er endelig og kan ikke påklages som omhandlet i denne forordnings kapitel V.

⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) i teksten.

4. Hvis den besluttende myndighed på det tidspunkt, hvor ansøgningen udtrykkeligt trækkes tilbage af ansøgeren, allerede har fastslået, at ansøgeren ikke kan anerkendes med henblik på international beskyttelse i henhold til forordning (EU) .../...⁺, kan den stadig træffe afgørelse om at afvise ansøgningen som grundløs eller som åbenbart grundløs.

Artikel 41

Implicit tilbagetrækning af ansøgninger

1. En ansøgning erklæres som implicit tilbagetrukket, hvis:
- a) ansøgeren uden god grund ikke har indgivet sin ansøgning i overensstemmelse med artikel 28, selv om vedkommende har haft reel mulighed for at gøre det
 - b) ansøgeren nægter at samarbejde ved at undlade at give de i artikel 27, stk. 1, litra a) og b), omhandlede oplysninger eller ved at undlade at afgive sine biometriske oplysninger
 - c) ansøgeren nægter at oplyse sin adresse, hvis vedkommende har en adresse, medmindre indkvartering stilles til rådighed af de kompetente myndigheder
 - d) ansøgeren uden berettiget grund ikke har deltaget i en personlig samtale, selv om vedkommende var forpligtet hertil i henhold til artikel 13, eller uden berettiget grund har nægtet at besvare spørgsmål under samtalen i et sådant omfang, at resultatet af samtalen ikke er tilstrækkeligt til at træffe en realitetsafgørelse om ansøgningen

⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) i teksten.

- e) ansøgeren gentagne gange ikke har overholdt den meldepligt, som er pålagt vedkommende i overensstemmelse med artikel 9, stk. 4, eller ikke fortsat står til rådighed for de kompetente administrative eller judicielle myndigheder, medmindre vedkommende godtgør, at grunden til den manglende rådighed skyldes omstændigheder, der ligger uden for vedkommendes kontrol
 - f) ansøgeren har indgivet ansøgningen i en anden medlemsstat end den, der er fastsat i artikel 17, stk. 1 og 2, i forordning (EU) .../...⁺, og ikke er til stede i den pågældende medlemsstat, indtil det er afgjort, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, eller indtil overførselsproceduren er gennemført, alt efter hvad der er relevant.
2. Hvis den myndighed, der vurderer, om ansøgningen implicit trækkes tilbage, er en anden kompetent myndighed end den besluttende myndighed, og hvis denne myndighed finder, at ansøgningen skal betragtes som sådan, underretter denne myndighed den besluttende myndighed herom. Den besluttende myndighed vedtager en afgørelse om, at ansøgningen implicit er trukket tilbage.
3. Hvis ansøgeren er til stede, underretter den kompetente myndighed på tidspunktet for tilbagetrækning ansøgeren i overensstemmelse med artikel 8, stk. 2, litra c), om alle proceduremæssige konsekvenser af en sådan tilbagetrækning på et sprog, som vedkommende forstår eller med rimelighed formodes at forstå.

⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) i teksten.

4. Den kompetente myndighed kan suspendere proceduren med henblik på at give ansøgeren mulighed for at begrunde eller berigtige udeladelser eller handlinger som fastsat i stk. 1, inden der træffes en afgørelse om at erklære ansøgningen som implicit trukket tilbage.
5. En ansøgning kan afvises som grundløs eller åbenbart grundløs, hvis den besluttende myndighed på det tidspunkt, hvor en ansøgning implicit trækkes tilbage, allerede har fastslået, at ansøgeren ikke kan anerkendes med henblik på international beskyttelse i henhold til forordning (EU) .../...⁺.

AFDELING IV

SÆRLIGE PROCEDURER

Artikel 42

Fremskyndet behandlingsprocedure

1. Uden at det berører artikel 21, stk. 2, fremskynder den besluttende myndighed i overensstemmelse med de grundlæggende principper og garantier i kapitel II realitetsbehandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, hvis:
 - a) ansøgeren ved indgivelsen af sin ansøgning og redegørelsen for sagens faktiske omstændigheder kun har fremlagt elementer, der ikke er relevante for konstatering af, om vedkommende kan anerkendes som person med international beskyttelse i overensstemmelse med forordning (EU) .../...⁺

⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) i teksten.

- b) ansøgeren har afgivet klart inkonsekvente eller modstridende eller klart usande eller åbenbart usandsynlige forklaringer eller forklaringer, som er i modstrid med relevante og disponible oplysninger om oprindelseslandet, hvilket klart gør det utroværdigt, at vedkommende kan anerkendes som en person med international beskyttelse i overensstemmelse med forordning (EU) .../...⁺
- c) ansøgeren, efter at have haft fuld mulighed for at give en tilfredsstillende redegørelse herfor, anses for forsætligt at have vildledt myndighederne ved at fremlægge falske oplysninger eller dokumenter eller ved at tilbageholde relevante oplysninger eller dokumenter, navnlig med hensyn til sin identitet eller nationalitet, som kunne have haft en negativ indvirkning på afgørelsen, eller hvis der er klare grunde til at antage, at ansøgeren i ond tro har ødelagt eller bortskaffet et identitets- eller rejsedokument for at forhindre, at vedkommendes identitet eller nationalitet fastslås
- d) ansøgeren udelukkende fremsætter en ansøgning for at forsinke eller forhindre eller afværge fuldbyrdelsen af en afgørelse om vedkommendes udsendelse af en medlemsstats område
- e) et tredjeland kan betragtes som sikkert oprindelsesland for ansøgeren som omhandlet i denne forordning
- f) der er rimelig grund til at betragte ansøgeren som en fare for medlemsstaternes nationale sikkerhed eller offentlige orden, eller ansøgeren er blevet tvangsudsendt på grund af alvorlige trusler mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden i henhold til national ret

⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) i teksten.

- g) ansøgningen er en fornyet ansøgning, som ikke er uantagelig
- h) ansøgeren er indrejst ulovligt på en medlemsstats område eller har forlænget sit ophold ulovligt og uden gyldig grund enten ikke har meldt sig hos de kompetente myndigheder eller ikke har fremsat en ansøgning om international beskyttelse, så hurtigt som muligt i betragtning af omstændighederne omkring vedkommendes indrejse
- i) ansøgeren er indrejst lovligt på en medlemsstats område og uden gyldig grund ikke har fremsat en ansøgning om international beskyttelse så hurtigt som muligt i betragtning af begrundelsen for sin ansøgning; dette litra berører ikke behovet for international beskyttelse, som opstår på stedet, eller
- j) ansøgeren er statsborger eller, hvis der er tale om statsløse, tidligere har haft sædvanligt opholdssted i et tredjeland, for hvilket andelen af afgørelser, hvor den besluttende myndighed har tildelt international beskyttelse, ifølge de seneste årlige EU-dækkende data fra Eurostat er på 20 % eller derunder, medmindre den besluttende myndighed vurderer, at der er sket en væsentlig ændring i det pågældende tredjeland siden offentliggørelsen af de pågældende data fra Eurostat, eller at ansøgeren tilhører en kategori af personer, for hvilke andelen på 20 % eller derunder ikke kan anses for at være repræsentativ for deres behov for beskyttelse, idet der bl.a. tages hensyn til de betydelige forskelle mellem afgørelser i første instans og endelige afgørelser.

Hvis Asylagenturet har udarbejdet et vejledende notat om et oprindelsesland i overensstemmelse med artikel 11 i forordning (EU) 2021/2303, som viser, at der er sket en væsentlig ændring i det pågældende tredjeland siden offentliggørelsen af de relevante data fra Eurostat, anvender medlemsstaterne dette vejledende notat som reference for anvendelsen af dette stykkes første afsnit, litra j).

2. Hvis den besluttende myndighed vurderer, at behandlingen af ansøgningen omfatter faktiske eller retlige forhold, som er for komplekse til at blive behandlet efter en fremskyndet behandlingsprocedure, kan den fortsætte realitetsbehandlingen i overensstemmelse med artikel 35, stk. 4, og artikel 39. I dette tilfælde skal den pågældende ansøger underrettes om procedureændringen.
3. Den fremskyndede behandlingsprocedure må kun anvendes på uledsagede mindreårige, hvis:
 - a) ansøgeren kommer fra et tredjeland, som kan betragtes som et sikkert oprindelsesland som omhandlet i denne forordning
 - b) der er rimelig grund til at betragte ansøgeren som en fare for medlemsstatens nationale sikkerhed eller offentlige orden, eller ansøgeren er blevet tvangsudsendt på grund af alvorlige trusler mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden i henhold til national ret
 - c) ansøgningen er en fornyet ansøgning, som ikke er uantagelig

- d) ansøgeren, efter at have haft fuld mulighed for at give en tilfredsstillende redegørelse herfor, anses for forsættligt at have vildledt myndighederne ved at fremlægge falske oplysninger eller dokumenter eller ved at tilbageholde relevante oplysninger eller dokumenter, navnlig med hensyn til sin identitet eller nationalitet, som kunne have haft en negativ indvirkning på afgørelsen, eller hvis der er klare grunde til at antage, at ansøgeren i ond tro har ødelagt eller bortskaffet et identitets- eller rejsedokument for at forhindre, at vedkommendes identitet eller nationalitet fastslås, eller
- e) ansøgeren er statsborger eller, hvis der er tale om statsløse, tidligere har haft sædvanligt opholdssted i et tredjeland, for hvilket andelen af afgørelser, hvor den besluttende myndighed har tildelt international beskyttelse, ifølge de seneste årlige EU-dækkende data fra Eurostat er på 20 % eller derunder, medmindre den besluttende myndighed vurderer, at der er sket en væsentlig ændring i det pågældende tredjeland siden offentliggørelsen af de pågældende data fra Eurostat, eller at ansøgeren tilhører en kategori af personer, for hvilke andelen på 20 % eller derunder ikke kan anses for at være repræsentativ for deres behov for beskyttelse, idet der bl.a. tages hensyn til de betydelige forskelle mellem afgørelser i første instans og endelige afgørelser.

Hvis Asylagenturet har udarbejdet et vejledende notat om et oprindelsesland i overensstemmelse med artikel 11 i forordning (EU) 2021/2303, som viser, at der er sket en væsentlig ændring i det pågældende tredjeland siden offentliggørelsen af de relevante data fra Eurostat, anvender medlemsstaterne dette vejledende notat som reference for anvendelsen af dette stykkes første afsnit, litra e).

Artikel 43

Betingelser for at anvende grænseproceduren ved asyl

1. Efter den screening, der gennemføres i overensstemmelse med forordning (EU) .../...⁺, hvis det er relevant, og forudsat at ansøgeren endnu ikke har fået tilladelse til at rejse ind på medlemsstaternes område, kan en medlemsstat i overensstemmelse med de grundlæggende principper og garantier i kapitel II behandle en ansøgning efter en grænseprocedure, hvis ansøgningen er fremsat af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs, der ikke opfylder betingelserne for indrejse på en medlemsstats område, jf. artikel 6 i forordning (EU) 2016/399. Grænseproceduren kan anvendes:
 - a) efter fremsættelse af en ansøgning ved et grænseovergangssted eller i et transitområde
 - b) efter pågribelse i forbindelse med uautoriseret passage af de ydre grænser
 - c) efter ilandsætning på en medlemsstats område efter en eftersøgnings- og redningsoperation
 - d) efter omfordeling i overensstemmelse med artikel 67, stk. 11, i forordning (EU) .../...⁺⁺.

⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 20/24 (2020/0278(COD)) i teksten.

⁺⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) i teksten.

2. Ansøgere, der er omfattet af grænseproceduren, gives ikke tilladelse til at rejse ind på en medlemsstats område, uden at det berører artikel 51, stk. 2, og artikel 53, stk. 2. De foranstaltninger, som medlemsstaterne træffer for at forhindre ulovlig indrejse på deres område, skal være i overensstemmelse med direktiv (EU) .../...⁺.
3. Uanset artikel 51, stk. 2, første afsnit, sidste punktum, gives ansøgeren ikke tilladelse til at rejse ind på medlemsstatens område, hvis:
 - a) ansøgeren ikke har ret til at forblive på en medlemsstats område i overensstemmelse med artikel 10, stk. 4, litra a) eller c)
 - b) ansøgeren ikke har ret til at forblive på en medlemsstats område i overensstemmelse med artikel 68 og ikke inden for den gældende frist har anmodet om tilladelse til at forblive på området med henblik på en klageprocedure
 - c) ansøgeren ikke har ret til at forblive på en medlemsstats område i overensstemmelse med artikel 68, og en ret har truffet afgørelse om, at ansøgeren ikke skal have tilladelse til at forblive på området, indtil resultatet af klagen foreligger.

I de sager, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, hvor ansøgeren har været genstand for en afgørelse om tilbagesendelse, der er udstedt i overensstemmelse med direktiv 2008/115/EF, eller er blevet nægtet indrejse i overensstemmelse med artikel 14 i forordning (EU) 2016/399, finder artikel 4 i forordning (EU) .../...⁺⁺ anvendelse.

⁺ EUT: Indsæt nummeret på direktivet i dokument PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)) i teksten.

⁺⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 17/24 (2016/0224B(COD)) i teksten.

4. Uden at dette berører og som supplement til den overvågningsmekanisme, der er fastsat i artikel 14 i forordning (EU) 2021/2303, sørger hver medlemsstat for en mekanisme til overvågning af de grundlæggende rettigheder i forbindelse med grænseproceduren, der opfylder kriterierne i artikel 10 i forordning (EU) .../...⁺.

Artikel 44

Afgørelser inden for rammerne af grænseproceduren ved asyl

1. Ved anvendelse af en grænseprocedure kan der træffes afgørelse om følgende:
 - a) en ansøgnings uantagelighed i overensstemmelse med artikel 38
 - b) en ansøgnings realitet, hvis en af de omstændigheder, der er omhandlet i artikel 42, stk. 1, litra a)-g) og j), og stk. 3, litra b), gør sig gældende.
2. Hvis antallet af ansøgere overstiger det antal, der er omhandlet i artikel 47, stk. 1, gives der med henblik på at træffe afgørelse om, hvem der skal underkastes en grænseprocedure i henhold til artikel 42, stk. 1, litra c), f) eller j), eller stk. 3, litra b), prioritet til følgende kategorier af ansøgninger:
 - a) ansøgninger fra visse tredjelandsstatsborgere eller, hvis der er tale om statsløse, personer, der tidligere har haft sædvanligt opholdssted i et tredjeland, som i tilfælde af afslag har større sandsynlighed for at blive sendt tilbage, alt efter hvad der er relevant, til deres oprindelsesland, til det land, hvor vedkommende tidligere har haft sædvanligt opholdssted, til et sikkert tredjeland eller til et første asylland som omhandlet i denne forordning

⁺ EUT: Indsæt nummeret på direktivet i dokument PE-CONS 20/24 (2020/0278(COD)) i teksten.

- b) ansøgninger fra visse tredjelandstatsborgere eller, hvis der er tale om statsløse, personer, der tidligere har haft sædvanligt opholdssted i et tredjeland, der af vægtige grunde anses for at udgøre en fare for en medlemsstats nationale sikkerhed eller offentlige orden
 - c) uden at det berører litra b), ansøgninger fra visse tredjelandstatsborgere eller, hvis der er tale om statsløse, personer, der tidligere har haft sædvanligt opholdssted i et tredjeland, der ikke er mindreårige eller deres familiemedlemmer.
3. Når grænseproceduren anvendes på mindreårige og deres familiemedlemmer, gives der prioritet til behandlingen af deres ansøgninger.

Medlemsstaterne kan også give prioritet til behandlingen af ansøgninger fra visse tredjelandstatsborgere eller, hvis der er tale om statsløse, personer, der tidligere har haft sædvanligt opholdssted i et tredjeland, som i tilfælde af afslag har større sandsynlighed for at blive sendt tilbage, alt efter hvad der er relevant, til deres oprindelsesland, til det land, hvor vedkommende tidligere har haft sædvanligt opholdssted, til et sikkert tredjeland eller til et første asylland som omhandlet i denne forordning.

Artikel 45

Obligatorisk anvendelse af grænseproceduren ved asyl

1. En medlemsstat behandler en ansøgning efter en grænseprocedure i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 43, stk. 1, hvis en af de omstændigheder, der er omhandlet i artikel 42, stk. 1, litra c), f) eller j), gør sig gældende.

2. Hvis omstændighederne omhandlet i artikel 42, stk. 1, litra f), gør sig gældende, og uden at det berører artikel 54, træffer medlemsstaterne passende foranstaltninger til så vidt muligt at opretholde familiens enhed i forbindelse med grænseproceduren.
3. Med henblik på stk. 2 og at sikre familiens enhed forstås ved "medlemmer af denne ansøgers familie", for så vidt som familien allerede bestod før ansøgerens ankomst til medlemsstaternes område, følgende medlemmer af ansøgerens familie, der befinder sig på samme medlemsstats område i forbindelse med ansøgningen om international beskyttelse:
 - a) ansøgerens ægtefælle eller ugifte partner i et fast forhold, hvis ugifte par i den pågældende medlemsstats ret eller praksis behandles på lige fod med gifte par
 - b) mindreårige børn af par som omhandlet i litra a) eller af ansøgeren, på betingelse af at de er ugifte, og uanset om de er født i eller uden for ægteskab eller er adopteret som defineret i national ret
 - c) såfremt ansøgeren er mindreårig og ugift: ansøgerens far, mor eller en anden voksen, der er ansvarlig for ansøgeren i henhold til ret eller praksis i den medlemsstat, hvor den voksne opholder sig
 - d) såfremt ansøgeren er mindreårig og ugift: ansøgerens søskende, forudsat at de er ugifte og mindreårige.

Med henblik på første afsnit, litra b), c) og d), anses en mindreårig på grundlag af en individuel vurdering for ugift, hvis ægteskabet ikke kunne have været indgået i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats nationale ret, navnlig under henvisning til den lovlige ægteskabsalder.

4. Hvis Kommissionen på grundlag af oplysninger, der er indhentet inden for rammerne af den overvågning, som foretages i henhold til artikel 14 og 15 i forordning (EU) 2021/2303, har grund til at antage, at en medlemsstat ikke opfylder kravene i artikel 54, stk. 2, henstiller den straks til suspension af anvendelsen af grænseproceduren på familier med mindreårige i henhold til artikel 53, stk. 2, litra b). Kommissionen offentliggør denne henstilling.

Den pågældende medlemsstat tager størst muligt hensyn til Kommissionens henstilling med hensyn til sine forpligtelser i henhold til artikel 53, stk. 2, litra b), og med henblik på at afhjælpe eventuelle konstaterede mangler for at sikre fuld overholdelse af kravene i artikel 54, stk. 2. Den pågældende medlemsstat underretter Kommissionen om de foranstaltninger, der er truffet for at efterkomme henstillingen.

Artikel 46

Tilstrækkelig kapacitet på EU-plan

Tilstrækkelig kapacitet på EU-plan anses for at være 30 000.

Artikel 47

En medlemsstats tilstrækkelige kapacitet

1. Kommissionen beregner ved hjælp af gennemførelsesretsakter det antal, der svarer til hver medlemsstats tilstrækkelige kapacitet, ved anvendelse af formlen i stk. 4.

Uden at det berører stk. 3, fastsætter Kommissionen også ved hjælp af gennemførelsesretsakter det maksimale antal ansøgninger, en medlemsstat skal behandle i forbindelse med grænseproceduren pr. år. Dette maksimale antal skal være to gange det antal, der opnås ved anvendelse af formlen i stk. 4, fra den ... [datoen for denne forordnings anvendelse], tre gange det antal, der opnås ved anvendelse af formlen i stk. 4, fra den ... [et år efter datoen for denne forordnings anvendelse], og fire gange det antal, der opnås ved anvendelse af formlen i stk. 4, fra den ... [to år efter datoen for denne forordnings anvendelse].

2. Hvis en medlemsstats tilstrækkelige kapacitet som omhandlet i stk. 1, første afsnit, er nået, er den pågældende medlemsstat ikke længere forpligtet til at gennemføre grænseprocedurer i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 43, stk. 1, hvor de omstændigheder, der er omhandlet i artikel 42, stk. 1, litra j), gør sig gældende.

3. Hvis en medlemsstat har behandlet det maksimale antal ansøgninger omhandlet i stk. 1, andet afsnit, er den pågældende medlemsstat ikke længere forpligtet til at gennemføre grænseprocedurer i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 43, stk. 1, hvor de omstændigheder, der er omhandlet i artikel 42, stk. 1, litra c) eller j), gør sig gældende. Medlemsstaten fortsætter ikke desto mindre med at behandle i grænseproceduren ansøgninger fra tredjelandsstatsborgere, der er omfattet af de omstændigheder, der er omhandlet i artikel 42, stk. 1, litra f), og stk. 3, litra b).
4. Det antal, der er omhandlet i stk. 1, første afsnit, beregnes ved at gange det antal, der er fastsat i artikel 46, med summen af irregulære passager af de ydre grænser, ankomster efter eftersøgnings- og redningsoperationer og nægtelse af indrejse ved den ydre grænse i den pågældende medlemsstat i de foregående tre år og dividere det samlede resultat med summen af irregulære passager af de ydre grænser, ankomster efter eftersøgnings- og redningsoperationer og nægtelse af indrejse ved den ydre grænse i Unionen som helhed i samme periode ifølge de seneste data fra Frontex og Eurostat.
5. Den første sådan gennemførelsesretsakt som omhandlet i stk. 1 vedtages af Kommissionen den ... [to måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] og den 15. oktober hvert tredje år derefter.

Efter Kommissionens vedtagelse af en gennemførelsesretsakt som omhandlet i stk. 1 sikrer hver medlemsstat inden for seks måneder fra vedtagelsen af den anden og alle efterfølgende af sådanne gennemførelsesretsakter, at den har den tilstrækkelige kapacitet, der er fastsat i nævnte gældende gennemførelsesretsakter. Med henblik på den første sådan gennemførelsesretsakt sikrer medlemsstaterne, at de har den tilstrækkelige kapacitet, der er fastsat i nævnte gældende gennemførelsesretsakt, før den ... [datoen for denne forordnings anvendelse].

Artikel 48

Foranstaltning, der anvendes, hvis en medlemsstats tilstrækkelige kapacitet er nået

1. Hvis antallet af ansøgere, der på et givet tidspunkt er omfattet af grænseproceduren ved asyl i en medlemsstat, i kombination med antallet af personer, der er omfattet af en grænseprocedure ved tilbagesendelse, der er fastsat i henhold til forordning (EU) .../...⁺ eller, hvor det er relevant, en tilsvarende grænseprocedure ved tilbagesendelse, der er fastsat i henhold til national ret, er lig med eller højere end det antal, der er fastsat for den pågældende medlemsstat i Kommissionens gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i artikel 47, stk. 1, første afsnit, kan den pågældende medlemsstat give Kommissionen meddelelse herom.
2. Hvis en medlemsstat giver Kommissionen meddelelse i overensstemmelse med stk. 1, uanset artikel 45, stk. 1, er den pågældende medlemsstat ikke forpligtet til efter grænseproceduren at behandle ansøgninger fremsat af ansøgere som omhandlet i artikel 42, stk. 1, litra j), på et tidspunkt, hvor antallet af ansøgere, der er omfattet af grænseproceduren i den pågældende medlemsstat, er lig med eller højere end antallet omhandlet i artikel 47, stk. 1, første afsnit.

⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 17/24 (2016/0224B(COD)) i teksten.

3. Foranstaltningen i stk. 2 anvendes på grundlag af tilstrømning og udstrømning, og den pågældende medlemsstat er forpligtet til at fortsætte med at behandle efter grænseproceduren ansøgninger, der er fremsat af ansøgere som omhandlet i artikel 42, stk. 1, litra j), så snart antallet af ansøgere, der er omfattet af grænseproceduren i den pågældende medlemsstat på et hvilket som helst givet tidspunkt, er lavere end det antal, der er omhandlet i artikel 47, stk. 1, første afsnit.
4. Foranstaltningen i stk. 2 kan anvendes af en medlemsstat i resten af samme kalenderår, der begynder dagen efter datoen for meddelelsen i henhold til stk. 1.

Artikel 49

Meddelelse fra en medlemsstat, hvis den tilstrækkelige kapacitet er nået

1. Den i artikel 48 omhandlede meddelelse skal indeholde følgende oplysninger:
 - a) antallet af ansøgere, der er omfattet af grænseproceduren ved asyl, en grænseprocedure ved tilbagesendelse fastsat i henhold til forordning (EU) .../...⁺ eller, hvor det er relevant, en tilsvarende grænseprocedure ved tilbagesendelse, der er fastsat i national ret, i den pågældende medlemsstat på tidspunktet for meddelelsen
 - b) den i artikel 48 omhandlede foranstaltning, som den pågældende medlemsstat har til hensigt at anvende eller fortsat at anvende

⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 17/24 (2016/0224B(COD)) i teksten.

- c) en velunderbygget begrundelse til støtte for den pågældende medlemsstats hensigt, der beskriver, hvordan anvendelsen af den pågældende foranstaltning kan bidrage til at håndtere situationen, og, hvor det er relevant, andre foranstaltninger, som den pågældende medlemsstat har vedtaget eller påtænker at vedtage på nationalt plan for at lette situationen, herunder dem, der er omhandlet i artikel 6, stk. 3, i forordning (EU) .../...⁺.
2. Medlemsstaterne kan give Kommissionen meddelelse i overensstemmelse med denne forordnings artikel 48 som led i den meddelelse, der er omhandlet i artikel 58 og 59 i forordning (EU) .../...⁺, hvor det er relevant.
3. Hvis en medlemsstat giver Kommissionen meddelelse i overensstemmelse med artikel 48, underretter den pågældende medlemsstat de øvrige medlemsstater herom.
4. En medlemsstat, der anvender foranstaltningen omhandlet i artikel 48, skal månedligt underrette Kommissionen om følgende elementer:
- a) antallet af ansøgere, der er omfattet af grænseproceduren i den pågældende medlemsstat på det pågældende tidspunkt
 - b) udviklingen i tilstrømning og udstrømning af antallet af personer, der er omfattet af grænseprocedurer, for hver uge i den pågældende måned
 - c) antallet af medarbejdere, der er ansvarlige for at behandle ansøgninger i forbindelse med grænseproceduren
 - d) den gennemsnitlige varighed af behandlingen under procedurens administrative trin, og

⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) i teksten.

- e) den gennemsnitlige varighed for en rets behandling af, en anmodning om tilladelse til at forblive på det pågældende område, indtil resultatet af klagen foreligger.

Kommissionen overvåger anvendelsen af foranstaltningen omhandlet i denne forordnings artikel 48 og evaluerer med henblik herpå oplysninger givet af medlemsstaterne.

Kommissionen giver i den rapport, der omhandles i artikel 9 i forordning (EU) .../...⁺, en vurdering af anvendelsen af foranstaltningen omhandlet i nærværende forordnings artikel 48 i hver medlemsstat.

Artikel 50

Meddelelse fra en medlemsstat, hvis det årlige maksimale antal ansøgninger er nået

Hvis antallet af ansøgninger, der er blevet behandlet i forbindelse med grænseproceduren i en medlemsstat inden for et kalenderår, er lig med eller højere end det maksimale antal ansøgninger, der er fastsat for den pågældende medlemsstat i gennemførelsesretsakten omhandlet i artikel 47, stk. 1, kan den pågældende medlemsstat give Kommissionen meddelelse herom.

Hvis medlemsstaten har givet Kommissionen meddelelse i overensstemmelse med nærværende artikels første stykke, undersøger Kommissionen med det samme de oplysninger, som den pågældende medlemsstat har fremlagt, for at kontrollere, at den pågældende medlemsstat i forbindelse med grænseproceduren siden begyndelsen af kalenderåret har behandlet et antal ansøgninger, der er lig med eller højere end det antal, der er fastsat for den pågældende medlemsstat i gennemførelsesretsakten omhandlet i artikel 47, stk. 1.

⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) i teksten.

Når kontrollen er afsluttet, giver Kommissionen ved hjælp af en gennemførelsesretsakt den pågældende medlemsstat tilladelse til at undlade at behandle i grænseproceduren ansøgninger fra ansøgere som omhandlet i artikel 42, stk. 1, litra c) og j).

En sådan tilladelse fritager ikke medlemsstaten fra forpligtelsen til at behandle i grænseproceduren ansøgninger fra ansøgere som omhandlet i artikel 42, stk. 1, litra f), og stk. 5, litra b).

Artikel 51

Frister

1. Uanset denne forordnings artikel 28 skal ansøgninger, der behandles efter en grænseprocedure, være indgivet senest fem dage efter den første registrering eller efter en overførsel i henhold til artikel 67, stk. 11, i forordning (EU) .../...⁺ senest fem dage efter det tidspunkt, hvor ansøgeren ankommer til den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling, efter en sådan overførsel, forudsat at ansøgeren gives reel mulighed herfor. Manglende overholdelse af fristen på fem dage berører ikke den fortsatte anvendelse af grænseproceduren.
2. Grænseproceduren skal være så kort som mulig og samtidig muliggøre en fuldstændig og retfærdig behandling af ansøgningerne. Med forbehold af dette stykkes tredje afsnit varer grænseproceduren højst 12 uger fra det tidspunkt, hvor ansøgningen er registreret, og indtil ansøgeren ikke længere har ret til at forblive på området og ikke har tilladelse til at forblive på området. Efter denne periode gives ansøgeren tilladelse til at rejse ind på medlemsstatens område, medmindre artikel 4 i forordning (EU) .../...⁺⁺ finder anvendelse.

⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) i teksten.

⁺⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 17/24 (2016/0224B(COD)) i teksten.

Uanset artikel 35 fastsætter medlemsstaterne bestemmelser om varigheden af behandlingsproceduren, af en rets behandling af en anmodning om ret til at forblive på området indgivet i overensstemmelse med artikel 68, stk. 4 og 5, og, hvor det er relevant, af klageproceduren. Den fastsatte varighed sikrer, at alle disse forskellige proceduremæssige skridt er afsluttet senest 12 uger efter ansøgningens registrering.

Fristen på 12 uger kan forlænges til 16 uger, hvis den medlemsstat, som personen overføres til i henhold til artikel 67, stk. 11, i forordning (EU) .../...⁺, anvender grænseproceduren.

Artikel 52

Afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, og til hvilken medlemsstat der skal ske omfordeling

1. Hvis betingelserne for grænseproceduren finder anvendelse, skal medlemsstaterne beslutte at gennemføre proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen, som fastsat i forordning (EU) .../...⁺, på de steder, hvor grænseproceduren vil blive gennemført, uden at det berører de frister, der er fastsat i nærværende forordnings artikel 51, stk. 2.
2. Hvis betingelserne for at anvende grænseproceduren er opfyldt i den medlemsstat, hvorfra en ansøger er overført, kan grænseproceduren anvendes af den medlemsstat, som ansøgeren overføres til, i overensstemmelse med artikel 67, stk. 11, i forordning (EU) .../...⁺, uden at det berører de frister, der er fastsat i nærværende forordnings artikel 51, stk. 2.

⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) i teksten.

Artikel 53

Undtagelser fra grænseproceduren ved asyl

1. Grænseproceduren må kun anvendes på uledsagede mindreårige under de omstændigheder, der er omhandlet i artikel 42, stk. 3, litra b). Hvis der er tvivl om ansøgerens alder, gennemfører de kompetente myndigheder med det samme en aldersvurdering i overensstemmelse med artikel 25.
2. Medlemsstaterne undlader at anvende eller ophører med at anvende grænseproceduren på et hvilket som helst stadium i proceduren, hvis:
 - a) den besluttende myndighed finder, at der ikke, eller ikke længere, er nogen begrundelse for at afvise en ansøgning som uantagelig eller for at anvende den fremskyndede behandlingsprocedure
 - b) den nødvendige støtte ikke kan ydes til ansøgere med særlige modtagelsesbehov, herunder mindreårige, i overensstemmelse med kapitel IV i direktiv (EU) .../...⁺, på de steder, der er omhandlet i artikel 54
 - c) der ikke kan ydes den nødvendige bistand til ansøgere med behov for særlige proceduremæssige garantier på de steder, der er omhandlet i artikel 54
 - d) der er relevante lægelige grunde, herunder vedrørende mental sundhed, til ikke at anvende grænseproceduren

⁺ EUT: Indsæt nummeret på direktivet i dokument PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)) i teksten.

- e) de garantier og betingelser vedrørende frihedsberøvelse, der er fastsat i artikel 10-13 i direktiv (EU) .../...⁺, ikke er opfyldt eller ikke længere er opfyldt, og grænseproceduren ikke kan anvendes i forbindelse med den pågældende ansøger uden brug af frihedsberøvelse.

I de tilfælde, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, tillader den kompetente myndighed, at ansøgeren rejser ind på medlemsstatens område, og anvender den passende procedure i kapitel III.

Artikel 54

Steder for gennemførelse af grænseproceduren ved asyl

1. Under behandlingen af ansøgninger, der er omfattet af grænseproceduren, kræver en medlemsstat i henhold til artikel 9 i direktiv (EU) .../...⁺, og uden at det berører nævnte direktivs artikel 10, at ansøgerne som hovedregel opholder sig ved eller i nærheden af de ydre grænser eller transitområderne eller på andre udpegede steder inden for deres område, idet der tages fuldt hensyn til denne medlemsstats særlige geografiske forhold.
2. Uden at det berører artikel 47, sikrer medlemsstaterne, at familier med mindreårige opholder sig i modtagelsesfaciliteter, der passer til deres behov, efter at have vurderet barnets tarv, og sikrer en levestandard, der er passende for den mindreåriges fysiske, mentale, åndelige, moralske og sociale udvikling, under fuld overholdelse af kravene i kapitel IV i direktiv (EU) .../...⁺.

⁺ EUT: Indsæt nummeret på direktivet i dokument PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)) i teksten.

3. Hver medlemsstat underretter Kommissionen senest den ... [to måneder inden datoen for denne forordnings anvendelse] om, på hvilke steder grænseproceduren vil blive gennemført, herunder når artikel 45 anvendes. Medlemsstaterne sikrer, at der er tilstrækkelig kapacitet på disse steder til at behandle de ansøgninger, der er omfattet af artikel 45. Ændringer i udpegelsen af de steder, hvor grænseproceduren gennemføres, meddeles Kommissionen senest to måneder, efter at ændringerne har fundet sted.
4. Kravet om at opholde sig på et bestemt sted i overensstemmelse med stk. 1, 2 og 3 betragtes ikke som tilladelse til indrejse og ophold på en medlemsstats område.
5. Hvis der er behov for at overføre en ansøger, der er omfattet af grænseproceduren, til den besluttende myndighed eller til en kompetent ret i første instans med henblik på en sådan procedure eller med henblik på at modtage lægebehandling, udgør den pågældende rejse ikke i sig selv en indrejse på en medlemsstats område.

Artikel 55

Fornyede ansøgninger

1. En ansøgning, der fremsættes, når der endnu ikke er truffet endelig afgørelse om en tidligere ansøgning fra samme ansøger, betragtes som yderligere forklaring og ikke som en ny ansøgning.

Denne yderligere forklaring behandles i den ansvarlige medlemsstat inden for rammerne af den igangværende behandling som led i den administrative procedure eller inden for rammerne af en hvilken som helst igangværende klageprocedure, for så vidt den kompetente ret kan tage hensyn til de elementer, der ligger til grund for den yderligere forklaring.

2. En ny ansøgning, der fremsættes i en medlemsstat, efter at der er truffet endelig afgørelse om en tidligere ansøgning fra samme ansøger, betragtes som en fornyet ansøgning og behandles af den ansvarlige medlemsstat.
3. En fornyet ansøgning underkastes en indledende behandling, hvor den besluttende myndighed tager stilling til, om der er fremkommet, eller om ansøgeren har fremlagt, nye elementer, som:
 - a) i væsentlig grad øger sandsynligheden for, at ansøgeren kan anerkendes som person med international beskyttelse i overensstemmelse med forordning (EU) .../...⁺, eller
 - b) vedrører en tidligere anvendt uantagelighedsgrund, hvis den tidligere ansøgning blev afvist som uantagelig.
4. Den indledende behandling foretages på grundlag af skriftlige bemærkninger eller en personlig samtale i overensstemmelse med de grundlæggende principper og garantier i kapitel II. Navnlig kan den personlige samtale udelades i de tilfælde, hvor det fremgår af de skriftlige bemærkninger, at ansøgningen ikke bibringer nye elementer som omhandlet i stk. 3.

⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) i teksten.

5. De elementer, som ansøgeren fremlægger, anses kun for at være nye, hvis ansøgeren uden egen skyld var ude af stand til at fremlægge disse elementer i forbindelse med den tidligere ansøgning. Eventuelle elementer, som ansøgeren kunne have fremlagt tidligere, tages ikke i betragtning, medmindre de i betydelig grad øger sandsynligheden for, at ansøgningen ikke er uantagelig, eller for at ansøgeren anerkendes med henblik på international beskyttelse, eller hvis en tidligere ansøgning blev afvist som implicit trukket tilbage i overensstemmelse med artikel 41 uden realitetsbehandling.
6. Hvis ansøgeren har fremlagt, eller der er fremkommet, nye elementer som omhandlet i stk. 3, realitetsbehandles ansøgningen yderligere, medmindre ansøgningen kan betragtes som uantagelig af en anden grund i artikel 38, stk. 1.
7. Hvis ansøgeren ikke har fremlagt, eller der ikke er fremkommet, nye elementer som omhandlet i stk. 3, afvises ansøgningen som uantagelig i henhold til artikel 38, stk. 2.

Artikel 56

Undtagelser fra retten til at forblive på området i tilfælde af fornyede ansøgninger

Uden at dette berører princippet om non-refoulement, kan medlemsstaterne se bort fra retten til at forblive på deres område og fravige artikel 68, stk. 5, litra d), hvis:

- a) der er indgivet en første fornyet ansøgning alene for at forsinke eller forhindre fuldbyrdelsen af en afgørelse, som ville føre til, at ansøgeren umiddelbart ville blive sendt ud af den pågældende medlemsstat, og som ikke behandles yderligere i henhold til artikel 55, stk. 7, eller

- b) der fremsættes en eller flere fornyede ansøgninger i en medlemsstat, efter at der er truffet endelig afgørelse om afvisning af en tidligere fornyet ansøgning som uantagelig eller som grundløs eller åbenbart grundløs.

AFDELING V

BEGREBERNE SIKKERT LAND

Artikel 57

Begrebet effektiv beskyttelse

1. Et tredjeland, der har ratificeret og overholder Genèvekonventionen inden for rammerne af de undtagelser eller begrænsninger, som det pågældende tredjeland har foretaget som tilladt i henhold til denne konvention, anses for at sikre effektiv beskyttelse. I tilfælde af geografiske begrænsninger fra tredjelandets side vurderes det efter kriterierne i stk. 2, om der ydes beskyttelse for personer, der ikke er omfattet af Genèvekonventionens anvendelsesområde.
2. I andre tilfælde end dem, der er omhandlet i stk. 1, anses det pågældende tredjeland kun for at sikre en effektiv beskyttelse, hvis følgende kriterier som minimum er opfyldt:
 - a) de personer, der er omhandlet i stk. 1, har tilladelse til at forblive på det pågældende tredjelands område
 - b) de personer, der er omhandlet i stk. 1, har adgang til tilstrækkelige subsistensmidler til at opretholde en passende levestandard i forhold til den generelle situation i det pågældende værtstredjeland

- c) de personer, der er omhandlet i stk. 1, har adgang til lægebehandling og absolut nødvendig behandling af sygdomme på de betingelser, der generelt gør sig gældende i det pågældende tredjeland
- d) de personer, der er omhandlet i stk. 1, har adgang til uddannelse på de betingelser, der generelt gør sig gældende i det pågældende tredjeland, og
- e) der er effektiv beskyttelse, som forbliver tilgængelig, indtil der kan findes en varig løsning.

Artikel 58

Begrebet første asylland

1. Et tredjeland må kun betragtes som første asylland for en ansøger, hvis i det pågældende land:
 - a) ansøgeren før rejsen til Unionen modtog effektiv beskyttelse i overensstemmelse med Genèvekonventionen som omhandlet i artikel 57, stk. 1, eller modtog effektiv beskyttelse som omhandlet i artikel 57, stk. 2, og vedkommende fortsat kan nyde godt af denne beskyttelse
 - b) ansøgerens liv og frihed ikke er truet på grund af race, religion, nationalitet, tilhørsforhold til en bestemt social gruppe eller politisk overbevisning
 - c) ansøgeren ikke er udsat for nogen reel risiko for alvorlig overlast som defineret i artikel 15 i forordning (EU) .../...⁺

⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) i teksten.

- d) ansøgeren er beskyttet mod refoulement i overensstemmelse med Genèvekonventionen og mod udsendelse i strid med retten til beskyttelse mod tortur og grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf som fastsat i folkeretten.
2. Begrebet første asyl land må kun anvendes, hvis ansøgeren ikke kan tilvejebringe elementer, som begrundet, at begrebet første asyl land ikke finder anvendelse på vedkommende, inden for rammerne af en individuel vurdering.
 3. Et tredjeland må kun betragtes som første asyl land for en uledsaget mindreårig, hvis det ikke strider mod vedkommendes tarv, og hvis medlemsstaternes myndigheder fra det pågældende tredjelands myndigheder først har modtaget tilsagn om, at disse myndigheder overtager ansvaret for den uledsagede mindreårige, og at vedkommende omgående vil nyde godt af effektiv beskyttelse som defineret i artikel 57.
 4. Hvis begrebet første asyl land anvendes til at afvise en ansøgning som uantagelig, skal den besluttende myndighed:
 - a) underrette ansøgeren i overensstemmelse med artikel 36, og
 - b) forsyne vedkommende med et dokument, der på det pågældende tredjelands sprog orienterer dette lands myndigheder om, at substansen i ansøgningen som en konsekvens af anvendelsen af begrebet første asyl land ikke har været behandlet.

5. Hvis det pågældende tredjeland ikke tillader ansøgeren at genindrejse på sit område eller ikke svarer inden for en frist fastsat af den kompetente myndighed, skal ansøgeren have adgang til proceduren i overensstemmelse med de grundlæggende principper og garantier i kapitel II og kapitel III, afdeling I.

Artikel 59

Begrebet sikkert tredjeland

1. Et tredjeland må kun udpeges som sikkert tredjeland, hvis i det pågældende land:
- a) ikkestatsborgeres liv og frihed ikke er truet på grund af race, religion, nationalitet, tilhørsforhold til en bestemt social gruppe eller politisk overbevisning
 - b) ikkestatsborgere ikke er udsat for nogen reel risiko for alvorlig overlast som defineret i artikel 15 i forordning (EU) .../...⁺
 - c) ikkestatsborgere er beskyttet mod refoulement i overensstemmelse med Genèvekonventionen og mod udsendelse i strid med retten til beskyttelse mod tortur og grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf som fastsat i folkeretten
 - d) der er mulighed for at anmode om og, hvis betingelserne er opfyldt, modtage effektiv beskyttelse som defineret i artikel 57.

⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) i teksten.

2. Udpegelsen af et tredjeland som et sikkert tredjeland på både EU-plan og nationalt plan kan ske med undtagelser for bestemte dele af dets område eller for klart identificerbare personkategorier.
3. Vurderingen af, om et tredjeland må udpeges som et sikkert tredjeland efter denne forordning, baseres på en række relevante og disponible informationskilder, herunder oplysninger fra medlemsstaterne, Asylagenturet, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, De Forenede Nationers Højkommissariat for Flygtninge, Europarådet og andre relevante internationale organisationer.
4. Begrebet sikkert tredjeland kan anvendes:
 - a) hvis et tredjeland er blevet udpeget som sikkert tredjeland på EU-plan eller nationalt plan i overensstemmelse med artikel 60 eller 64, eller
 - b) i forbindelse med en specifik ansøger, hvis landet ikke er udpeget som sikkert tredjeland på EU-plan eller nationalt plan, forudsat at betingelserne i stk. 1 er opfyldt med hensyn til den pågældende ansøger.
5. Begrebet sikkert tredjeland må kun anvendes, forudsat at:
 - a) ansøgeren ikke kan tilvejebringe elementer, som begrunder, at begrebet sikkert tredjeland ikke finder anvendelse på vedkommende, inden for rammerne af en individuel vurdering
 - b) der er en forbindelse mellem ansøgeren og det pågældende tredjeland, som gør, at det vil være rimeligt for vedkommende at tage til det pågældende land.

6. Et tredjeland må kun betragtes som et sikkert tredjeland for en uledsaget mindreårig, hvis det ikke strider mod vedkommendes tarv, og hvis medlemsstaternes myndigheder fra det pågældende tredjelands myndigheder først har modtaget tilsagn om, at disse myndigheder overtager ansvaret for den uledsagede mindreårige, og at vedkommende omgående vil have adgang til effektiv beskyttelse som fastsat i artikel 57.
7. Hvis Unionen og et tredjeland i henhold til artikel 218 i TEUF i fællesskab har indgået en aftale om, at migranter, der modtages i henhold til denne aftale, vil blive beskyttet i overensstemmelse med de relevante internationale standarder og under fuld overholdelse af princippet om non-refoulement, kan betingelserne i denne artikel vedrørende status som sikkert tredjeland formodes at være opfyldt, uden at dette berører stk. 5 og 6.
8. Hvis begrebet sikkert tredjeland anvendes til at afvise en ansøgning som uantagelig, skal den besluttende myndighed:
 - a) underrette ansøgeren i overensstemmelse med artikel 36, og
 - b) forsyne vedkommende med et dokument, der på det pågældende tredjelands sprog orienterer dette lands myndigheder om, at substansen i ansøgningen som en konsekvens af anvendelsen af begrebet sikkert tredjeland ikke har været behandlet.
9. Hvis det pågældende tredjeland ikke tillader ansøgeren at indrejse eller genindrejse på sit område, skal ansøgeren have adgang til proceduren i overensstemmelse med de grundlæggende principper og garantier i kapitel II og kapitel III, afdeling I.

Artikel 60

Udpegelse af sikre tredjelande på EU-plan

1. Tredjelande udpeges som sikre tredjelande på EU-plan på de betingelser, der er fastsat i artikel 59, stk. 1.
2. Kommissionen evaluerer situationen i tredjelande, der er udpeget som sikre tredjelande, med bistand fra Asylagenturet og på grundlag af de andre informationskilder, der er omhandlet i artikel 59, stk. 3.
3. Asylagenturet giver på Kommissionens anmodning Kommissionen oplysninger og analyser om specifikke tredjelande, som kunne komme i betragtning til udpegelse som sikre tredjelande på EU-plan. Kommissionen behandler straks enhver anmodning fra en medlemsstat om at vurdere, om et tredjeland kan udpeges som et sikkert tredjeland på EU-plan.
4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 74 vedrørende suspension af udpegelsen af et tredjeland som sikkert tredjeland på EU-plan på de betingelser, der er fastlagt i artikel 63.

Artikel 61

Begrebet sikkert oprindelsesland

1. Et land må kun udpeges som sikkert oprindelsesland i overensstemmelse med denne forordning, hvis det på grundlag af de retlige forhold, anvendelsen af retten inden for rammerne af et demokratisk system og den generelle politiske situation kan påvises, at der ikke sker forfølgelse som defineret i artikel 9 i forordning (EU) .../...⁺, og der ikke er nogen reel risiko for alvorlig overlast som defineret i nævnte forordnings artikel 15.
2. Udpegelsen af et tredjeland som sikkert oprindelsesland på både EU-plan og nationalt plan kan ske med undtagelser for bestemte dele af dets område eller for klart identificerbare personkategorier.
3. Vurderingen af, om et tredjeland er et sikkert oprindelsesland i overensstemmelse med denne forordning, baseres på en række relevante og disponible informationskilder, herunder oplysninger fra medlemsstaterne, Asylagenturet, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, De Forenede Nationers Højkommissariat for Flygtninge og andre relevante internationale organisationer, og der tages, hvis en sådan foreligger, hensyn til den fælles analyse af de oplysninger om oprindelseslandet, som er omhandlet i artikel 11 i forordning (EU) 2021/2303.
4. Ved gennemførelsen af vurderingen omhandlet i stk. 3 tages der blandt andet hensyn til, i hvilket omfang der ydes beskyttelse mod forfølgelse eller alvorlig overlast:
 - a) i henhold til det pågældende lands relevante love og administrative bestemmelser og deres anvendelse i praksis

⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) i teksten.

- b) ved overholdelse af de rettigheder og frihedsrettigheder, der er fastsat i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder eller den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder eller De Forenede Nationers konvention mod tortur, herunder navnlig de rettigheder, der ikke kan fraviges i henhold til nævnte europæiske konventions artikel 15, stk. 2
- c) via det forhold, at landet ikke anvender udvisning, udsendelse eller udlevering af egne borgere til tredjelande, hvor der blandt andet er alvorlig risiko for, at de vil blive udsat for dødsstraf, tortur, forfølgelse eller anden umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, eller hvor deres liv eller frihed ville være truet på grund af race, religion, nationalitet, seksuel orientering, tilhørsforhold til en bestemt social gruppe eller politisk overbevisning, eller hvorfra der er en alvorlig risiko for udvisning, udsendelse eller udlevering til et andet tredjeland
- d) ved at sørge for, at der findes effektive retsmidler mod krænkelse af disse rettigheder og frihedsrettigheder.

5. Begrebet sikkert oprindelsesland må kun anvendes, forudsat at:

- a) ansøgeren er statsborger i det pågældende land, eller ansøgeren er statsløs og tidligere havde sit sædvanlige opholdssted i dette land
- b) ansøgeren ikke tilhører en kategori af personer, som der blev gjort en undtagelse for, da tredjelandet blev udpeget som sikkert oprindelsesland

- c) ansøgeren ikke kan tilvejebringe elementer, som begrunder, at begrebet sikkert oprindelsesland ikke finder anvendelse på vedkommende, inden for rammerne af en individuel vurdering.

Artikel 62

Udpegelse af sikre oprindelseslande på EU-plan

1. Tredjelande udpeges som sikre oprindelseslande på EU-plan på de betingelser, der er fastsat i artikel 61.
2. Kommissionen evaluerer situationen i tredjelande, der er udpeget som sikre oprindelseslande, med bistand fra Asylagenturet og på grundlag af de andre informationskilder, som er omhandlet i artikel 61, stk. 3.
3. Asylagenturet giver på Kommissionens anmodning Kommissionen oplysninger og analyser om specifikke tredjelande, som kunne komme i betragtning til udpegelse som sikre oprindelseslande på EU-plan. Kommissionen behandler med det samme enhver anmodning fra en medlemsstat om at vurdere, om et tredjeland kan udpeges som et sikkert oprindelsesland på EU-plan.
4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 74 vedrørende suspension af udpegelsen af et tredjeland som sikkert oprindelsesland på EU-plan på betingelserne som fastlagt i artikel 63.

Artikel 63

Suspension og fjernelse af et tredjeland's udpegelse som sikkert tredjeland eller som sikkert oprindelsesland på EU-plan

1. I tilfælde af væsentlige ændringer af situationen i et tredjeland, der er udpeget som et sikkert tredjeland eller som et sikkert oprindelsesland på EU-plan, foretager Kommissionen en begrundet vurdering af, om dette tredjeland opfylder betingelserne i artikel 59 eller 61, og vedtager, hvis den finder, at disse betingelser ikke længere er opfyldt, en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 74 med henblik på at suspendere udpegelsen af det pågældende tredjeland som et sikkert tredjeland eller som et sikkert oprindelsesland på EU-plan for en periode på seks måneder.
2. Kommissionen evaluerer løbende situationen i det i stk. 1 omhandlede tredjeland under hensyntagen til blandt andet oplysninger fra medlemsstaterne og Asylagenturet vedrørende efterfølgende ændringer i situationen i dette tredjeland.
3. Hvis Kommissionen har vedtaget en delegeret retsakt i overensstemmelse med stk. 1 om at suspendere udpegelsen af et tredjeland som sikkert tredjeland eller som sikkert oprindelsesland på EU-plan, fremsætter den inden for tre måneder fra vedtagelsen af den pågældende delegerede retsakt et forslag efter den almindelige lovgivningsprocedure om at ændre denne forordning med henblik på at fjerne det pågældende tredjeland's udpegelse som et sikkert tredjeland eller sikkert oprindelsesland på EU-plan.

4. Hvis Kommissionen ikke fremsætter et forslag som omhandlet i stk. 3 senest tre måneder efter vedtagelsen af den delegerede retsakt som omhandlet i stk. 1, ophører den delegerede retsakt om at suspendere udpegelsen af et tredjeland som et sikkert tredjeland eller som et sikkert oprindelsesland på EU-plan med at have virkning. Hvis Kommissionen fremsætter et sådant forslag inden for tre måneder af vedtagelsen af den delegerede retsakt som omhandlet i stk. 1, tillægges Kommissionen beføjelser til, på grundlag af en begrundet vurdering, at forlænge gyldigheden af nævnte delegerede retsakt for en periode på seks måneder med mulighed for at forny denne forlængelse yderligere én gang.
5. Hvis Kommissionens forslag om at fjerne udpegelsen af et tredjeland som sikkert tredjeland eller sikkert oprindelsesland på EU-plan ikke vedtages senest 15 måneder efter, at Kommissionen har fremsat forslaget, ophører suspensionen af udpegelsen af tredjelandet som sikkert tredjeland eller som sikkert oprindelsesland på EU-plan med at have virkning, uden at det dog berører stk. 4.

Artikel 64

Udpegelse af tredjelande som et sikkert tredjeland eller et sikkert oprindelsesland på nationalt plan

1. Medlemsstaterne kan med henblik på behandlingen af ansøgninger om international beskyttelse opretholde eller indføre ny lovgivning, der gør det muligt at udpege sikre tredjelande og sikre oprindelseslande ud over dem, som er udpeget på EU-plan.
2. Hvis udpegelsen af et tredjeland som sikkert tredjeland eller som sikkert oprindelsesland på EU-plan suspenderes i henhold til artikel 63, stk. 1, må medlemsstaterne ikke udpege det pågældende land som sikkert tredjeland eller som et sikkert oprindelsesland på nationalt plan.

3. Hvis udpegelsen af et tredjeland som sikkert tredjeland eller som sikkert oprindelsesland på EU-plan suspenderes efter den almindelige lovgivningsprocedure, kan en medlemsstat meddele Kommissionen, at den mener, at landet som følge af ændringer i situationen i det pågældende land igen opfylder de betingelser, der er fastsat i artikel 59, stk. 1, og artikel 61.

Meddelelsen skal indeholde en begrundet vurdering af landets opfyldelse af de betingelser, der er fastsat i artikel 59, stk. 1, og artikel 61, herunder en beskrivelse af de specifikke ændringer i tredjelandets situation, som gør, at landet igen opfylder disse betingelser.

Efter meddelelsen anmoder Kommissionen Asylagenturet om at give det oplysninger og analyser om situationen i tredjelandet.

Den meddelende medlemsstat må kun udpege det pågældende tredjeland som sikkert tredjeland eller som sikkert oprindelsesland på nationalt plan, hvis Kommissionen ikke gør indsigelse herimod.

Kommissionens indsigelsesret begrænses til en periode på to år efter datoen, hvor udpegelsen af det pågældende tredjeland som et sikkert tredjeland eller et sikkert oprindelsesland på EU-plan blev fjernet. Enhver indsigelse fra Kommissionen skal fremsættes senest tre måneder efter datoen for hver af medlemsstatens meddelelser og efter behørig gennemgang af situationen i det pågældende tredjeland under hensyntagen til de betingelser, der er fastsat i denne forordnings artikel 59, stk. 1, og artikel 61.

Hvis Kommissionen finder, at de pågældende betingelser er opfyldt, kan den efter den almindelige lovgivningsprocedure fremsætte et forslag om ændring af denne forordning med henblik på at udpege det pågældende tredjeland som et sikkert tredjeland eller som et sikkert oprindelsesland på EU-plan.

4. Medlemsstaterne underretter Kommissionen og Asylagenturet om de tredjelande, der er udpeget som sikre tredjelande eller sikre oprindelseslande på nationalt plan, senest den ... [datoen for denne forordnings anvendelse] og umiddelbart efter hver udpegelse eller ændring af udpegelser. Medlemsstaterne informerer én gang årligt Kommissionen og Asylagenturet om de andre sikre tredjelande, på hvilke begrebet er anvendt i forbindelse med bestemte ansøgere som omhandlet i artikel 59, stk. 4, litra b).

Kapitel IV

Procedurer for fratagelse af international beskyttelse

Artikel 65

Fratagelse af international beskyttelse

Den besluttende myndighed eller, hvis det er fastsat i national ret, en kompetent ret påbegynder behandlingen med henblik på at fratage en tredjelandstatsborger eller en statsløs international beskyttelse, når der fremkommer nye elementer eller oplysninger, som tyder på, at der er grundlag for at genoverveje, om vedkommende kan anerkendes med henblik på international beskyttelse navnlig i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 14 og 19 i forordning (EU) .../...⁺.

⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) i teksten.

Artikel 66

Procedureregler for fratagelse af international beskyttelse

1. Hvor den besluttende myndighed eller, hvis det er fastsat i national ret, en kompetent ret indleder behandlingen med henblik på at fratage en tredjelandstatsborger eller en statsløs international beskyttelse, er denne person omfattet af følgende garantier:
 - a) den pågældende skal skriftligt underrettes om, at det genovervejes, om vedkommende kan anerkendes som en person med international beskyttelse, og om grundene hertil
 - b) den pågældende skal underrettes om forpligtelsen til at samarbejde med den besluttende myndighed og andre kompetente myndigheder, navnlig at vedkommende skal afgive en skriftlig erklæring og møde op til en personlig samtale eller en høring og besvare spørgsmål
 - c) den pågældende skal underrettes om konsekvenserne af ikke at ville samarbejde med den besluttende myndighed og andre kompetente myndigheder og om, at manglende fremlæggelse af den skriftlige erklæring og udeblivelse fra den personlige samtale eller høringen uden behørig begrundelse ikke er til hinder for, at den besluttende myndighed eller den kompetente ret træffer afgørelse om fratagelse af international beskyttelse, og

- d) den pågældende skal have mulighed for at fremlægge grunde til, at den internationale beskyttelse ikke bør fratages vedkommende, i form af en skriftlig erklæring inden for en rimelig frist fra den dato, hvor vedkommende modtager de i litra a) omhandlede oplysninger, og ved en personlig samtale eller høring på en dato, der fastsættes af den besluttende myndighed, eller, hvis det er fastsat i national ret, den kompetente ret.
2. Med henblik på stk. 1 gælder det, at den besluttende myndighed eller den kompetente ret:
- a) skal indhente relevante, nøjagtige og ajourførte oplysninger fra relevante og disponible nationale kilder, EU-kilder og internationale kilder, og, hvor en sådan foreligger, tage hensyn til den fælles analyse af situationen i et specifikt oprindelsesland og de vejledende notater, der er omhandlet i artikel 11 i forordning (EU) 2021/2303, og
 - b) ikke må indhente eventuelle oplysninger fra de aktører, der formodes at stå bag forfølgelsen eller den alvorlige overlast, på en sådan måde, at disse får meddelelse om, at den berørte er en person med international beskyttelse, hvis status er under genovervejelse.
3. Afgørelsen om at fratage international beskyttelse meddeles skriftligt hurtigst muligt. De faktiske og retlige grunde til fratagelsen anføres i afgørelsen, og der gives skriftlige oplysninger om, hvordan afgørelsen kan anfægtes og om relevante frister.

4. Hvor den besluttende myndighed eller, hvis det er fastsat i national ret, en kompetent ret har truffet afgørelse om at fratage den internationale beskyttelse, finder artikel 6, 17, 18 og 19 tilsvarende anvendelse.
5. Hvis tredjelandstatsborgeren eller den statsløse ikke samarbejder ved at undlade at fremlægge en skriftlig erklæring eller ved at udeblive fra den personlige samtale eller høringen eller ved at undlade at besvare spørgsmål uden behørig begrundelse, er den manglende skriftlige erklæring eller udeblivelsen fra den personlige samtale eller høringen ikke til hinder for, at den besluttende myndighed eller den kompetente ret træffer afgørelse om fratagelse af international beskyttelse. En sådan nægtelse af at samarbejde må kun betragtes som en afkræftelig formodning om, at tredjelandstatsborgeren eller den statsløse ikke længere ønsker at modtage international beskyttelse.
6. Proceduren i denne artikel må ikke anvendes, hvis tredjelandstatsborgeren eller den statsløse:
 - a) utvetydigt giver afkald på sin anerkendelse som person med international beskyttelse
 - b) er blevet statsborger i en medlemsstat, eller
 - c) efterfølgende er blevet tildelt international beskyttelse i en anden medlemsstat.

Medlemsstaterne afslutter de sager, der er omfattet af dette stykke, i overensstemmelse med deres nationale ret. Denne afslutning skal ikke nødvendigvis have form af en afgørelse, men skal som minimum registreres i ansøgerens sagsakter sammen med en angivelse af retsgrundlaget for denne afslutning.

Kapitel V

Klageprocedure

Artikel 67

Retten til effektive retsmidler

1. Ansøgere og personer, der er genstand for fratagelse af international beskyttelse, har i overensstemmelse med de grundlæggende principper og garantier i kapitel II, som vedrører klageproceduren, ret til effektive retsmidler ved en ret i forbindelse med følgende:
 - a) en afgørelse om afvisning af en ansøgning som uantagelig
 - b) en afgørelse om afvisning af en ansøgning som grundløs eller åbenbart grundløs med hensyn til både flygtningestatus og subsidiær beskyttelsesstatus
 - c) en afgørelse om afvisning af en ansøgning som, værende implicit trukket tilbage
 - d) en afgørelse om fratagelse af international beskyttelse
 - e) en afgørelse om tilbagesendelse udstedt i overensstemmelse med denne forordnings artikel 37.

Uanset dette stykkes første afsnit, litra d), kan medlemsstaterne i deres nationale ret fastsætte, at de tilfælde, der er omhandlet i artikel 66, stk. 6, ikke kan påklages.

Når der træffes afgørelse om tilbagesendelse som led i en tilknyttet afgørelse som omhandlet i første afsnit, litra a), b), c) eller d), skal afgørelsen om tilbagesendelse påklages sammen med disse afgørelser ved den samme ret inden for samme retslige procedurer og med samme frister. Hvis en afgørelse om tilbagesendelse udstedes som en særskilt retsakt i henhold til artikel 37, kan den påklages i en særskilt retslig procedure. Fristerne for disse særskilte retslige procedurer må ikke overskride de frister, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 7.

2. Uden at det berører stk. 1 skal personer, der anerkendes som værende berettiget til subsidiær beskyttelse, have ret til effektive retsmidler, hvis der er truffet en afgørelse, i henhold til hvilken deres ansøgning anses for grundløs med hensyn til flygtningestatus.
3. Et effektivt retsmiddel som omhandlet i stk. 1 skal omfatte en fuldstændig og ex nunc-undersøgelse af både de faktiske og de retlige forhold, som minimum ved en ret i første instans, herunder, hvis det er relevant, en undersøgelse af behovene for international beskyttelse i henhold til forordning (EU) .../...⁺.
4. Ansøgere, personer, der er genstand for fratagelse af international beskyttelse, og personer, der anerkendes som værende berettiget til subsidiær beskyttelse, skal have adgang til tolkning med henblik på et retsmøde i den kompetente ret, hvis et sådant retsmøde finder sted og der ikke kan sikres en tilstrækkelig kommunikation på anden vis.

⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) i teksten.

5. Hvis retten finder det nødvendigt, sørger den for at få oversat relevante dokumenter, der ikke allerede er oversat i overensstemmelse med artikel 34, stk. 4. Alternativt kan oversættelsen af sådanne relevante dokumenter foretages af andre enheder mod betaling med offentlige midler i overensstemmelse med national ret.

En ansøger, en person, der er genstand for fratagelse af international beskyttelse, og en person, der anerkendes som værende berettiget til subsidiær beskyttelse, kan for egen regning sørge for oversættelsen af andre dokumenter.

6. Hvis dokumenterne ikke fremlægges rettidigt som fastsat af retten, i det tilfælde, hvor oversættelsen skal leveres af ansøgeren, eller hvis dokumenterne ikke fremlægges i tide til, at retten kan sørge for, at de bliver oversat, i det tilfælde, hvor oversættelsen leveres af retten, kan retten afvise at tage disse dokumenter i betragtning.
7. Medlemsstaterne fastsætter i deres nationale ret følgende frister for ansøgere, personer, der er genstand for fratagelse af international beskyttelse, og personer, der anerkendes som værende berettiget til subsidiær beskyttelse, for at påklage de afgørelser, der er omhandlet i stk. 1:
- a) mellem mindst fem dage og højst ti dage, når der er tale om en afgørelse om afvisning af en ansøgning som uantagelig, som implicit trukket tilbage, som grundløs eller som åbenbart grundløs, hvis en af de omstændigheder, der er omhandlet i artikel 42, stk. 1 eller 3, gjorde sig gældende på det tidspunkt, hvor afgørelsen blev truffet
 - b) mellem mindst to uger og højst én måned i alle andre tilfælde.

8. De frister, der er omhandlet i stk. 7, begynder at løbe fra den dato, hvor den besluttende myndighed eller, i tilfælde af fratagelse af international beskyttelse og hvis det er fastsat i national ret, den kompetente rets afgørelse meddeles ansøgeren, den person, der er genstand for fratagelse af international beskyttelse, den person, der anerkendes som værende berettiget til subsidiær beskyttelse, eller dennes repræsentant eller juridiske rådgiver, som er juridisk repræsentant for ansøgeren. Proceduren for meddelelse fastsættes i national ret.

Artikel 68

Opsættende virkning

1. Virkningerne af en afgørelse om tilbagesendelse suspenderes automatisk, så længe en ansøger eller en person, der er genstand for fratagelse af international beskyttelse, har ret eller tilladelse til at forblive på området i overensstemmelse med denne artikel.
2. Ansøgere og personer, der er genstand for fratagelse af international beskyttelse, har ret til at forblive på medlemsstatens område, indtil fristen for, at de kan udøve retten til et effektivt retsmiddel ved en ret i første instans, er udløbet, og, såfremt ansøgeren har udøvet denne rettighed inden udløbet af fristen, indtil sagen er afgjort.

3. Uden at dette berører princippet om non-refoulement har ansøgeren og den person, der er genstand for fratagelse af international beskyttelse, ikke ret til at forblive på området i henhold til stk. 2, hvis den kompetente myndighed har truffet en af følgende afgørelser:
- a) en afgørelse om afvisning af en ansøgning som grundløs eller åbenbart grundløs, hvis på tidspunktet for afgørelsen:
 - i) ansøgeren er genstand for en fremskyndet behandlingsprocedure i henhold til artikel 42, stk. 1 eller 3
 - ii) ansøgeren er omfattet af grænseproceduren, medmindre ansøgeren er en uledsaget mindreårig
 - b) en afgørelse om afvisning af en ansøgning som uantagelig i henhold til artikel 38, stk. 1, litra a), d) eller e), eller artikel 38, stk. 2, medmindre ansøgeren er en uledsaget mindreårig, der er omfattet af grænseproceduren
 - c) en afgørelse om afvisning af en ansøgning som værende implicit trukket tilbage
 - d) en afgørelse om afvisning af en fornyet ansøgning som grundløs eller åbenbart grundløs, eller
 - e) en afgørelse om fratagelse af international beskyttelse i overensstemmelse med artikel 14, stk. 1, litra b), d) eller e), eller artikel 19, stk. 1, litra b), i forordning (EU) .../...⁺.

⁺ EUT: Indsæt nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) i teksten.

4. I de tilfælde, der er omhandlet i stk. 3, har en ret beføjelse til efter en undersøgelse af både de faktiske og de retlige forhold at afgøre, hvorvidt ansøgeren eller den person, der er genstand for fratagelse af international beskyttelse, efter anmodning fra ansøgeren eller fra den person, der er genstand for fratagelse af international beskyttelse, bør have tilladelse til at forblive på medlemsstaternes område, indtil sagen er afgjort. Den kompetente ret skal i henhold til national ret have beføjelse til at afgøre dette spørgsmål *ex officio*.
5. Med henblik på stk. 4 gælder følgende betingelser, hvis det er relevant i lyset af eventuelle afgørelser truffet *ex officio*:
- a) ansøgeren eller den person, der er genstand for fratagelse af international beskyttelse, har en frist på mindst fem dage fra den dato, hvor afgørelsen meddeles vedkommende, til at anmode om tilladelse til at forblive på området, indtil sagen er afgjort
 - b) ansøgeren eller den person, der er genstand for fratagelse af international beskyttelse, har adgang til tolkning i forbindelse med eventuelle retsmøder i den ret, hvis der ikke kan sikres en tilfredsstillende kommunikation på anden vis
 - c) ansøgeren eller den person, der er genstand for fratagelse af international beskyttelse, har efter anmodning gratis juridisk bistand og repræsentation i overensstemmelse med artikel 17

- d) ansøgeren eller den person, der er genstand for fratagelse af international beskyttelse, udsendes ikke af den ansvarlige medlemsstats område:
 - i) indtil fristen for at anmode en ret om tilladelse til at forblive på området er udløbet
 - ii) hvis ansøgeren eller den person, der er genstand for fratagelse af international beskyttelse, inden for den fastsatte frist har anmodet om tilladelse til at forblive på området, indtil retten har afgjort, om ansøgeren eller den person, der er genstand for fratagelse af international beskyttelse, skal have tilladelse til at forblive på området
 - e) ansøgeren eller den person, der er genstand for fratagelse af international beskyttelse, oplyses behørigt og rettidigt om sine rettigheder i henhold til nærværende stykke.
6. Uanset stk. 5, litra d), kan medlemsstaterne, uden at det berører princippet om non-refoulement, i deres nationale ret fastsætte, at ansøgeren ikke har ret til at forblive på området, hvis klagen anses for at være indgivet blot for at forsinke eller forhindre fuldbyrdelsen af en afgørelse om tilbagesendelse, som vil føre til, at ansøgeren umiddelbart ville blive udsendt af medlemsstaten.

7. En ansøger eller en person, der er genstand for fratagelse af international beskyttelse, og som indbringer en yderligere klagesag vedrørende en første eller efterfølgende afgørelse i en klagesag, har ikke ret til at forblive på medlemsstatens område, idet dette dog ikke indskrænker muligheden for, at en ret på anmodning fra ansøgeren eller fra den person, der er genstand for fratagelse af international beskyttelse, eller ex officio giver ansøgeren eller den person, der er genstand for fratagelse af international beskyttelse, tilladelse til at forblive på området i de tilfælde, hvor princippet om non-refoulement gøres gældende.

Artikel 69

Varigheden af klagesagen i første instans

Med forbehold af en korrekt og komplet behandling af en anmodning om klage fastsætter medlemsstaterne i deres nationale ret rimelige frister for, hvornår retten behandler afgørelserne i overensstemmelse med artikel 67, stk. 1.

Kapitel VI

Afsluttende bestemmelser

Artikel 70

Anfægtelse fra offentlige myndigheders side

Denne forordning berører ikke offentlige myndigheders ret til at anfægte administrative eller retlige afgørelser i henhold til national lovgivning.

Artikel 71
Samarbejde

1. Hver medlemsstat udpeger et nationalt kontaktpunkt vedrørende de forhold, der er omfattet af denne forordning, og sender Kommissionen dets adresse. Kommissionen videresender oplysningerne til de øvrige medlemsstater.
2. Medlemsstaterne træffer i samarbejde med Kommissionen alle nødvendige foranstaltninger til at indlede et direkte samarbejde og udveksling af oplysninger mellem deres kompetente myndigheder samt mellem disse kompetente myndigheder og Asylagenturet.
3. Når medlemsstaterne træffer de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 13, stk. 6, artikel 27, stk. 5, artikel 28, stk. 5, og artikel 35, stk. 2 og 5, underretter de Kommissionen og Asylagenturet, så snart grundene til, at de har anvendt disse ekstraordinære foranstaltninger, ophører, og mindst én gang om året. Denne underretning skal, hvor det er muligt, indeholde oplysninger om den procentvise andel af ansøgningerne, for hvilke der er anvendt undtagelsesbestemmelser, set i forhold til det samlede antal ansøgninger, der er behandlet i løbet af perioden.

Artikel 72

Lagring af oplysninger

1. Medlemsstaterne lagrer de i artikel 14, 27 og 28 omhandlede oplysninger i ti år fra datoen for den endelige afgørelse om ansøgningen om international beskyttelse. Oplysningerne slettes efter udløbet af denne frist eller, i de tilfælde, hvor oplysningerne vedrører en person, som har erhvervet statsborgerskab i en medlemsstat inden fristens udløb, så snart medlemsstaten bliver klar over, at den pågældende har erhvervet et sådant statsborgerskab.
2. Alle oplysninger lagres i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/679, herunder princippet om formåls- og opbevaringsbegrænsning.

Artikel 73

Beregning af frister

Medmindre andet er fastsat, beregnes de frister, der er fastsat i denne forordning, på følgende måde:

- a) en frist, der er udtrykt i dage, uger eller måneder, regnes fra det tidspunkt, hvor en begivenhed indtræffer eller en handling foretages; den dag, hvor begivenheden indtræffer eller handlingen foretages, medregnes ikke selv ved beregningen af fristen

- b) en frist, der er udtrykt i uger eller måneder, udløber ved udgangen af den dag, som i den sidste uge eller måned henholdsvis er den samme ugedag eller falder på den samme dato i måneden som den dag, hvor den begivenhed er indtruffet, eller den handling er foretaget, fra hvilken fristen regnes; hvor en frist, der er udtrykt i måneder, ville udløbe på den dag, der ikke forekommer i fristens sidste måned, udløber fristen ved midnat på denne sidste måneds sidste dag
- c) ved beregningen af fristerne medregnes lørdage, søndage og lovbestemte fri- og helligdage i den pågældende medlemsstat; hvis en frist udløber på en lørdag, en søndag eller en lovbestemt fri- eller helligdag, regnes den følgende arbejdsdag som fristens sidste dag.

Artikel 74

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 60, 61 og 63, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den ... [datoen for denne forordnings ikrafttræden]. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 60, 62 og 63 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning²².
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegerede retsakt vedtaget i henhold til artikel 60, 62, eller 63 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

²² EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

Artikel 75
Overgangsforanstaltninger

Senest den ... [tre måneder efter denne forordnings ikrafttræden] forelægger Kommissionen i tæt samarbejde med medlemsstaterne og de relevante EU-organer, -kontorer og -agenturer Rådet en fælles gennemførelsesplan for at sikre, at medlemsstaterne er tilstrækkeligt forberedt til at gennemføre denne forordning senest den ... [første dag i den 25. måned efter datoen for denne forordnings ikrafttræden], og hvori den vurderer konstaterede mangler og påkrævede operationelle skridt, og den underretter Europa-Parlamentet herom.

På grundlag af den fælles gennemførelsesplan, der er omhandlet i stk. 1, udarbejder hver medlemsstat med støtte fra Kommissionen og de relevante EU-organer, -kontorer og -agenturer senest den ... [seks måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] en national gennemførelsesplan, hvori tiltagene og tidsplanen for gennemførelsen heraf fastsættes. Hver medlemsstat afslutter gennemførelsen af sin plan senest den ... [første dag i den 25. måned efter datoen for denne forordnings ikrafttræden].

Med henblik på gennemførelsen af denne artikel kan medlemsstaterne anvende støtte fra de relevante EU-organer, -kontorer og -agenturer, og EU-fondene kan yde finansiel støtte til medlemsstaterne i overensstemmelse med de retsakter, der regulerer disse organer, kontorer og agenturer og fonde.

Kommissionen overvåger nøje gennemførelsen af de nationale gennemførelsesplaner.

Artikel 76
Finansiel støtte

Tiltagene, som medlemsstaterne tager med henblik på at etablere gratis juridisk rådgivning og tilstrækkelig kapacitet til at gennemføre grænseproceduren i overensstemmelse med denne forordning, skal være berettigede til finansiel støtte fra de fonde, der er stillet til rådighed under den flerårige finansielle ramme 2021-2027.

Artikel 77
Overvågning og evaluering

Senest den [to år fra datoen for denne forordnings anvendelses] og hvert femte år derefter forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af denne forordning i medlemsstaterne og foreslår ændringer, hvis det er relevant.

Medlemsstaterne fremsender senest ni måneder inden udløbet af denne frist på Kommissionens anmodning de oplysninger til denne, der er nødvendige for udarbejdelsen af dens rapport.

Senest den ... [tre år fra datoen for denne forordnings ikrafttræden] og derefter hvert tredje år vurderer Kommissionen, om de antal, der er fastsat i artikel 46 og i artikel 47, stk. 1, andet afsnit, og undtagelserne fra grænseproceduren ved asyl fortsat er tilstrækkelige i lyset af den generelle migrationssituation i Unionen, og foreslår om nødvendigt målrettede ændringer heraf.

Senest den ... [ét år fra datoen for denne forordnings ikrafttræden] evaluerer Kommissionen begrebet sikkert tredjeland og foreslår om nødvendigt målrettede ændringer heraf.

Artikel 78

Ophævelse

1. Direktiv 2013/32/EU ophæves med virkning fra den i artikel 79, stk. 2, omhandlede dato, uden at det berører artikel 79, stk. 3.
2. Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til denne forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilaget.
3. I det omfang Rådets direktiv 2005/85/EF²³ fortsat er bindende for medlemsstater, der ikke er bundet af direktiv 2013/32/EU, ophæves direktiv 2005/85/EF med virkning fra den dato, hvor disse medlemsstater er bundet af denne forordning. Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til denne forordning.

Artikel 79

Ikrafttræden og anvendelse

1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
2. Denne forordning finder anvendelse fra den ... [to år fra datoen for denne forordnings ikrafttræden].

²³ Rådets direktiv 2005/85/EF af 1. december 2005 om minimumsstandarder for procedurer for tildeling og fratagelse af flygtningestatus i medlemsstaterne (EUT L 326 af 13.12.2005, s. 13).

3. Denne forordning finder anvendelse på proceduren for tildeling af international beskyttelse i forbindelse med ansøgninger, der indgives fra den ... [datoen for denne forordnings anvendelse]. Ansøgninger om international beskyttelse, der er indgivet før denne dato, er omfattet af direktiv 2013/32/EU. Denne forordning finder anvendelse på proceduren for fratagelse af international beskyttelse, hvis behandlingen med henblik på fratagelse af international beskyttelse indledes fra den ... [datoen for denne forordnings anvendelse]. Hvis behandlingen med henblik på fratagelse af international beskyttelse blev indledt før den ... [datoen for denne forordnings anvendelse], er proceduren for fratagelse af international beskyttelse omfattet af direktiv 2013/32/EU.
4. For medlemsstater, der ikke er bundet af direktiv 2013/32/EU, gælder henvisninger dertil i denne artikels stk. 3 som henvisninger til direktiv 2005/85/EF.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i ..., den ...

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand

BILAG

Sammenligningstabel

Direktiv 2013/32/EU	Denne forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 3
Artikel 2, litra a)	–
Artikel 2, litra b), c) og d)	Artikel 3, nr. 12), 13) og 14)
Artikel 2, litra e)	Artikel 3, nr. 8)
Artikel 2, litra f)	Artikel 3, nr. 16)
Artikel 2, litra g) og h)	Artikel 3, nr. 1) og 2)
Artikel 2, litra i)	Artikel 3, nr. 5)
Artikel 2, litra j) og k)	Artikel 3, nr. 3) og 4)
Artikel 2, litra l) og m)	Artikel 3, nr. 6) og 7)
Artikel 2, litra n)	–
Artikel 2, litra o), p) og q)	Artikel 3, nr. 17), 18) og 19)
–	Artikel 3, nr. 9), 10), 11), 15) og 20)
Artikel 3, stk. 1	Artikel 2, stk. 1
Artikel 3, stk. 2	Artikel 2, stk. 2
Artikel 3, stk. 3	Artikel 2, stk. 3
Artikel 4, stk. 1	Artikel 4, stk. 1 og 7
Artikel 4, stk. 2, litra a)	Artikel 4, stk. 6
Artikel 4, stk. 2, litra b)	–
–	Artikel 4, stk. 3 og 5
Artikel 4, stk. 3	Artikel 4, stk. 8

Direktiv 2013/32/EU	Denne forordning
Artikel 4, stk. 4	–
Artikel 4, stk. 5	–
Artikel 5	–
–	Artikel 5
–	Artikel 26
Artikel 6, stk. 1, første afsnit	Artikel 27, stk. 1, første afsnit, første punktum
Artikel 6, stk. 1, andet afsnit	Artikel 4, stk. 4, og artikel 27, stk. 3
Artikel 6, stk. 1, tredje afsnit	Artikel 4, stk. 2
–	Artikel 27, stk. 1, første afsnit, litra a)–d), og andet afsnit
–	Artikel 27, stk. 2, 4, 6 og 7
Artikel 6, stk. 2	Artikel 28, stk. 1, og artikel 41, stk. 1, litra a)
–	Artikel 28, stk. 2
Artikel 6, stk. 3	Artikel 28, stk. 3
Artikel 6, stk. 4	Artikel 28, stk. 4
–	Artikel 28, stk. 5, 6 og 7
Artikel 6, stk. 5	Artikel 27, stk. 5
–	Artikel 29
Artikel 7	Artikel 31 og 32
Artikel 7, stk. 1	–
Artikel 7, stk. 2, første afsnit	Artikel 31, stk. 1
Artikel 7, stk. 2, andet afsnit	–
–	Artikel 31, stk. 2
Artikel 7, stk. 3	Artikel 32, stk. 1
–	Artikel 32, stk. 2 og 3

Direktiv 2013/32/EU	Denne forordning
Artikel 7, stk. 4 og 5	–
Artikel 7, stk. 5	–
–	Artikel 33
Artikel 8, stk. 1	Artikel 30, stk. 1 og 2
Artikel 8, stk. 2	Artikel 30, stk. 3
Artikel 9, stk. 1	Artikel 10, stk. 1 og 2
Artikel 9, stk. 2	Artikel 10, stk. 3, og stk. 4, litra a) og b)
Artikel 9, stk. 3	Artikel 10, stk. 5
–	Artikel 10, stk. 4, litra c)
Artikel 10, stk. 1	–
Artikel 10, stk. 2	Artikel 39, stk. 2
Artikel 10, stk. 3	Artikel 34, stk. 2
Artikel 10, stk. 3, litra a)	Artikel 34, stk. 2
–	Artikel 34, stk. 2, litra a)
Artikel 10, stk. 3, litra b)	Artikel 34, stk. 2, litra b)
	Artikel 34, stk. 2, litra c)–g)
Artikel 10, stk. 3, litra c) og d)	Artikel 34, stk. 3
Artikel 10, stk. 4	–
Artikel 10, stk. 5	Artikel 34, stk. 4
Artikel 11, stk. 1	Artikel 36, stk. 1
Artikel 11, stk. 2, første afsnit	Artikel 36, stk. 2 og 3
Artikel 11, stk. 2, andet afsnit	–
Artikel 11, stk. 3	Artikel 36, stk. 3
–	Artikel 36, stk. 4

Direktiv 2013/32/EU	Denne forordning
Artikel 12, stk. 1	Artikel 8, stk. 1
Artikel 12, stk. 1, litra a)	Artikel 8, stk. 2, første afsnit, litra b), c) og e), og andet afsnit
–	Artikel 8, stk. 2, første afsnit, litra a) og d)
–	Artikel 8, stk. 2, tredje afsnit
Artikel 12, stk. 1, litra b)	Artikel 8, stk. 3
Artikel 12, stk. 1, litra c)	Artikel 8, stk. 4
Artikel 12, stk. 1, litra d)	Artikel 8, stk. 5
Artikel 12, stk. 1, litra e)	Artikel 8, stk. 6
Artikel 12, stk. 1, litra f)	Artikel 8, stk. 2, første afsnit, litra f)
–	Artikel 8, stk. 7
Artikel 12, stk. 2	–
–	Artikel 9, stk. 1
Artikel 13, stk. 1	Artikel 9, stk. 2
–	Artikel 9, stk. 2, første afsnit, litra a), b), d), e), g) og h)
Artikel 13, stk. 2, litra a)	Artikel 9, stk. 4
Artikel 13, stk. 2, litra b)	Artikel 9, stk. 2, første afsnit, litra f)
Artikel 13, stk. 2, litra c)	Artikel 9, stk. 2, første afsnit, litra c), og stk. 3
Artikel 13, stk. 2, litra d)	Artikel 9, stk. 5
Artikel 13, stk. 2, litra e)	–
Artikel 13, stk. 2, litra f)	–
–	Artikel 9, stk. 2, andet afsnit
Artikel 14, stk. 1, første afsnit	Artikel 11, stk. 1, artikel 12, stk. 1, og artikel 13, stk. 6, første punktum

Direktiv 2013/32/EU	Denne forordning
–	Artikel 11, stk. 2
–	Artikel 13, stk. 1
Artikel 14, stk. 1, andet afsnit	Artikel 13, stk. 6
Artikel 14, stk. 1, tredje afsnit	Artikel 13, stk. 2
Artikel 14, stk. 1, fjerde afsnit	Artikel 22, stk. 3, første afsnit
Artikel 14, stk. 2, første afsnit	Artikel 13, stk. 11
Artikel 14, stk. 2, litra a)	Artikel 13, stk. 11, litra a)
–	Artikel 13, stk. 8 og 10
–	Artikel 13, stk. 11, første afsnit, litra b), d) og e), og tredje afsnit
–	Artikel 13, stk. 13, første afsnit
Artikel 14, stk. 2, litra b)	Artikel 13, stk. 11, første afsnit, litra c)
Artikel 14, stk. 2, andet afsnit	Artikel 13, stk. 11, andet afsnit
Artikel 14, stk. 3	Artikel 13, stk. 14
Artikel 14, stk. 4	Artikel 13, stk. 11, andet afsnit
Artikel 14, stk. 5	Artikel 41, stk. 1, litra d)
Artikel 15, stk. 1	–
Artikel 15, stk. 2	Artikel 13, stk. 3
Artikel 15, stk. 3	Artikel 13, stk. 3
Artikel 15, stk. 3, litra a)	Artikel 13, stk. 7, litra a)
Artikel 15, stk. 3, litra b)	Artikel 13, stk. 9
Artikel 15, stk. 3, litra c)	Artikel 13, stk. 5 og 9
Artikel 15, stk. 3, litra d)	Artikel 13, stk. 7, litra b)
Artikel 15, stk. 3, litra e)	Artikel 22, stk. 3, andet afsnit
–	Artikel 13, stk. 8
–	Artikel 13, stk. 10

Direktiv 2013/32/EU	Denne forordning
–	Artikel 13, stk. 1
Artikel 15, stk. 4	–
Artikel 16	Artikel 12, stk. 2
Artikel 17, stk. 1	Artikel 14, stk. 1
Artikel 17, stk. 2	Artikel 14, stk. 2
Artikel 17, stk. 3, første afsnit	Artikel 14, stk. 3 og 4
Artikel 17, stk. 3, andet afsnit	Artikel 14, stk. 5
Artikel 17, stk. 4	Artikel 14, stk. 4
Artikel 17, stk. 5, første afsnit	Artikel 14, stk. 6, første afsnit
Artikel 17, stk. 5, andet afsnit	Artikel 14, stk. 5, andet afsnit
Artikel 17, stk. 5, tredje afsnit	–
Artikel 18, stk. 1, første afsnit	Artikel 24, stk. 1
Artikel 18, stk. 1, andet afsnit	Artikel 24, stk. 5 og 6
Artikel 18, stk. 1, tredje afsnit	Artikel 24, stk. 2, andet afsnit
–	Artikel 24, stk. 2, første og tredje afsnit
–	Artikel 24, stk. 5 og 6
Artikel 18, stk. 2	Artikel 24, stk. 3
Artikel 18, stk. 3	Artikel 24, stk. 4
Artikel 19	–
–	Artikel 16
Artikel 20, stk. 1	Artikel 17, stk. 1
Artikel 20, stk. 2	Artikel 15, stk. 3
–	Artikel 17, stk. 2
–	Artikel 17, stk. 2, litra a)
Artikel 20, stk. 3, første afsnit	Artikel 17, stk. 2, litra b)

Direktiv 2013/32/EU	Denne forordning
–	Artikel 17, stk. 2, litra c) og d)
Artikel 20, stk. 3, andet afsnit	Artikel 17, stk. 3
Artikel 20, stk. 3, tredje afsnit	Artikel 19, stk. 2
Artikel 20, stk. 4	–
Artikel 21, stk. 1	Artikel 19, stk. 1
Artikel 21, stk. 2	–
Artikel 21, stk. 3	Artikel 19, stk. 2
Artikel 21, stk. 4	Artikel 19, stk. 4
Artikel 21, stk. 5	Artikel 19, stk. 5
–	Artikel 19, stk. 3
Artikel 22, stk. 1	Artikel 15, stk. 1
–	Artikel 15, stk. 2 og 4
Artikel 22, stk. 2	Artikel 19, stk. 1
Artikel 23, stk. 1	Artikel 18, stk. 1 og 2
Artikel 23, stk. 2	Artikel 18, stk. 3
Artikel 23, stk. 3, første afsnit	Artikel 13, stk. 4
Artikel 23, stk. 3, andet afsnit	Artikel 13, stk. 13, tredje afsnit
Artikel 23, stk. 4, første afsnit	–
Artikel 23, stk. 4, andet afsnit	Artikel 13, stk. 12
Artikel 23, stk. 4, tredje afsnit	Artikel 13, stk. 13, andet afsnit
Artikel 24, stk. 1	Artikel 20, stk. 1
Artikel 24, stk. 2	Artikel 20, stk. 1
–	Artikel 20, stk. 2, 4 og 5
–	Artikel 20, stk. 3, første afsnit

Direktiv 2013/32/EU	Denne forordning
Artikel 24, stk. 3	Artikel 21, stk. 1 og 2
Artikel 24, stk. 4	Artikel 20, stk. 3, andet afsnit
–	Artikel 23, stk. 1
–	Artikel 23, stk. 2, fjerde afsnit
–	Artikel 23, stk. 3 og 4
–	Artikel 23, stk. 5, første afsnit, litra b) og c), og andet afsnit
–	Artikel 23, stk. 6 og 7
Artikel 25, stk. 1, første afsnit, litra a)	Artikel 23, stk. 2, første afsnit, litra a) og b), og andet afsnit, stk. 5, første afsnit, litra a), og stk. 9
Artikel 25, stk. 1, første afsnit, litra b)	Artikel 23, stk. 8
Artikel 25, stk. 1, andet afsnit	Artikel 23, stk. 8, tredje afsnit
–	Artikel 23, stk. 10
Artikel 25, stk. 2	Artikel 23, stk. 2, tredje afsnit
–	Artikel 22, stk. 2 og 3
Artikel 25, stk. 3, litra a)	Artikel 22, stk. 3, andet afsnit
Artikel 25, stk. 3, litra b)	Artikel 23, stk. 5
Artikel 25, stk. 4	–
Artikel 25, stk. 5	Artikel 25
Artikel 25, stk. 5, første afsnit	Artikel 25, stk. 1 og 3
Artikel 25, stk. 5, andet afsnit	Artikel 25, stk. 4
Artikel 25, stk. 5, tredje afsnit, litra a)	Artikel 25, stk. 4
Artikel 25, stk. 5, tredje afsnit, litra b)	Artikel 25, stk. 5
Artikel 25, stk. 5, tredje afsnit, litra c)	–

Direktiv 2013/32/EU	Denne forordning
Artikel 25, stk. 5, fjerde afsnit	Artikel 25, stk. 6
–	Artikel 25, stk. 7
Artikel 25, stk. 6, første afsnit	Artikel 22, stk. 1
Artikel 25, stk. 6, andet afsnit, litra a)	Artikel 42, stk. 3
Artikel 25, stk. 6, andet afsnit, litra a), nr. i)	Artikel 42, stk. 3, litra a)
Artikel 25, stk. 6, andet afsnit, litra a), nr. ii)	Artikel 42, stk. 3, litra c)
Artikel 25, stk. 6, andet afsnit, litra a), nr. iii)	Artikel 42, stk. 3, litra b)
–	Artikel 42, stk. 3, litra d) og e)
Artikel 25, stk. 6, andet afsnit, litra b)	Artikel 53, stk. 1
Artikel 25, stk. 6, andet afsnit, litra b), nr. i)	–
Artikel 25, stk. 6, andet afsnit, litra b), nr. ii)	–
Artikel 25, stk. 6, andet afsnit, litra b), nr. iii)	Artikel 53, stk. 1
Artikel 25, stk. 6, andet afsnit, litra b), nr. iv)	–
Artikel 25, stk. 6, andet afsnit, litra b), nr. v)	–
Artikel 25, stk. 6, andet afsnit, litra b), nr. vi)	–
Artikel 25, stk. 6, andet afsnit, litra b), andet punktum	–
Artikel 25, stk. 6, andet afsnit, litra c)	Artikel 59, stk. 5 og 6
Artikel 25, stk. 6, andet afsnit, litra d)	–
Artikel 26	–

Direktiv 2013/32/EU	Denne forordning
Artikel 27, stk. 1	Artikel 40, stk. 1 og 3
–	Artikel 40, stk. 2 og 4
Artikel 27, stk. 2	–
Artikel 28, stk. 1, første afsnit	Artikel 41, stk. 5
Artikel 28, stk. 1, andet afsnit, litra a)	Artikel 41, stk. 1, litra d)
Artikel 28, stk. 1, andet afsnit, litra b)	Artikel 41, stk. 1, litra e) og f)
–	Artikel 41, stk. 1, litra a), b) og c)
Artikel 28, stk. 1, tredje afsnit	–
–	Artikel 41, stk. 2, 3 og 4
Artikel 28, stk. 2	–
Artikel 28, stk. 3	–
Artikel 29	Artikel 6
Artikel 30	Artikel 7, stk. 2
Artikel 31, stk. 1	Artikel 34, stk. 1
–	Artikel 34, stk. 2
–	Artikel 34, stk. 3
–	Artikel 34, stk. 4
–	Artikel 35
–	Artikel 35, stk. 1
–	Artikel 35, stk. 2
–	Artikel 35, stk. 3
Artikel 31, stk. 2	Artikel 35, stk. 4
Artikel 31, stk. 3, første afsnit	Artikel 35, stk. 4
Artikel 31, stk. 3, andet afsnit	Artikel 35, stk. 5

Direktiv 2013/32/EU	Denne forordning
Artikel 31, stk. 3, tredje afsnit, litra a)	Artikel 35, stk. 5, litra b)
Artikel 31, stk. 3, tredje afsnit, litra b)	Artikel 35, stk. 5, litra a)
Artikel 31, stk. 3, tredje afsnit, litra c)	Artikel 35, stk. 5, litra c)
Artikel 31, stk. 3, fjerde afsnit	–
Artikel 31, stk. 4	Artikel 35, stk. 7
Artikel 31, stk. 5	Artikel 35, stk. 7, andet afsnit
Artikel 31, stk. 6	–
Artikel 31, stk. 7	Artikel 34, stk. 5
Artikel 31, stk. 8	Artikel 42, stk. 1
Artikel 31, stk. 8, litra a)	Artikel 42, stk. 1, litra a)
Artikel 31, stk. 8, litra b)	Artikel 42, stk. 1, litra e)
Artikel 31, stk. 8, litra c)	Artikel 42, stk. 1, litra c)
Artikel 31, stk. 8, litra d)	–
Artikel 31, stk. 8, litra e)	Artikel 42, stk. 1, litra b)
Artikel 31, stk. 8, litra f)	Artikel 42, stk. 1, litra g)
Artikel 31, stk. 8, litra g)	Artikel 42, stk. 1, litra d)
Artikel 31, stk. 8, litra h)	Artikel 42, stk. 1, litra h)
Artikel 31, stk. 8, litra i)	–
Artikel 31, stk. 8, litra j)	Artikel 42, stk. 1, litra f)
–	Artikel 42, stk. 1, litra i)
–	Artikel 42, stk. 1, litra j)
Artikel 31, stk. 9	Artikel 35, stk. 3
–	Artikel 42, stk. 2
–	Artikel 42, stk. 3
–	Artikel 42, stk. 4

Direktiv 2013/32/EU	Denne forordning
Artikel 32, stk. 1	Artikel 39, stk. 3
Artikel 32, stk. 2	Artikel 39, stk. 4
Artikel 33, stk. 1	Artikel 39, stk. 1
Artikel 33, stk. 2	Artikel 38, stk. 1
Artikel 33, stk. 2, litra a)	Artikel 38, stk. 1, litra c)
Artikel 33, stk. 2, litra b)	Artikel 38, stk. 1, litra a)
Artikel 33, stk. 2, litra c)	Artikel 38, stk. 1, litra b)
Artikel 33, stk. 2, litra d)	Artikel 38, stk. 2
Artikel 33, stk. 2, litra e)	–
–	Artikel 38, stk. 1, litra d)
–	Artikel 38, stk. 1, litra e)
Artikel 34, stk. 1	Artikel 11, stk. 1
Artikel 34, stk. 2	Artikel 13, stk. 6
–	Artikel 57
Artikel 35, første afsnit	Artikel 58, stk. 1
Artikel 35, andet afsnit	Artikel 58, stk. 2
–	Artikel 58, stk. 3
–	Artikel 58, stk. 4
–	Artikel 58, stk. 5
–	Artikel 60
Artikel 36, stk. 1	Artikel 61, stk. 5
–	Artikel 61, stk. 1
–	Artikel 61, stk. 2
–	Artikel 61, stk. 3

Direktiv 2013/32/EU	Denne forordning
–	Artikel 61, stk. 4
Artikel 36, stk. 2	–
–	Artikel 62
–	Artikel 63
Artikel 37, stk. 1	Artikel 64, stk. 1
Artikel 37, stk. 2	–
Artikel 37, stk. 3	–
–	Artikel 64, stk. 2
–	Artikel 64, stk. 3
Artikel 37, stk. 4	Artikel 64, stk. 4
Artikel 38, stk. 1	Artikel 59, stk. 1
–	Artikel 59, stk. 2
–	Artikel 59, stk. 3
Artikel 38, stk. 2, litra a)	Artikel 59, stk. 5, litra b)
–	Artikel 59, stk. 4
Artikel 38, stk. 2, litra b)	–
Artikel 38, stk. 2, litra c)	Artikel 59, stk. 5
–	Artikel 59, stk. 6
–	Artikel 59, stk. 7
Artikel 38, stk. 3	Artikel 59, stk. 8
Artikel 38, stk. 4	Artikel 59, stk. 9
Artikel 38, stk. 5	Artikel 64, stk. 4
Artikel 39	–
Artikel 40, stk. 1	Artikel 55, stk. 1

Direktiv 2013/32/EU	Denne forordning
–	Artikel 55, stk. 2
Artikel 40, stk. 2	Artikel 55, stk. 3
Artikel 40, stk. 3	Artikel 55, stk. 3, litra a)
–	Artikel 55, stk. 3, litra b)
–	Artikel 55, stk. 4
Artikel 40, stk. 4	Artikel 55, stk. 5
–	Artikel 55, stk. 6
Artikel 40, stk. 5	Artikel 55, stk. 7
Artikel 40, stk. 6	–
Artikel 40, stk. 7	–
Artikel 41	Artikel 56
Artikel 41, stk. 1, første afsnit, litra a)	Artikel 56, litra a)
Artikel 41, stk. 1, første afsnit, litra b)	Artikel 56, litra b)
Artikel 41, stk. 1, andet afsnit	Artikel 56, første punktum
Artikel 41, stk. 2	–
Artikel 42	–
Artikel 42, stk. 1	Artikel 55, stk. 4
Artikel 42, stk. 2, første afsnit, litra a)	–
Artikel 42, stk. 2, første afsnit, litra b)	Artikel 55, stk. 4
Artikel 42, stk. 2, andet afsnit	–
Artikel 42, stk. 3	–
Artikel 43	Artikel 43–54
Artikel 44	Artikel 65
Artikel 45	Artikel 66

Direktiv 2013/32/EU	Denne forordning
Artikel 45, stk. 1	Artikel 66, stk. 1
Artikel 45, stk. 2	Artikel 66, stk. 2
Artikel 45, stk. 3	Artikel 66, stk. 3
Artikel 45, stk. 4	Artikel 66, stk. 4
–	Artikel 66, stk. 5
Artikel 45, stk. 5	Artikel 66, stk. 6
Artikel 46	Artikel 67
Artikel 46, stk. 1	Artikel 67, stk. 1
Artikel 46, stk. 1, litra a), nr. i)	Artikel 67, stk. 1, litra b)
Artikel 46, stk. 1, litra a), nr. ii)	Artikel 67, stk. 1, litra a)
Artikel 46, stk. 1, litra a), nr. iii)	–
Artikel 46, stk. 1, litra a), nr. iv)	–
Artikel 46, stk. 1, litra b)	–
Artikel 46, stk. 1, litra c)	Artikel 67, stk. 1, litra d)
Artikel 46, stk. 2, første afsnit	Artikel 67, stk. 2
Artikel 46, stk. 2, andet afsnit	–
Artikel 46, stk. 3	Artikel 67, stk. 3
–	Artikel 67, stk. 4
–	Artikel 67, stk. 5
Artikel 46, stk. 4, første afsnit	–
–	Artikel 67, stk. 6
Artikel 46, stk. 4, andet afsnit	–
–	Artikel 68
–	Artikel 68, stk. 1
Artikel 46, stk. 5	Artikel 68, stk. 2

Direktiv 2013/32/EU	Denne forordning
Artikel 46, stk. 6	Artikel 68, stk. 3 og 4
Artikel 46, stk. 6, litra a)	Artikel 68, stk. 3, litra a), nr. i) og ii)
Artikel 46, stk. 6, litra b)	Artikel 68, stk. 3, litra b)
Artikel 46, stk. 6, litra c)	–
Artikel 46, stk. 6, litra d)	–
–	Artikel 68, stk. 3, litra c) og e)
Artikel 46, stk. 7	Artikel 68, stk. 4 og 5
Artikel 46, stk. 8	Artikel 68, stk. 5, litra d), nr. i) og ii)
Artikel 46, stk. 9	–
Artikel 46, stk. 10	Artikel 69
Artikel 46, stk. 11	–
Artikel 47	Artikel 70
Artikel 48	Artikel 7, stk. 1
Artikel 49	Artikel 71
–	Artikel 72
–	Artikel 73
–	Artikel 74
–	Artikel 75
–	Artikel 76
Artikel 50	Artikel 77
Artikel 51	–
Artikel 52	–
Artikel 53	Artikel 78
Artikel 54	Artikel 79
Artikel 55	–